

Abstract

This thesis investigates musical talent development within the social environments of HUSET and Studentarhuset in Aalborg. It aims to understand how these institutions facilitate the growth of artistic talent through structured and informal activities, theoretical frameworks, and environmental support.

Theoretical Frameworks

The study utilizes theories from Jean Piaget, Lev Vygotsky, Albert Bandura, Pierre Bourdieu, and Georgina Born to create a comprehensive understanding of talent development. Piaget's cognitive development theory and Vygotsky's sociocultural theory provide foundational insights into learning processes. Bandura's social cognitive theory introduces key concepts such as reciprocal determinism, observational learning, self-efficacy, self-regulation, and goal setting. Bourdieu's theory of social fields, capital forms, and habitus offers a critical lens to examine the structural dynamics influencing talent development. Born's perspectives on social mediation and cultural production further enrich the analysis by linking individual and collective artistic identities within broader institutional frameworks.

Methodology

The research employs a mixed-method approach, combining qualitative data from interviews and document analysis. Thematic analysis is used to interpret the data, focusing on how different theoretical components interact within the contexts of HUSET and Studentarhuset . This methodological approach ensures a robust and nuanced understanding of the talent development processes at play.

Key Findings

Structured Learning Environments:

1. HUSET and Studentarhuset provide structured learning environments through workshops, masterclasses, and camps. These settings align with Vygotsky's concept of the "zone of proximal development," where experienced artists guide emerging talents beyond their current capabilities. This structure supports deep professional development and the acquisition of new artistic techniques and concepts.

Observational Learning and Self-Efficacy:

2. Observational learning plays a crucial role in talent development. Artists learn not only through direct instruction but also by observing peers and mentors. This process enhances their self-efficacy, encouraging them to take artistic risks and innovate. Activities like open jams and live performances are instrumental in this regard, providing real-time feedback and fostering a supportive environment.

Social and Cultural Capital:

3. Bourdieu's concepts of social, cultural, and symbolic capital are evident in how both artists and institutions navigate the social fields of HUSET and Studenterhuset. Access to networks, recognition, and resources significantly impacts their artistic development and career trajectories. The institutions act as brokers of these forms of capital, offering platforms for exposure and networking.

Reciprocal Determinism and Environmental Support:

4. The dynamic interplay between individual agency and environmental factors, as described by Bandura's reciprocal determinism, is central to the talent development process. The supportive environments of HUSET and Studenterhuset foster continuous artistic growth by integrating creative spaces like cafés, studios, and performance venues. This integration creates a synergistic ecosystem that nurtures both individual and collective artistic progress.

Collaborative and Innovative Practices:

5. Cross-disciplinary collaborations and innovative practices are encouraged, leading to the development of unique artistic expressions. Engaging with different art forms and collaborating across disciplines can inspire new ideas and techniques, potentially enriching the artistic community and individual practice.

Conclusions and Recommendations

The thesis concludes that a sustainable talent development strategy in Aalborg should focus on strengthening the environments that support artists' growth. This includes integrating various creative spaces and fostering a culture of collaboration and innovation. Future policies should aim to maintain and enhance these supportive ecosystems, ensuring they remain inclusive and accessible to both emerging and established artists.

The findings highlight the importance of a holistic approach to talent development, where individual aspirations and systemic structures interact dynamically to foster continuous artistic evolution. This study provides a framework for understanding and enhancing talent development in artistic communities, with potential applications in similar contexts beyond Aalborg.

Talentudvikling i Aalborg

EN UNDERSØGELSE AF TALENTUDVIKLING I HUSETS OG
STUDENTERHUSETS SOCIALE MILJØER

Tegn: 191.983
Samlet tegn: 207.334

Rasmus Overgaard

Aalborg Universitet

31-05-2024

Vejleder: Anders Eskildsen

Indholdsfortegnelse

Kreative miljøer og støttestrukturer	1
Afgrænsning.....	3
Sociale miljøer	3
Talentudvikling	4
Geografisk afgrænsning:	5
Institutionel afgrænsning:	5
Teoretisk afgrænsning:.....	6
Analysetilgang og specialets målgruppe	7
Opsummering	8
Metodeafsnit	9
Dataindsamling.....	9
Interviewguide og tematisk analyse	9
Dokumentanalyse.....	11
Formelle dokumenter	11
Uformelle dokumenter	11
Kobling af metode og teori	12
Opsummering	12
Teorikapitel - Talentudvikling	13
Jean Piaget og kognitiv udvikling	13
Opsummering	14
Vygotsky og sociokulturel udvikling.....	14
Opsummering	15
Albert Bandura	15
Reciprok determinisme	16
Observationel læring.....	16
Self-efficacy	17
Selvregulering.....	17
Målfastsættelse.....	18
Den reciproke/gensidige effekt	18
Pierre Bourdieu	19
Felt.....	20
Kapitalformer	21
Habitus.....	22
Georgina Born - fire planer for social mediering.....	24

Sammenkobling af Banduras, Bourdieus' og Borns teorier.....	25
Observationel læring, felternes dynamik og mikrosocialiteter	26
Self-efficacy, kapital, bredere sociale identitetsdannelser og forestillede fællesskaber	26
Reciprok determinisme, felternes struktur og institutioner og sociale strukturer.....	26
Selvregulering, Målfastsættelse og Habitus	27
Talentudvikling inden for social læring	27
Banduras bidrag til forståelsen af talentudvikling	28
Bourdieu's bidrag til forståelsen af talentudvikling.....	28
Born's bidrag til forståelsen af talentudvikling	28
Redegørende kapitel.....	30
Kulturpolitikens indflydelse på kulturlivet	30
HUSET	31
Ramme- og samarbejdsaftale.....	32
Intern organisering.....	33
HUSETs fremtid	33
Studenterhuset	34
Rameaftale og samarbejde med Aalborg Kommune	34
Institutionens udvikling og arbejde med vækstlaget	35
Intern organisering.....	35
Analysekapitel.....	37
Aalborgs musikmiljø: Et dynamisk og relativt autonomt felt	37
Relative positioner i feltet	38
Interaktion og innovation	39
Intensivering af samarbejde og strukturel integration i Aalborgs musikmiljø.....	40
Samarbejde og magtkamp mellem det politiske og kunstneriske felt.....	42
Musikfeltets relative autonomi og dynamikker.....	44
Kapitalens rolle i musikfeltet.....	45
Opsamling.....	46
Overgang til 2. del af analysen.....	47
Analyse af de fire cases.....	48
HUSETs spillested	48
Studenterhusets spillested	49
Spillesteder som platforme for præstation og inspiration	49
Formidling, bevarelse og videreførelse af musikalske traditioner	50
Observationel læring og direkte erfaring.....	51
Nærmeste udviklingszone	53

Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering.....	53
HUSETs arbejdsrum	55
Arbejdsrum som kreative inkubatorer.....	55
Direkte erfaring og praksis.....	56
Observationel læring.....	56
Self-efficacy	57
Netværksopbygning.....	57
Barrierer.....	57
HUSETs udviklings- og formidlingsaktiviteter.....	58
Studerterhusets udviklings- og formidlingsaktiviteter	59
Udviklings- og formidlingsaktiviteter	59
Samarbejdets effekt på talentudvikling på kulturinstitutioner	60
Direkte erfaring og observationel læring	61
Netværksdannelse.....	62
Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering.....	62
HUSETs caféer	65
Studerterhusets café	66
Caféer som kulturelle knudepunkter.....	66
Planlagte og spontane aktiviteter.....	67
Kulturel og social udveksling	67
Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering.....	68
Synergien mellem de sociale miljøer og identitetsdannelse.....	70
Opsummering af analysen	71
Diskussionskapitel	74
Miljøets rolle i kunstnerisk vækst på kulturinstitutioner som HUSET og Studenterhuset ..	74
Miljøets evne til fornyelse	75
Synergien mellem de forskellige sociale miljøer.....	76
Implementeringen af denne synergi	77
Skabelsen af et støttende og engageret miljø	79
Kritisk refleksion	82
Konklusion	84
Litteraturliste	86

Kreative miljøer og støttestrukturer

I de seneste 25 år har de kreative fag vundet markant mere indflydelse i den samfundsmæssige udvikling i Danmark, såvel som andre vestlige samfund, ikke mindst som et resultat af en politisk forståelse af kunst og kultur som, især økonomiske, ressourcer (UNESCO, 2017; Kulturministeriet, 2023). Under Anders Foghs regeringstid fra 2001-2009 var der et betydeligt fokus på at styrke Danmarks internationale profil, hvorfor man for alvor begyndte at betragte musikere som værdifulde ressourcer, der kunne bidrage til national vækst ved at optræde internationalt (Statsministeriet, Vækst, Velfærd og Fornyelse, 2001). Dette skete blandt andet gennem organisationen Music Export Denmark (MXD), som udviklede sig drastisk under Fogh-regeringen. Da der nu var et betydeligt fokus på at eksportere musik, kom der også fokus på talentudvikling. Denne tilgang har udviklet sig betydeligt, da statslige fonde som Statens Kunstfond og kommunale partnerskaber har finjusteret og nuanceret støtteordninger, så de i dag rummer flere facetter. Disse støtteordninger har ikke kun fokuseret på at profilere Danmarks musikmiljø internationalt, men har fokus på mange andre områder, såsom udviklingen af det rytmiske musikliv lokalt, nationalt og internationalt, herunder talentudvikling og vækstlagsarbejde, udviklingen af smalle genrer og meget mere (Aalborg Kommune, 2020; Statens Kunstfond, 1956, regionale spillesteder 2000-nu). Dog er der stadig et betydeligt fokus på talentudvikling, som en strategi til at nå mange af disse delmål, hvilket kan ses som en forlængelse af 00'ernes fokus på musikeksport.

Mange af Aalborgs kreative miljøer er i høj grad formet af og integreret med disse støttestrukturer. Denne integration tillader kulturinstitutioner at udvikle et bredt spektrum af aktiviteter - fra koncertvirksomhed til workshops og masterclasses - gennem økonomisk støtte. Den, især økonomiske støtte, tillader kulturinstitutionerne at rette fokus på mindre kommercielle aktiviteter, eksempelvis udviklingen af smalle genrer og talentudvikling, som ofte er fokuspunktet i diverse støtteordninger. Samtidig bliver denne finansiering en afgørende faktor, der former institutionernes aktiviteter, idét den dikterer de betingelser og kriterier, som skal opfyldes for at opnå eller opretholde støtten. Disse aktiviteter, som bl.a. er spillesteder, arbejdsrum, camps og workshops, betragter specialet som sociale miljøer, der faciliterer talentudvikling. Ved at undersøge, hvordan disse miljøer påvirker talentudvikling og påvirkes af offentlige og private samarbejder, søger specialet mod at kortlægge den effekt

som dette samspil har på de sociale miljøer, og dermed på den talentudvikling som finder sted inden for disse miljøer.

Forankret i musikvidenskab, vil dette speciale udforske potentialer og eventuelle spændinger inden for disse strukturer og adressere, hvordan disse typer af sociale miljøer faciliterer og begrænser musikalsk talentudvikling. Der vil desuden være et fokus på hvordan offentlige forvaltninger og andre samarbejder bidrager til at forme disse miljøer.

Analysen bygger på teorier om social læring og kultursociologi fra Bourdieu, Born og Bandura. Denne ramme tillader en holistisk analyse af mikro-, meso- og makroforhold, med fokus på hvordan miljøerne påvirkes af interne og eksterne forhold.

Central for denne undersøgelse er de to kulturinstitutioner HUSET og Studenterhuset, som er udvalgt grundet deres markante tilknytning til Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturudvalget i Aalborg. Disse institutioners indbyrdes arbejde, samarbejde og interaktion med det offentlige gør dem til markante profiler i forhold til talentudvikling inden for musik, billedkunst og scenekunst, og udgør en interessant indgangsvinkel til at forstå de sociale processer, der påvirker talentudviklingen.

Specialet sigter mod at undersøge, hvordan sociale miljøer som øvelokaler, camps, spillesteder og caféer påvirker talentudvikling inden for musik i Aalborg, og hvordan de påvirkes af offentlige og private samarbejder. Ved at fokusere på Aalborg, tilstræber specialet at udvide den eksisterende forståelse af, hvordan disse sociale miljøer kan understøtte talentudvikling.

Specialets centrale arbejdsspørgsmål er derfor:

“På hvilken måde faciliterer og begrænser de sociale miljøer ved HUSET og Studenterhuset udviklingen af musikalsk talent i Aalborg, og hvilken rolle spiller offentlige og private samarbejder i at forme disse miljøer?”

Afgrænsning

Specialet har et bredt fokus på, hvordan fire afgrænsede sociale miljøer hos de to institutioner, som gennemgås i det efterfølgende afsnit, påvirker talentudvikling.

Her vil der være et særligt fokus på, hvordan de to cases faciliterer sociale miljøer for talentudvikling, og hvordan disse miljøer påvirkes og formes af eksterne og interne kræfter. Der opstilles følgende afgrænsninger som vil overholdes for at bevare en fokuseret undersøgelse; *sociale miljøer, talentudvikling, institutionel afgrænsning, teoretisk afgrænsning og analysetilgang og målgruppe*.

Sociale miljøer

Specialet betoner betydningen af det sociale miljøes indflydelse på talentudviklingen. Disse miljøer forstås i to niveauer: de direkte sociale miljøer, som rummer de umiddelbare, daglige interaktioner (mikroniveau) og de overordnede strukturelle betingelser (makroniveau).

På et mikroplan har specialet identificeret fire primære sociale miljøer, der relaterer sig til musikalsk talentudvikling, og som de inddragede cases faciliterer. Disse er spillesteder, caféer, arbejdsrum og udviklings- og formidlingsaktiviteter (workshops, foredrag, camps, masterclasses, festivaler mm.). Disse miljøer er centrale for specialets undersøgelse, idet de udgør de primære rammer, hvor kulturinstitutionerne opererer og hvor talentudviklingen finder sted. Disse miljøer faciliterer en række dynamikker, der påvirker musikalsk læring og kreativ udveksling, og som er essentiel for enhver talentudviklingsproces.

På makroplan er det vigtigt at anerkende, at disse sociale miljøer og de interaktioner og aktiviteter der finder sted inden for miljøerne, er indlejret i og formet af det større musik- og kulturliv og de politiske målsætninger i Aalborg - en relativ autonomi som beskrives af Pierre Bourdieu og som udgør en stor del af Georgina Borns og Albert Banduras arbejde (Born, 2011; Bourdieu, 1986; Bandura, 1977). Dette bredere sociale miljø består af politiske, økonomiske og kulturelle strukturer, der sætter scenen for de muligheder og begrænsninger, som de enkelte kulturinstitutioner og deres initiativer navigerer indenfor. Det inkluderer samarbejdet mellem kulturinstitutioner, offentlige forvaltninger og andre nøgleaktører, der sammen bidrager til at forme rammerne for talentudvikling, herunder også kulturpolitikken.

Forståelsen for de sociale miljøer er forankret i en tro på, at talentudviklingen er dybt afhængig af de interaktioner og oplevelser, der finder sted inden for de direkte, interaktive miljøer, men at disse miljøer igen er påvirket af og uadskillelige fra det bredere kulturelle miljø, de eksisterer indenfor. Dette perspektiv tillader en undersøgelse af, hvordan individuelle talenter udvikles i samspil med de strukturelle og kulturelle kontekster, de er en del af.

Talentudvikling

Talentudvikling indgår som et begreb/element inden for det større videnskabelige felt om ekspertise, og er et begreb som konstant udbygges i trit med samfundets udvikling. Det er dermed et bredt emne, og specialet kan derfor umuligt afdække alle aspekter af talentudvikling. Da specialet undersøger de bredere potentialer og udfordringer forbundet med talentudvikling, afdækker det dog mange aspekter af talentudvikling, såsom både opdyrkelsen af talent hos nybegyndere, såvel som professionaliseringen af talenter. Disse aspekter undersøges gennem teorier om social læring, hvorfor der ikke vil være et betydeligt fokus på den individuelt drevne læring. Det er ligeledes kun de potentialer for talentudvikling, som de fire sociale miljøer faciliterer, der vil undersøges, herunder hvordan disse miljøer skabes, opretholdes og udvikles gennem interaktionen mellem Sundheds- og Kulturforvaltningen, Statens Kunstfond og andre kulturinstitutioner. Teorikapitlet, som kommer efter metodeafsnittet, vil gradvist udfolde forståelsen af talentudvikling gennem de inddragede teoretikere. Dermed anvender specialet begrebet talentudvikling lidt atypisk, hvor der både fokuseres på selve opdyrkelsen af et talent såvel som professionaliseringen af talenter.

Det er ligeledes vigtigt at pointere, at der er forskelligartede tilgange til talentudvikling, og at begrebet knyttes til vidt forskellige ting afhængigt af konteksten. En politisk motiveret talentudviklingsindsats knyttes i højere grad til politiske mål og økonomi, mens en musikmotiveret talentudviklingsindsats knytter sig til alt fra kompetenceudvikling, gestik og kreativitet til forståelse for musiktraditioner og æstetiske udtryk. En given by/kommune kan have et ønske om en bestemt type citybranding, hvilket de kan gøre gennem opdyrkelsen af talenter. Eksempelvis fremgår det af Aalborgs kulturpolitik fra 2020, at kulturlivet er afgørende “for at skabe en attraktiv by at bo og leve i - et sted der giver livskvalitet, men også for at skabe læring, udvikling og kreativitet og for at skabe optimale betingelser for

udviklingen af en fælles og individuel identitet” (Aalborg Kommune, 2020, afsnit: *Kulturpolitikens mål*). I forlængelse af dette citat fremgår det desuden, at kulturlivet skal være med til at forme den fortælling, vi har om os selv som borgere, og den fortælling, byen giver om verden. Kulturområdet i en politisk kontekst synes derfor primært at anvendes til at forbedre borgernes livskvalitet samt byens branding udadtil. Specialet fokuserer ikke på talentudvikling som en motivation til at nå politiske mål eller generere økonomisk kapital, men undersøger hvordan den musiske talentudvikling påvirkes af sammenkoblingen til politiske mål og ønsket om at generere økonomisk kapital. De specifikke parametre der undersøges i forhold til talentudvikling, udfoldes løbende gennem teorikapitlet.

Geografisk afgrænsning:

Specialet afgrænses til Aalborg by, som udgør en interessant indgangsvinkel til talentudvikling. Institutioner i Aalborgs kulturliv har i mange år arbejdet tæt sammen med kommunen og Statens Kunstfond. Dette fokus på samarbejde afspejler sig ligeledes i Aalborgs største mærkesag, hvilket fortælles gennem byens grundfortælling: “Vi udvikler os sammen” (Aalborg Kommune, 2020, afsnit: *Både det folkelige og nicheprægede er noget, vi skaber sammen*). Som et led i en ny kulturpolitik, centraliserer man meget af kulturlivet omkring HUSET, som fremadrettet bliver, og på nuværende tidspunkt er en værtsinstitution for mange af byens institutioner. Der udarbejdes i den kontekst i 2024 en handleplan for HUSET, som udarbejdes af relevante aktører fra kulturlivet og kommunen, mens der samtidigt indsættes et kommissorium til at fastlægge vision og målsætninger (Sundheds- og Kulturudvalget, 24/1 2024). I 2025 skal der være opført en blackbox på HUSET, der samler billedkunst, scenekunst og musik i et samlet arbejdsrum. Opførelsen af denne blackbox illustrerer samarbejdet med de offentlige forvaltninger, og sikrer at den gennem et kommissorium og en fælles handleplan afspejler lokalsamfundets forventninger ved at være lokalt forankret. Den illustrerer samtidig, hvordan offentlige forvaltninger og private kulturinstitutioner i samarbejde skaber sociale miljøer for talentudvikling.

Institutionel afgrænsning:

Specialet har udgangspunkt i de to institutioner HUSET og Studenterhuset. Disse institutioner udgør en atypisk indgangsvinkel til talentudvikling, som man traditionelt måske mere vil forbinde med kulturskoler og uddannelser. Denne specifikke afgrænsning er skabt på

baggrund af, at man i en længere årrække¹ i dansk kulturpolitik har forsøgt at facilitere talentudvikling gennem vækstlaget, og dermed gennem en række forskelligartede kulturinstitutioner. Talentudvikling er ikke længere noget som kun sker på musikskoler og uddannelser, men noget som institutioner af forskellige karakterer beskæftiger sig med. Dette vidner om et syn på talentudvikling, som noget der ikke kun afhænger af tekniske færdigheder, men også af en række andre faktorer såsom netværksdannelse, observationen af andre, ens indre emotionelle tilstand og meget mere. Den institutionelle afgrænsning tjener således det formål, at vurdere de to cases position i forhold til talentudvikling, samt at analysere deres specifikke bidrag til talentudvikling.

Teoretisk afgrænsning:

Specialet inddrager tre overordnede teorier, som suppleres af yderligere to teorier, som tilsammen danner en omfattende forståelsesramme for talentudvikling, og som vil anvendes som analyseværktøjer. Teorierne fokuserer på social læring, hvilket også er den tilgang specialet anvender til at undersøge talentudvikling. Specialets fokus på social læring skal ikke forstås som en underminering af andre læringsformer, men set i lyset af det stigende antal samarbejder mellem Aalborgs kulturinstitutioner og offentlige forvaltninger, er det værdifuldt at undersøge, hvordan dette påvirker eksisterende, og former nye, sociale miljøer for den kunstneriske talentudvikling.

Kombinationen af teorierne skal skabe fundamentet for en omfattende analyse, hvor de sociale miljøer vil analyseres på mikro-, meso- og makroniveau. Analysen rammes ind af Pierre Bourdieus teori om felter, habitus og kapitalformer, som anvendes som specialets overordnede teoretiske skelet, og som et middel til at forstå magt, kapital, samarbejder og værdihierarkier inden for Aalborgs musikmiljø.

Georgina Borns model om de fire planer for social mediering, såvel som Albert Banduras teori om social læring, vil udgøre den næste del af analysen. Denne har til formål at undersøge de aktive læringsprocesser inden for de sociale miljøer, hvordan miljøerne påvirker/påvirkes af bredere identitetsformationer, samt institutionelle og sociale strukturer såsom finansiering og samarbejder. Desuden anvendes teorier fra Piaget og Vygotsky i en

¹ Principielt lige siden 1956 hvor Statens Kunstfond blev etableret. Ved etableringen var fondens primære opgave at udsmykke byerne med diverse malerier og pyntning af byernes facader. Dette har udviklet sig gevaldigt siden, hvor støtteordningerne nu dækker alle udbredte kunstformer, og hvor målgruppen nu i højere grad er alt fra amatører til talentfulde.

mindre grad. Disse er primært inddraget for at give en helhedsorienteret indførelse i social læring, men også da begreber som den nærmeste udviklingszone fra Vygotskys teori, samt begreber som assimilation fra Piagets teori om kognitiv læring, anvendes i en mindre grad i analysen.

Kombinationen af teorierne bidrager til en helhedsorienteret analyse af talentudviklingen inden for de specifikke miljøer, hvor Bourdieus' teori anvendes til at give et nuanceret billede af de makroforhold, der påvirker og former musikmiljøet i Aalborg. Born anvendes primært til at undersøge mikro- og mesoniveauerne, heriblandt afgrænsningen af de sociale miljøer (mikroniveau), og deres påvirkning på/af meso-/makroforhold såsom institutionelle dynamikker. Albert Bandura anvendes i sammenhæng med Born til at analysere de aktive læringsprocesser i de sociale miljøer, med et fokus på hvordan disse faciliterer talentudvikling inden for rammen social læring.

Gennem integrationen af disse teorier søger analysen at afdække talentudvikling som en gensidig proces, der formes af de sociale miljøer samtidig med at disse formes gennem interaktionen med Aalborgs øvrige musikmiljø.

Analyseltilgang og specialets målgruppe

Formålet med specialets analyse er ikke at måle den reelle effekt som disse miljøer har på talentudviklingen i praksis, men snarere at analysere de potentialer som miljøerne besidder i forhold til at kunne talentudvikle. Dermed anvender specialet ikke kvalitative interviews med musikere, som ellers ville have været essentielt hvis analysens formål var at måle den reelle talentudvikling, som den udspiller sig i praksis. I stedet anvender specialet kvalitative interviews med lederne fra HUSET og Studenterhuset, som har haft det formål at afdække funktionen af de forskellige aktiviteter og udbud, som de hver især tilbyder, såvel som samarbejdet med kommunen og Statens Kunstfond. Ved at fokusere på interviews med lederne fra HUSET og Studenterhuset, får specialet adgang til indsigt i de strategiske og operationelle overvejelser bag opbygningen af disse kulturinstitutioner. Lederne tilbyder et bredt perspektiv på, hvordan institutionernes aktiviteter og programmer er designet til at understøtte musikalsk talentudvikling, hvilket er centralt for at afdække de underliggende strukturer og potentialer. Denne data bliver anvendt til dels at afgrænse de sociale miljøer og skabe et overblik over dem, men også til at forstå hvordan de anvendes i dagligdagen. Analysen har dermed til formål at bygge videre på denne forståelse, ved at analysere de

potentialer miljøerne besidder i sig selv, og i sammenhæng med hinanden. Dermed retter specialet sig til de kulturaktører, som har en position, der tillader dem at skabe, iterere og mobilisere disse sociale miljøer.

Analysen sigter dermed mod at bringe nye perspektiver, som kan optimere og forstærke den unikke talentudvikling, der forekommer inden for de sociale miljøer på primært spillesteder.

Opsummering

Afgrænsningen af dette speciale understreger vigtigheden af en fokuseret tilgang til undersøgelsen af talentudvikling inden for Aalborgs musiske vækstlagsmiljø. Ved at anvende feltteori til at analysere de komplekse dynamikker mellem offentlige og private aktører, og social læringsteori til at undersøge talentudviklingen i de specifikke miljøer, sikres en dybdegående forståelse af, hvordan disse interaktioner påvirker talentudviklingen. Dette fundament vil guide den efterfølgende analyse og diskussion.

Metodeafsnit

Dette speciale anvender dokumentanalyse og en kvalitativ forskningsmetode til at undersøge, hvordan forskellige sociale miljøer inden for musikmiljøet i Aalborg understøtter talentudvikling. Specialet fokuserer på at afdække dynamikker og interaktioner mellem offentlige forvaltninger og de to cases: HUSET og Studenterhuset. Gennem denne tilgang sigter specialet mod at identificere, hvordan institutionernes respektive sociale miljøer fremmer eller hæmmer den musikalske talentudvikling, og hvordan de er indlejret i bredere kulturelle og økonomiske strukturer. Specialet anvender desuden en omfattende mængde dokumentanalyse, hvor samtlige kulturmødereferater, rapporter, budgetter, handleplaner, virksomhedsgrundlag, evalueringer og diverse artikler behandles. Dette er gjort, da disse giver et grundigt indblik i de overordnede strategier, målsætninger og anvendelser af institutionernes miljøer.

Dataindsamling

Dataindsamlingen omfatter kvalitative semi-strukturerede interviews med lederne af de fire nævnte cases. Disse interviews er designet til at indsamle dybdegående information om institutionens funktioner, deres samspil med politiske og økonomiske strukturer, og deres rolle inden for talentudviklingen. Hvert interview varede ca. 1 time og 15 minutter, og blev afholdt fysisk på de to institutioner.

Interviewguide og tematisk analyse

De kvalitative interviews følger en interviewguide, som er designet til at understøtte undersøgelsens mål og forskningsspørgsmål. Dette indebærer otte temaer, som er blevet gennemgået i hvert enkelt interview.

1. **Historie og Baggrund:** Spørgsmål designet til at indsamle information om institutionens historie, grundlæggelse og vigtige milepæle.
2. **Organisatoriske strukturer og beslutningsprocesser:** Spørgsmål, der afdækker hvordan institutionen er organiseret, hvem der træffer beslutninger, og hvordan disse beslutninger påvirker talentudviklingen.

3. **Kommunen:** Spørgsmål, der undersøger forholdet mellem institutionen og lokale myndigheder, herunder hvordan offentlig støtte og politikker påvirker institutionens aktiviteter.
4. **Talentudvikling:** Spørgsmål rettet mod at forstå, hvordan institutionen definerer og håndterer talentudvikling, herunder specifikke programmer og deres mål.
5. **Effekten af talentudviklingsinitiativer:** Spørgsmål, der søger at evaluere succesen og effekten af de forskellige initiativer og programmer.
6. **Andre samarbejder:** Spørgsmål, der undersøger andre ikke-offentlige partnerskaber, herunder samarbejde med andre kulturinstitutioner, uddannelsesinstitutioner og private virksomheder.
7. **Indflydelse på lokalsamfundet:** Spørgsmål, der søger at måle institutionens rolle og indvirkning i det lokale samfund.
8. **Fremtidige udfordringer og muligheder:** Spørgsmål, der afdækker de forventede udfordringer og muligheder institutionen står overfor i fremtiden.

Spørgsmålene er formuleret på en måde, der opfordrer til detaljerede og reflekterende svar frem for ja/nej svar. Eksempelvis er det første spørgsmål "Hvad motiverede oprettelsen af institutionen og hvordan har fokus eller aktiviteter ændret sig siden etableringen?". Ved at stille et bredt spørgsmål som dette, opfordres respondenterne til lange og reflekterende svar. Dette er med til at give empirien værdi og dybde, da spørgsmålet ikke leder respondenterne i nogen bestemt retning, men lader det forblive åbent og op til respondenterne selv at evaluere de vigtigste facetter af institutionens oprettelse og eventuelle ændringer. De åbne spørgsmål opfordrer til en narrativ udfoldelse, hvor respondenterne har mulighed for at dele deres historier og erfaringer i en sammenhængende og personlig form. Dette giver ikke kun en rigere datamængde, men hjælper også med at afsløre de underliggende motiver, værdier og overbevisninger, som informerer deres handlinger og beslutninger.

Der blev forudbestemt otte temaer, da de var tiltænkt som et styringsredskab for analysen og redegørelsen af institutionerne, men der er nogle af temaerne som næsten ikke bruges. Mens de stadig anvendes til dette, har specialets fokus ændret sig en smule siden disse interviews blev afholdt, hvor der gradvist er blevet et større fokus på det sociale miljøes evne til at facilitere talentudvikling. Da specialet samtidig undersøger de bredere potentialer for talentudviklingen, og dermed ikke på samme måde begrænses af en bestemt mængde data fra

feltarbejde, bliver tema 5 og 7 ikke brugt lige så meget, til fordel for en mere dybdegående undersøgelse af potentialerne for musikalsk talentudvikling.

Dokumentanalyse

Specialets primære metode er dokumentanalyse, som udgør det meste af det empiriske materiale. Disse dokumenter indebærer alt fra årsrapporter, handleplaner, kulturpolitikker og kulturmødereferater til mere uformelle dokumenter som Facebook-opslag og videoer. Dette afsnit vil gennemgå de forskellige typer af dokumenter og empirisk materiale, der er blevet benyttet i specialet.

Formelle dokumenter

Disse dokumenter indebærer de to institutioners årsrapporter, handleplaner, virksomhedsgrundlag, samarbejdsaftaler med Aalborg Kommune samt vision og målsætninger. Derudover dækker de over kulturpolitikker, kulturmødereferater mellem byens kulturaktører og Sundheds- og Kulturudvalget, budgetforlig, rammeaftaler med Statens Kunstfond og i en lille grad også regeringsgrundlag. Disse dokumenter er både anvendt til at udføre det redegørende arbejde, herunder hvordan der ydes offentlig finansiering til kulturinstitutioner, hvordan de to institutioner arbejder med talentudvikling og hvordan de anvender de identificerede sociale miljøer i dagligdagen, men anvendes ligeledes til det analytiske arbejde. Dette indebærer blandt andet dokumentanalyse om, hvordan diverse støttestrukturer påvirker institutionernes arbejde med talentudvikling og hvordan miljøernes anvendelse påvirker talentudvikling. Især kulturmødereferaterne og årsrapporterne giver værdifuld indsigt i diverse målsætninger for kulturlivet og talentudvikling, samt de anvendte strategier til at nå disse mål.

Uformelle dokumenter

Der anvendes desuden en del uformelle dokumenter i form af Facebook-opslag og diverse videoer på Facebook. Disse anvendes da Facebook er en af de primære kommunikationsplatforme for institutionerne, hvor de laver opslag om diverse samarbejder, begivenheder og evalueringer af forskellige ordninger. Disse anvendes blandt andet når der arbejdes med specifikke eksempler, som omtales i videoer eller gennem opslag.

Kobling af metode og teori

Den kvalitative forskningsmetode finder en naturlig resonans i teorierne fra Bandura, Bourdieu og Born. Denne teoretiske ramme understøtter en dybdegående undersøgelse af de sociale og kulturelle dynamikker, som kvalitative metoder ofte stræber efter at afsløre. Derudover fremhæver kvalitative metoder det kontekstuelle og relationelle, hvilket er yderst centralt i alle tre teoretikers arbejde. Kombinationen af den kvalitative metode og den teoretiske ramme understøtter en holistisk forståelse af, hvordan individuelle og kollektive praksisser formes, opleves og forstås inden for bredere sociale, økonomiske og kulturelle kontekster.

Opsummering

Ved at anvende disse metoder og teorier tillader det en dybdegående undersøgelse af de sociale miljøers potentialer for talentudvikling. Samtidig begrænser det også en undersøgelse af den reelle talentudvikling, da der ikke inddrages interviews med musikere og deltagerobservation. Det er dog ikke intentionen at måle den reelle talentudvikling, men gennem disse metoder og teorier, at undersøge de bredere potentialer for talentudvikling i disse miljøer.

Den næste del af specialet er teorikapitlet, som gradvist vil etablere en forståelse for talentudvikling gennem teorier om social læring.

Teorikapitel - Talentudvikling

Den indledende del af dette kapitel vil skabe et fundament for social læring, som vil anvendes som en væsentlig ramme for forståelsen af talentudvikling inden for kulturelle og kreative miljøer. Mens der findes adskillige læringsteorier som kan knyttes til talentudvikling inden for musik, f.eks. behaviorisme, konstruktivisme og kognitivismen, er specialets fokus på social læring og hvordan denne manifesterer sig i Aalborgs musikmiljøer som talentudvikling. Forståelsesrammen for social læring etableres først gennem Jean Piaget og Lev Vygotsky, der undersøgte hvordan interaktioner med det sociale miljø bidrager til individuel og kollektiv læring. Deres teorier skaber en essentiel forståelsesramme for talentudvikling i sociale kontekster, og vil bagefter kobles til Albert Bandura, Pierre Bourdieu og Georgina Born, som udgør den analytiske ramme for specialet, og som bidrager med yderligere lag af nuancer til forståelsen af talentudvikling.

Selvom både Jean Piagets og Lev Vygotskys teorier oprindeligt fokuserer på børns udvikling, foreslår de, at alle mennesker gennemgår processer, hvor de gradvist opbygger forståelse og tilegner sig viden gennem interaktion med deres omgivelser.

Jean Piaget og kognitiv udvikling

Jean Piaget, en schweizisk psykolog, udviklede en betydningsfuld teori om kognitiv udvikling (Piaget, 1977), der understreger barnets aktive rolle i læringsprocessen gennem interaktion med deres omgivelser. Han foreslog, at børn gennemgår fire udviklingstrin, hvor de gradvist opbygger forståelse og tilegner sig viden gennem direkte interaktion med deres omgivelser. Centralt for Piagets teori er begreberne *assimilation* (Piaget, 1977, s. 1-20 + 42-47) og *akkommodation* (Piaget, 1977, s. 1-20 + 29-34), som beskriver, hvordan individer integrerer ny information i deres eksisterende mentale skemaer (assimilation), og hvordan de justerer deres skemaer for at rumme ny viden (akkommodation). Piaget fokuserede på individets interne, kognitive processer og betragtede læring som en aktiv, selvstyret proces, hvor individet stræber efter kognitiv ligevægt ved konstant at balancere disse to processer. Han så altså individets udvikling som en overvejende intern proces, hvor den kognitive struktur udvikles uafhængigt, men i samspil med miljøet.

Opsummering

Jean Piagets teori giver en grundlæggende forståelse af, hvordan børn interagerer med deres miljø for at udvikle kognitiv forståelse og færdigheder. Imidlertid har Piagets primært fokus på de interne kognitive processer og læringsadfærd under kontrollerede eller isolerede betingelser. Teorien har således nogle begrænsninger, når det kommer til mere kollektivistiske, kulturelle kontekster, hvor læring ofte er en mere samarbejdsbaseret og socialt medieret proces.

Denne centrering om individet giver mindre plads til at forstå de dybere sociale og kulturelle dynamikker, som spiller en afgørende rolle i talentudvikling, specielt i kreative og musikalske miljøer. For at adressere disse begrænsninger og udbygge forståelsen af, hvordan interaktioner inden for en kulturel og social kontekst kan forme individets læring og udvikling, vendes opmærksomheden mod Lev Vygotsky. Hans teori om sociokulturel udvikling og konceptet om den nærmeste udviklingszone tilbyder et værdifuldt perspektiv på, hvordan social interaktion og kulturelle værktøjer er essentielle for at fremme komplekse læringsprocesser og talentudvikling, hvilket udvider og komplementerer Piagets mere individfokuserede teori.

Vygotsky og sociokulturel udvikling

Lev Vygotsky var en sovjetisk psykolog, som præsenterede en kontrasterende synsvinkel ved at fremhæve det sociale miljøes rolle i kognitiv udvikling. Vygotsky præsenterede en særlig relevant teori/model kaldet nærmeste udviklingszone (engelsk: zpd, dansk: nuzo) (Vygotsky & Cole, 1978)², også kendt som scaffolding i mere nutidige forskningskontekster, og som er bredt inkorporeret i læringssituationer i samfundet. Teorien argumenterer for, at individets læring optimeres i interaktion med mere kompetente andre (for eksempel lærere), som kan guide individet ud over dets aktuelle udviklingsniveau. Denne model repræsenterer forskellen mellem, hvad et individ kan opnå alene og hvad det kan opnå med hjælp, hvilket understreger vigtigheden af støttende interaktioner for at fremme kognitiv og læringsmæssig udvikling. KORMA, som er et nyligt oprettet kompetencecenter i Aalborg, kan eksempelvis ses som en praktisk manifestation af den nærmeste udviklingszone, idet institutionens formål er at samle ekspertise og know-how. Dette etablerer en zone for udvikling, hvor musikere kan modtage sparring fra branchefolk og andre musikere.

² Kilden er udgivet posthumt og samler relevante skrifter og værker af Vygotsky

Vygotsky anså desuden sprog og dialog som fundamentale værktøjer for kognitiv udvikling og understregede, at læring primært er en social proces, hvor kultur og sproglig interaktion spiller afgørende roller.

Opsummering

Vygotskys tilgang til kognitiv udvikling og læring gennem social interaktion har været fundamentalt indflydelsesrig i forståelsen af læring i en kulturel kontekst, især med fokus på sproget og sociale interaktioner som værktøjer for læring gennem hans model om den nærmeste udviklingszone. Dog har Vygotskys tilgang også begrænsninger, da den antager konstant tilgængelighed af kyndige andre, og fokuserer mindre på bredere sociale og strukturelle magtdynamikker, der også former læring og talentudvikling.

For at adressere disse begrænsninger og give en mere omfattende forståelse af den sociale kontekst i talentudvikling, introduceres Albert Banduras social kognitive teori. Bandura udvider den nuværende ramme ved at inkludere begreber som self-efficacy og reciprok determinisme, som anerkender individets aktive rolle i at forme sin egen læring gennem interaktioner med sit miljø. Banduras teori understreger, hvordan individuelle overbevisninger om egne evner (self-efficacy) kan påvirke motivation og læring, og hvordan disse overbevisninger er formet af både direkte erfaringer og observationer af andre i sociale sammenhænge.

Denne udvidelse fra Vygotsky til Bandura tillader en dybere indsigt i, hvordan individer ikke kun passivt modtager viden fra deres omgivelser, men også aktivt søger, fortolker og anvender denne viden. Banduras fokus på observationel læring og selvregulering tilbyder værktøjer til at forstå, hvordan musikere kan lære og udvikle sig i både formelle undervisningsmiljøer og gennem uformelle sociale interaktioner, såsom jamsessions eller kollegial feedback.

Albert Bandura

Albert Bandura, en canadisk-amerikansk psykolog, var en markant og central figur i udviklingen af teorien om social læring (Bandura, 1977; Bandura, 1986), og introducerede begreber som reciprok determinisme, observationel læring, self-efficacy (Bandura, 1997), selvregulering og målfastsættelse. Bandura argumenterer for at individ og miljø påvirker hinanden gensidigt, og skriver i den kontekst, at miljøet er en medformende faktor af ens

personlige tanker, som former ens handlinger, som igen formes af og former ens miljø. Han understreger desuden, at individer lærer effektivt ved at observere andres handlinger og konsekvenserne af disse handlinger, hvilket spiller en afgørende rolle i læringsprocesser, herunder talentudvikling. Selvom Bandura ikke specifikt nævner talentudvikling, så er hans resultater inden for social kognitiv læring centrale og værdifulde faktorer at tage i betragtning i forhold til talentudvikling.

Reciprok determinisme

Reciprok determinisme (Bandura, 1977, s. 194-213) er det mest centrale begreb i Albert Banduras teori og rammesætter de andre begreber. Konceptet er udviklet af Bandura for at forklare, at menneskelig adfærd ikke udelukkende er drevet af indre motivation eller ydre stimuli. I stedet er der en konstant interaktion mellem individet, dets handlinger og dets omgivelser. Dette betyder, at individets tro, følelser og kognition (personlige faktorer) påvirker dets handlinger (adfærd), som igen påvirker og formes af ens omgivelser (miljøet). Miljøet kan således påvirke individets tanker og følelser, mens individet ligeledes kan påvirke og forme dynamikkerne og strukturerne i miljøet, hvilket skaber en dynamisk, gensidig proces. Konceptet fremhæver kompleksiteten i forståelsen af menneskelig adfærd og understreger vigtigheden af at anskue individet som en aktiv deltager i sin egen udvikling. Individer er ikke blot passive modtagere af eksterne påvirkninger, men er i stedet engagerede i at forme deres eget liv gennem deres valg, handlinger og interaktioner med deres omgivelser (miljøet), hvilket illustrerer den gensidige proces. For at kunne opnå den fulde forståelse af reciprok determinisme, er det nødvendigt først at gennemgå de andre begreber. Når alle disse begreber interagerer, illustrerer de reciprok determinisme. Teorien vil løbende udfoldes gennem et fiktivt eksempel om en ung jazzsaxofonist ved navn Anna.

Observationel læring

Observationel læring (Bandura, 1977, s. 12-50), også kendt som modellæring, er en fundamental mekanisme, hvorved individer tilegner sig nye færdigheder og adfærdsmønstre ved at iagttage andre. Bandura påpegede, at individer ikke kun lærer gennem direkte erfaringer, men også ved at iagttage handlinger og konsekvenser af disse handlinger hos andre. Ved at observere succesfulde handlinger hos en aktør, lærer individet ikke kun specifikke færdigheder, men absorberer også de subtile nuancer af præstation, som kan være afgørende for at forbedre eget talent. Et eksempel på et koncept der faciliterer observationel

læring inden for rammen for talentudvikling, er f.eks. åbne jams. Her har man som musiker både mulighed for at få direkte erfaring og afprøve forskellige koncepter, men lige så vigtigt, har publikum mulighed for at lære ved at iagttage andre, hvilket skaber et dynamisk koncept der faciliterer observationel læring. For eksempel kan Anna lære nye jazzteknikker eller performative aspekter såsom gestik ved at se erfarne jazzmusikere optræde. Gennem denne observation kan hun observere, og delvist absorbere, forskellige spillestile og improvisationsteknikker, som hun senere kan eksperimentere med i sine egne præstationer. Ens evne til at absorbere det observerede indebærer processer som opmærksomhed, retention (hukommelse), reproduktion og motivation. Konceptet har væsentlig betydning for forståelsen af, hvordan sociale miljøer og kulturelle normer formidles og internaliseres.

Self-efficacy

Self-efficacy, eller troen på egne evner, er et andet centralt komponent i Banduras teori (Bandura, 1997, s. 36-61). Dette refererer til individets overbevisning om sin kapacitet til at udføre specifikke opgaver eller nå bestemte mål. Bandura argumenterede for, at self-efficacy påvirker alle aspekter af menneskelig funktion, fra tænkning og følelser til motivation og adfærd. En høj grad af self-efficacy kan føre til større indsats og vedholdenhed i mødet med udfordringer, mens lav self-efficacy kan resultere i tvivl. Self-efficacy påvirkes af flere faktorer, herunder tidligere succesoplevelser, observationel læring (når man ser andre opnå succes), verbal opmuntring fra andre, og individets fysiske og emotionelle tilstand. Man kan derfor på denne baggrund sige, at i miljøer, hvor der er en kultur af støtte og anerkendelse, og hvor individer observerer og opmuntres af andres succeser, styrkes troen på egne evner, hvilket fremmer engagement og udholdenhed i talentudviklingsprocessen. Før en åben jam effektivt bidrager til talentudvikling, kræver det et støttende og engageret miljø, der fremmer troen på egne evner. I miljøer med støtte og anerkendelse, som der kan være ved åbne jams, kan Annas tro på egne evner styrkes. Hvis Anna føler sig sikker på sin evne til at spille saxofon, vil hun deltage mere aktivt og tage flere chancer.

Selvregulering

Selvregulering refererer til individets evne til at kontrollere og rette sin egen adfærd, følelser og tanker mod opnåelsen af personlige mål (Bandura, 1977, s. 130-150). Dette omfatter selviagttagelse, selvbedømmelse og selvreaktion. Bandura understregede, at selvregulering kræver, at individet sætter sig mål, overvåger sin egen adfærd i forhold til disse mål,

evaluerer fremskridtet og justerer sin indsats og strategier baseret på denne evaluering. Ens evne til at selvregulere er dybt påvirket af ens grad af self-efficacy, som enten kan fremme eller hæmme denne proces. For eksempel kan Anna efter en åben jam evaluere sin præstation, identificere områder, hvor hun kan forbedre sig, og derefter sætte specifikke mål for, hvordan hun kan opnå disse forbedringer. Hvis hun bemærker, at hendes improvisationer mangler variation, kan hun bruge mere tid på at øve forskellige skalaer og teknikker, og derefter overvåge hendes fremskridt ved at optage sine øvesessioner og sammenligne dem over tid. Hendes tro på egne evner vil spille en central rolle i, hvor effektivt hun kan gennemføre denne proces.

Målfastsættelse

Målfastsættelse spiller også en vigtig rolle i Banduras teori, idet den fungerer som en motivationskilde og et middel til selvregulering (Bandura, 1977, s. 161-164). Individets evne til at sætte, forpligte sig til og stræbe efter mål er afgørende for både personlig udvikling og præstation. Målfastsættelse bidrager til en følelse af retning, øger indsatsen, fremmer vedholdenhed og hjælper med at organisere ressourcer effektivt. For Anna kunne dette betyde, at hun sætter sig mål om at mestre en ny jazzteknik inden for en bestemt tidsramme, planlægger sin øvetid omkring dette mål, og justerer sin tilgang baseret på de fremskridt, hun gør. Hun kan beslutte at deltage i flere åbne jams for at afprøve denne teknik i en live-setting, hvilket både giver hende motivation og et konkret mål at arbejde hen imod.

Den reciprokke/gensidige effekt

Når alle disse begreber interagerer, illustrerer de reciprok determinisme. For eksempel, Anna deltager i en åben jazzjam på en lokal café, hvor hun observerer erfarne musikere (observationel læring). Inspireret af deres teknikker og opmuntrende kommentarer fra både publikum og medmusikere, styrkes hendes tro på egne evner (self-efficacy). Hendes forbedrede self-efficacy motiverer hende til at sætte sig mål om at mestre nye teknikker og øge sin improvisationsevne (målfastsættelse). Hun begynder at øve mere disciplineret, optager sine fremskridt og justerer sine øvestrategier (selvregulering). Hendes aktive deltagelse i jams og deling af egne teknikker og erfaringer påvirker det sociale miljø i caféen, som bliver mere dynamisk og åbent for udveksling af idéer (miljø). Dette dynamiske samspil mellem Annas personlige faktorer, hendes handlinger og miljøet omkring hende skaber en cyklisk proces, hvor hver komponent kontinuerligt påvirker og former de andre.

Dette illustrerer den gensidige proces, hvor Annas personlige faktorer, handlinger og miljøet kontinuerligt påvirker hinanden.

Opsummering

Banduras teori giver en dyb forståelse af, hvordan læring, og dermed talentudvikling, kan fordres i de rette sociale omgivelser, og hvordan individets tro på egne evner spiller en vigtig rolle i denne proces. Selvom Albert Banduras teori om social læring tilføjer væsentlige dimensioner til forståelsen af talentudvikling gennem koncepter som self-efficacy, reciprok determinisme, og observationel læring, har den ligeledes sine egne begrænsninger. Banduras fokus er primært på individets interaktioner inden for umiddelbare sociale omgivelser, og han understreger mindre de strukturelle magtdynamikker, der også former individets læringsmuligheder og sociale positioner på længere sigt.

For at give en dybere og mere kritisk forståelse af disse bredere sociale strukturer og magtrelationer, er det gavnligt at inddrage Pierre Bourdieus teori om sociale felter, kapitalformer og habitus. Bourdieus teori udvider forståelsesrammen ved at undersøge, hvordan magt og kapital akkumuleres og anvendes inden for forskellige sociale felter, hvilket tilbyder en kritisk analyse af de strukturelle forhold, der både faciliterer og begrænser talentudvikling. Ved at anvende Bourdieus teori kan vi afdække, hvordan individuelle evner og succes ikke kun er produkter af personlig stræben og interaktioner, men også dybt påvirket af det sociale felts logikker og de kapitalformer, som individerne kan mobilisere. Dette perspektiv er særligt vigtigt for at forstå, hvordan musikere navigerer i et komplekst netværk af sociale relationer og magtstrukturer, der former deres karrieremuligheder og kunstneriske udvikling.

Pierre Bourdieu

Pierre Bourdieus feltteori er en central del af hans sociologiske ramme og tilbyder en dybdegående forståelse af, hvordan sociale verdener er struktureret og hvordan magt og kapital akkumuleres og udøves inden for disse verdener. Teorien introduceres første gang i 1979 i bogen *La Distinction*, men anvendes og videreudvikles i mange af hans bøger, mest nævneværdigt måske, *The Field of Cultural Production* fra 1993 (Bourdieu, 1993).

For at forstå Bourdieus teori, er det essentielt at dykke ned i de primære begreber, han introducerer: felt, habitus og kapitalformer. Disse begreber er tæt forbundne og bidrager

samlet til en forståelse af de sociale dynamikker, der former individuelle og kollektive liv. Bourdieu introducerer desuden mange andre begreber, såsom doxa, som ikke er inddraget i dette speciale. I konteksten af dette speciale bidrager begreberne til en samlet forståelse af hvordan de sociale dynamikker former talentudviklingen i Aalborg, specifikt inden for de to cases.

Felt

I Pierre Bourdieus teori er konceptet felt fundamentalt for at forstå de dynamiske magtrelationer og strukturer, der findes inden for bestemte sociale områder. I Bourdieus' arbejde, definerer han felter som brede og ofte globalt anerkendte områder, såsom eksempelvis det kulturelle felt, eller det litterære felt. Et felt defineres som et netværk af relationelle positioner, hvor aktører (primært individer, men også institutioner) konkurrerer om ressourcer, anerkendelse og magt ved at mobilisere og akkumulere forskellige typer af kapital: økonomisk, kulturel, social og symbolsk (Bourdieu, 1993, s. 29-71 + 161-175), som gennemgås i det efterfølgende afsnit. Bourdieu argumenterede for, at hvert felt har sine egne unikke regler og hierarkier, som danner grundlag for interaktioner og bestemmer, hvad der har værdi inden for dette specifikke felt. F.eks. vægter det kulturelle felt i højere grad kreativitet end eksempelvis det politiske felt.

Felterne kan anses som sociale arenaer og er præget af en konstant "kamp" om position og indflydelse, drevet af de deltagende aktørers evne til at anvende og konvertere deres kapitalformer på en måde, der maksimerer deres position inden for feltet. Denne proces kalder Bourdieu "prises de position", eller positionering, (Bourdieu, 1993, s. 30-34) og det afslører, hvordan magtstrukturer og hierarkier etableres og opretholdes eller udfordres og ændres over tid.

Bourdieu's perspektiv giver en dybdegående forståelse af, hvordan aktørers positioner inden for et felt ikke kun er bestemt af deres materielle ressourcer, men også af deres kulturelle praksisser og sociale netværk. Dette tilbyder et nuanceret blik på, hvordan sociale strukturer influerer på aktørerne, og omvendt, hvordan aktørerne aktivt former og rekonfigurerer disse strukturer gennem deres handlinger. Disse dynamikker udspiller sig ikke kun i store felter, såsom det kunstneriske felt, men også i mindre felter såsom Aalborgs musikfelt, hvorfor der er tale om forskellige abstraktionsniveauer af feltet. Her er det nødvendigt at være opmærksom på, hvordan et mindre felt såsom Aalborgs musikfelt er forbundet med og

uadskillelige fra det større kulturelle felt, såvel som potentielt andre felter, hvorfor de aldrig besidder en fuldkommen autonomi, men en relativ autonomi.

Anvendt på studiet af talentudvikling inden for det musiske vækstlagsmiljø i Aalborg, tillader Bourdieus feltteori en nuanceret analyse af, hvordan positioner af magt og anerkendelse distribueres og forhandles. Ved at identificere, hvilke kapitalformer der prioriteres og hvordan succes defineres inden for dette/disse felt(er), kan man afdække de skjulte magtforhold og de sociale dynamikker, der faciliterer eller hindrer talentudvikling.

Kapitalformer

Bourdieu opstiller fire overordnede kapitalformer (økonomisk, kulturel, social og symbolsk) i sin teori, som er afgørende ressourcer, man anvender til at begå sig inden for felter (Bourdieu, 1993, s. 6-25 + 74-111). Kapitalformerne spiller en afgørende rolle i de sociale kampe, der foregår inden for og mellem felter.

1. Økonomisk kapital er den mest direkte og anerkendte form for kapital og refererer til materiel rigdom og økonomiske ressourcer, som kan omsættes direkte og umiddelbart i penge.
2. Kulturel kapital kan eksistere i objektiveret form (bøger, kunstværker), institutionaliseret form (uddannelsesgrad) eller inkorporeret form (varig disposition af sindet og kroppen). Kulturel kapital, især i dens inkorporerede form, er essentiel i musikfeltet (Bourdieu, 1993, s. 7), da den repræsenterer de dybtliggende færdigheder, holdninger og viden, der gør det muligt for musikere og andre kulturaktører at navigere succesfuldt inden for dette felt. Denne form for kapital, som omfatter alt fra musikalsk teknik og teoretisk viden til en forståelse for stilarternes æstetik, er afgørende faktorer i talentudviklingen.
3. Social kapital refererer til ressourcer, der er baseret på et netværk af relationer af gensidig anerkendelse eller bekendtskab. Denne form for kapital kan bruges til at opnå fordele gennem udnyttelsen af relationer og grupper, og er relevant at betragte i forhold til musik. Eksempelvis kan spillesteder opbygge netværk, hvilket ikke alene kan samle flere fysiske og mentale ressourcer til udarbejdelsen af diverse koncertformater og projekter, men kan også anvendes til at positionere sig bedre inden for feltet. To spillesteder der arbejder sammen vil være mere synlige, da det oftest faciliterer skabelsen af større projekter.

4. Symbolsk kapital er enhver form for kapital, når den er kendt og anerkendt inden for et socialt felt. Det er den form af kapital, der giver en person ære, prestige og anerkendelse og fungerer som en form for legitimitet. Symbolsk kapital er afgørende for at forstå, hvordan magt og autoritet er distribueret og anerkendt inden for et felt, da den kan transformere andre former for kapital til social anerkendelse og dominans. Denne anerkendelse er ikke automatisk; den kræver anerkendelse fra andre inden for feltet og er derfor dybt forankret i de sociale strukturer og magtrelationer, der karakteriserer et specifikt felt.

Disse fire kapitalformer udgør ”valutaen” i sociale felter og kan anvendes til at positionere sig mere fordelagtigt i feltet. Ens færdigheder og viden, repræsenteret gennem den kulturelle kapital, og ens anerkendelse og prestige, repræsenteret gennem den symbolske kapital, er essentielle for positioneringen inden for musikfeltet. Samtidig spiller den sociale kapital en betydelig rolle for ens position i musikfeltet, og kan forandre nepotisme, hvis aftalen giver begge parter en fordel. Specifikt inden for rammen talentudvikling, er kapitalformer væsentlige for at forstå, hvordan udviklingen fra især talent->professionel musiker udspiller sig, da denne udvikling vil basere sig ikke kun på individuelle færdigheder, men også aktørens evne til at tilegne sig, og udnytte, de kapitalformer, der er nødvendige for at opnå en fordelagtig position i feltet.

Habitus

Habitus refererer til de dybt indgroede vaner, færdigheder og dispositioner, som vi erhverver gennem vores livserfaringer, specielt i de tidlige stadier af livet. Det fungerer som et system af holdninger og tendenser, der styrer vores handlinger, opfattelser og reaktioner. Bourdieu beskriver habitus som et produkt af historie, der producerer individuelle og kollektive praksisser - og således historie - i overensstemmelse med de strukturer, der producerede den (Bourdieu, 1993, s. 63-97). Med andre ord styrer habitus vores handlinger, og vores habitus er formet af de sociale og miljømæssige strukturer, hvori individet har haft sin opvækst og videre færd gennem livet. Habitus er væsentlig for forståelsen af, hvordan individer navigerer i sociale felter. Det sikrer en vis grad af prædiktions og regelmæssighed i sociale praksisser uden at være deterministisk. En vigtig pointe er imidlertid, hvordan Bourdieu anskuer habitus som værende individuel. Vokser to individer op i de samme sociale og kulturelle kontekster, så vil deres habitus minde om hinanden, men stadig være individuelle. Dette skyldes, at disse to individer vil have forskellige personlige oplevelser og unikke

interaktioner inden for de samme strukturer, hvilket fører til subtile forskelle i hver persons habitus.

Habitus muliggør også, at individer "føler sig hjemme" inden for bestemte sociale felter, mens de kan føle sig fremmedgjorte i andre, baseret på deres tidligere sociale erfaringer og den akkumulerede kapital. I den kontekst introducerer Bourdieu begrebet "splittet habitus", som dækker over en tilstand, hvor en persons indre dispositioner - ens habitus - er i konflikt på grund af et skift mellem forskellige sociale felter, der hver især har deres egne normer, værdier og praksisser. Denne splittelse opstår, når en person flytter fra et felt til et andet. For at opnå mening med tilværelsen i et nyt felt, introducerer Bourdieu begrebet *illusio*, som refererer til den dybtgående overbevisning og engagement, der forekommer når man accepterer og engagerer sig i feltets unikke normer, værdier og hierarkier. Denne tilstand etableres oftest gradvist, hvor overordnede målsætninger og værdier inden for et felt langsomt internaliseres i feltets aktører.

Habitus giver dermed en forståelse for, hvorfor og hvordan personer navigerer som de gør i sociale felter.

Opsummering

Bourdieu's feltteori tilbyder en robust ramme for at undersøge og forstå de komplekse og ofte ubevidste måder, hvorpå magt og ulighed reproduceres i sociale strukturer. Ved at anvende denne teori på analysen af talentudvikling inden for Aalborgs musiske vækstlagsmiljø, kan man afdække de dybere sociale mekanismer, der både faciliterer og begrænser individers evne til at navigere og opnå succes inden for Aalborgs musikfelt. I denne kontekst forstås feltet som en arena for talentudviklingen, hvor ikke kun individuelle færdigheder i sang, produktion eller på et instrument er afgørende, men hvor også tilegnelsen og udnyttelsen af kapitalformer spiller en afgørende rolle i vejen til succes. Til sidst er individets habitus afgørende for, hvorvidt en person finder sig til rette i feltet. Nogle vil have en habitus der afspejler de behov der er i feltet, mens andre vil have sværere ved at navigere i og udnytte feltet.

Der er blevet etableret et solidt teoretisk grundlag, som er sat i relation til talentudvikling, og den sidste teoretiker, Georgina Born, vil nu tilkobles. Georgina Borns tilgang tilbyder en komplementær forståelse af talentudvikling gennem sit fokus på teknologi, institutioner og netværk inden for forskellige samfundsmæssige niveauer. Borns arbejde fremhæver den rolle, som infrastruktur og sociale systemer spiller i skabelsen af muligheder og begrænsninger for

musikeres udvikling. Hendes perspektiv udforsker, hvordan teknologiske platforme, som f.eks. digitale værktøjer og online netværk, transformerer måder, hvorpå musikere arbejder, samarbejder og udtrykker sig. Samtidig belyser Born betydningen af institutionelle rammer, såsom uddannelsesinstitutioner og kulturelle organisationer, i at forme musikeres adgang til ressourcer og støtte, hvilket er det primære fokus specialet har.

Georgina Born - fire planer for social mediering

Efter at have udforsket de sociologiske og psykologiske rammer gennem Bourdieu og Bandura, introduceres Georgina Borns model for social mediering, der tilbyder en detaljeret struktur til at analysere, hvordan musik fungerer som et medium for social interaktion og identitetsdannelse på tværs af forskellige niveauer (Born, 2011). Born identificerer fire planer:

1. Mikrosocialiteter

På dette plan undersøges de direkte interaktioner inden for små grupper, såsom hvordan musikere samarbejder i øvelokaler og deltager i workshops. Disse rammer er essentielle for den umiddelbare musikalske og kreative udvikling, og spejler ikke kun Piagets og Vygotskys idéer om læring gennem direkte engagement, men også Banduras idé om læring gennem observation. Mens miljøerne er essentielle for musikalsk læring, faciliterer de også menneskelig læring som direkte påvirker den musikalske læring, såsom opbyggelsen af self-efficacy og evnen til at sætte og forfølge sine mål (Born, 2011, s. 377).

2. Forestillede fællesskaber

Dette plan refererer til de bredere fællesskaber, som musikere identificerer sig med eller aspirerer til at være en del af. De forskellige cases kan ses som knudepunkter, hvor lokale musikere føler sig tilknyttet en større global musikscene. Jazz9tus, en jazzforening i Aalborg, fungerer som et bindeled mellem en større jazzkultur og det lokale jazzmiljø, hvorigennem der etableres en fælles forståelse og værdsættelse for jazzmusikkens karakteristika. Dette har stor betydning for musikernes identitetsdannelse (Born, 2011, s. 377).

3. Bredere sociale identitetsdannelser

På dette plan undersøges hvordan musikere former og tilpasser deres sociale identiteter gennem deres musikalske praksis og offentlige fremtræden. Dette niveau fokuserer på interaktionen mellem individets musikalske aktiviteter og deres bredere sociale og kulturelle kontekster, som understøttet af Bourdieus og Banduras teorier om sociale felter og reciprok determinisme. Eksempelvis kan en musiker gennem symbiosen af arbejdsrum, kunst-caféer, diverse workshops/camps og spillejobs, som kan være påvirket af bredere sociale identitetsdannelser, tilegne sig sin kunstneriske identitet (Born, 2011, s. 377).

4. Institutioner og sociale strukturer

Det sidste plan inkluderer en undersøgelse af, hvordan institutioner som Huset og Studenterhuset strukturerer muligheder og skaber rammerne for musikalsk og kreativ aktivitet. Jævnført Bourdieu, så omfatter dette hvordan de udvalgte institutioner mobiliserer økonomisk, kulturel, social og symbolsk kapital. Dette plan forholder sig til, hvordan den primært økonomiske, men også kulturelle kapital fra diverse offentlige finansieringsmekanismer, forvandles til musikalsk og kreativ aktivitet af de fire cases (Born, 2011, s. 377-379).

De fire planer giver en omfattende analyseramme, som kan anvendes til at forstå hvordan musikalsk talent udvikles i en kompleks social matrix, og hvordan forskellige niveauer af mediering påvirker talentudvikling fra det meget personlige til det bredt institutionelle. Ved at anvende Borns model kan man afdække, hvordan miljøerne for talentudvikling former musikere i Aalborg, hvordan disse miljøer formes, og hvordan dette spiller en afgørende rolle i musikernes professionelle og personlige udvikling.

Sammenkobling af Banduras, Bourdieus' og Borns teorier

Efter at have udfoldet de teoretiske perspektiver af Albert Bandura, Pierre Bourdieu og Georgina Born indledes en diskussion, der søger at væve disse teorier sammen til en sammenhængende ramme for analyse af talentudvikling inden for musikmiljøer. Dette afsnit tjener til at skabe en overgang fra den teoretiske udforskning til det redegørende afsnit, forberedende for den dybdegående analyse af de to cases.

Observationel læring, felternes dynamik og mikrosocialiteter

Banduras koncept om observationel læring finder en naturlig resonans i Bourdieus teori om felter samt i Borns beskrivelse af mikrosocialiteter. Inden for ethvert musikfelt og socialt miljø, sker der en kontinuerlig udveksling af viden og færdigheder gennem direkte interaktioner og observation, hvilket er essentielt for både musikalsk og social læring. Disse miljøer understøtter ikke kun Piagets og Vygotskys idéer om læring gennem direkte engagement, men også Banduras idé om læring gennem observation, hvilket er centralt for udviklingen af self-efficacy og sociale færdigheder.

Self-efficacy, kapital, bredere sociale identitetsdannelser og forestillede fællesskaber

Self-efficacy, forstærket gennem observationel læring, er dybt forankret i de ressourcer (kapitalformer), et individ har adgang til. Bourdieus kapitalformer - økonomisk, kulturel, social og symbolsk - kan betragtes som fundamentet, hvorpå individets self-efficacy bygges. En musikers self-efficacy styrkes af deres kulturelle kapital (f.eks. viden og færdigheder), sociale kapital (netværk og relationer) og symbolske kapital (anerkendelse og prestige), som alle spiller en rolle i navigeringen og positioneringen inden for musikfeltet. Borns diskussion af bredere sociale identitetsdannelser og forestillede fællesskaber udvider denne forståelse ved at vise, hvordan musikere formes af og former de kulturelle og sociale kontekster, de bevæger sig i, hvilket igen påvirker deres adgang til forskellige former for kapital.

Reciprok determinisme, felternes struktur og institutioner og sociale strukturer

Reciprok determinisme, idéen om, at individet og miljøet påvirker hinanden gensidigt, spejler interaktionen mellem Bourdieus felter og habitus. Musikere formes af de sociale miljøer, de opererer inden for, samtidig med, at de bidrager til at forme disse miljøers struktur og kultur gennem deres handlinger og kunstneriske udtryk. Borns fokus på institutioner og sociale strukturer tilføjer yderligere dybde ved at undersøge, hvordan institutionelle rammer og bredere sociale strukturer faciliterer eller begrænser musikalsk og kreativ aktivitet, hvilket påvirker både individets muligheder og de fællesskaber, de indgår i.

Selvregulering, Målfastsættelse og Habitus

Banduras fokus på selvregulering og målfastsættelse kan ses i lyset af Bourdieus' begreb habitus, og forstærkes yderligere af Borns perspektiver på, hvordan individuelle og kollektive identiteter skabes og omskabes gennem musikalske praksisser inden for de givne strukturer. Dette afspejler en kompleks dynamik, hvor individets personlige mål og de strukturelle begrænsninger sammen former talentudviklingsprocessen.

Opsummering

Gennem dette teoretiske krydspunkt mellem Bandura, Bourdieu og Born skabes en ramme, der muliggør en dybere forståelse af de dynamikker, der påvirker talentudvikling inden for miljøerne. Ved at anvende denne integrerede tilgang i de efterfølgende analyser af de udvalgte cases, vil specialet belyse, hvordan individets psykologiske processer interagerer med og formes af de strukturelle og kulturelle dynamikker inden for de udvalgte musikmiljøer i Aalborg.

Det efterfølgende afsnit vil på baggrund af social læring og de gennemgåede teorier, etablere en forståelse af talentudvikling, som vil guide specialets analyse.

Talentudvikling inden for social læring

Talentudvikling kan forstås som en dynamisk proces, der involverer både individets indre potentiale og påvirkninger fra det omgivende miljø. Gennem social læring bliver det tydeligt, at udvikling af talent ikke kun er et spørgsmål om individuelle erfaringer, men også et resultat af de sociale, kulturelle og institutionelle interaktioner, som individer engagerer sig i gennem deres liv.

Inden for rammerne af social læringsteori, som udforsket gennem teoretikerne Piaget, Vygotsky og Bandura, ses talentudvikling som en interaktiv proces, hvor individets læring og udvikling er medieret af relationer og kulturelle værdier i de sociale miljøer, de befinder sig i. Disse teorier fremhæver vigtigheden af samspillet mellem det individuelle og det kollektive, hvor læring ikke kun sker gennem direkte erfaring, men også gennem observation og imitation af andre inden for sociale kontekster. Samtidig er individerne med til at omdefinere miljøet gennem deres engagement, hvilket påvirker miljøets strukturer og dynamikker, som dermed påvirker talentudviklingen igen.

Banduras bidrag til forståelsen af talentudvikling

Albert Bandura tilføjer en vigtig dimension til denne diskussion med sin udbyggende teori om social kognitiv læring. Hans koncepter om self-efficacy og observationel læring understreger, at troen på egne evner og muligheden for at lære af andre spiller en afgørende rolle i talentudviklingen. Dette er særligt relevant i musikmiljøer, hvor muligheder for at observere og samarbejde med mere erfarne musikere kan afgøre, hvordan unge talenter udvikler deres færdigheder og kunstneriske udtryk. Hans koncept om self-efficacy nuancerer ligeledes talentudvikling, da det tilføjer et ekstra lag til forståelsen ved at koble det til mental sundhed.

Bourdieu's bidrag til forståelsen af talentudvikling

Pierre Bourdieus begreber om felt, kapital og habitus giver en strukturel og relationel ramme for at forstå, hvordan talent udvikles og anerkendes inden for specifikke sociale og kulturelle kontekster. Talentudvikling ses her som afhængig af akkumulering af forskellige former for kapital (økonomisk, social, kulturel, symbolsk), som ikke kun fremmer individets evner, men også deres muligheder for at opnå anerkendelse og succes inden for deres felt.

Borns bidrag til forståelsen af talentudvikling

Georgina Born præsenterer med hendes model om de fire planer, som skønt designet til at forstå identitet og kulturel produktion, er et værdifuldt værktøj til at forstå, hvordan de aspekter af talentudvikling som beskrevet ovenfor, medieres, forstærkes og potentielt svækkes på tværs af forskellige samfundsmæssige niveauer. Borns skelnen mellem forskellige planer og niveauer bidrager med en forståelse af talentudvikling, som noget der påvirkes af et omstændigt antal aktører fordelt på flere samfundsmæssige planer - fra jargonen i små sociale miljøer, institutionelle og lovmæssige strukturer til globale strømninger.

Opsummering

Ved at integrere disse teorier kan vi se talentudvikling som en proces, der er dybt forankret i både de sociale strukturer og de individuelle bidrag, som sammen former det kunstneriske og kreative landskab. Talentudvikling er derfor ikke kun en refleksion af individuelle evner, men også et resultat af de relationer, netværk og kapitaler, der muliggør og begrænser disse evner.

Før analysen kan påbegyndes, indledes et redegørende afsnit, der beskriver hvordan politik og kunst samarbejder i Danmark om at skabe kulturlivet. Derudover gennemgås de to cases.

Redegørende kapitel

Dette afsnit vil gennemgå kulturpolitikken, herunder hvordan der ydes støtte og arbejdes med kultur inden for de kreative områder. Derudover vil specialets to cases, HUSET og Studenterhuset, gennemgås, samt deres forbundethed med diverse støttestrukturer fra Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturudvalget i Aalborg.

Kulturpolitikkens indflydelse på kulturlivet

Offentlige forvaltninger og politiske beslutninger spiller en central rolle i udformningen og understøttelsen af kulturlivet i Danmark, hvilket reflekteres i den måde, hvorpå kulturinstitutioner opererer, modtager finansiering og engagerer sig i bl.a. talentudvikling. Det danske kulturliv støttes gevaldigt af en veludviklet offentlig støttestruktur, der både sikrer bred adgang til kultur og understøtter diversitet inden for de kunstneriske udtryk. Denne støtte manifesterer sig gennem en række politikker, finansieringsmekanismer og samarbejdsmodeller, som tilsammen udgør et robust system til fremme af kultur og kunst.

I Danmark er kulturpolitikken ofte karakteriseret ved dens decentraliserede struktur, hvor både staten, regioner og kommuner spiller væsentlige roller (Villaume, 2005). Staten, repræsenteret ved institutioner som Statens Kunstfond, sikrer finansiering og indflydelse på et nationalt plan, mens regionale og kommunale initiativer styrker lokale kulturtilbud. Derudover etableres der overordnede rammer for kulturlivet gennem lokale, regionale og nationale kulturpolitikker, som beskriver den politiske agenda med kulturlivet i en årrække. Disse politikker fremhæver ofte offentligt-private partnerskaber, som stimulerer innovation og talentudvikling gennem samarbejde mellem kreative unge, erfarne praktikere og uddannelsesinstitutioner.

Politikkerne bag kulturstøtte i Danmark bygger på en anerkendelse af kulturens iboende værdi for samfundet - både som kilde til personlig vækst og som drivkraft for social sammenhængskraft og økonomisk udvikling. Derfor er finansieringsmekanismerne designet til at være så inkluderende som muligt, hvilket afspejles i en bred vifte af støtteordninger, der tilgodeser både etablerede og græsrodsinitiativer.

Offentlige forvaltninger og politiske beslutninger har dermed stor betydning for kulturlivet i Danmark. Gennem denne tilknytning sikrer institutionerne en økonomisk stabilitet, hvilket i sidste ende er altafgørende for deres eksistens og dermed deres arbejde.

HUSET

HUSET er en af byens ældste kulturinstitutioner med en historie der spænder fra 1973-nu. HUSET startede som et aktivisthus for byens unge i 1973, en funktion den bevarede indtil 1976 hvor kommunen valgte at nedlukke HUSET. To år senere i 1978 samledes de unge igen, hvilket bliver startskuddet til 1000fryd som grundlægges i 1984, et andet markant spillested som lukkede i 2022 (*Bilag 1*). I 1979 vurderede kommunen, at den sociale funktion som HUSET havde tjent var værdifuld for byen, og man valgte derfor at genetablere HUSET. I løbet af de tre år hvor HUSET var et aktivisthus, var stedets primære funktion at skabe menneskelig værdi, og dette værdisæt præger fortsat HUSET i dag, hvor det nu er en selvejende kulturinstitution der samarbejder med Statens Kunstfond, Aalborg Kommune og andre offentlige enheder. Gennem skabelsen af menneskelig værdi, som skabes gennem stærke sociale miljøer, antages talentudvikling som noget der naturligt opstår på HUSET (*Bilag 1*).

Formålsparagraffen har derfor ændret sig meget lidt. Udgangspunktet er stadig at skabe menneskelig værdi gennem faciliteringen af kunstneriske, kreative og sociale fællesskaber. I dag gør man dette gennem en række forskellige aktiviteter; spillested, værksteder, café, atelier, udstillingsrum, øvelokaler og flere. Disse aktiviteter og tilbud er fordelt på HUSETs tre bygninger, hvori de to andre kulturinstitutioner KORMA og Jazz9tus har kontor. Aktiviteterne og tilbuddene er som udgangspunkt gratis, hvilket muliggøres af en række finansieringsmekanismer, heriblandt støtte fra Statens Kunstfond, Sundheds- og Kulturudvalget og Aalborg Kommune - dog skal man stadig betale for eksempelvis leje af atelier. HUSETs funktion som et socialt samlingspunkt for mange af byens unge, gennem etableringen af kunstneriske og kreative fællesskaber, har tilvejebragt en rammeaftale med Statens Kunstfond og en samarbejdsaftale med Aalborg Kommune.

Siden 2021 har HUSET fungeret som et genre- og netværksspillemsted, en ny støtteordning fra Statens Kunstfond. Som genrespillemsted har HUSET en særlig rolle i formidlingen og udviklingen af en eller flere smalle musikgenrer. Dermed har HUSETs koncertprogram, samt HUSETs øvrige musikalske aktiviteter såsom workshops og camps, et fokus på udviklingen af smalle genrer og vækstlaget generelt - både lokalt, regionalt og nationalt. De skal desuden understøtte vækstlaget inden for de pågældende genrer (Statens Kunstfond, 2021).

Som netværkspillested har HUSET et særligt fokus på at udvikle samarbejder mellem lokale og regionale aktører. For blot at nævne ét eksempel ud af mange, så arbejder HUSET tæt sammen med Jazz9tus om at udvikle jazzmiljøet i byen. Helt konkret betyder dette, at HUSET sætter sit spillested til rådighed for Jazz9tus, tilbyder værelser til Jazz9tus' internationale gæster, tilbyder kontorlokaler mm. Derudover anvender de hinanden som sparringspartnere, hvor de udvikler koncertformater deslignende sammen³. Specifikt skal dette fælles koncertprogram, samt HUSETs øvrige musikalske aktiviteter, have et særligt fokus på at løfte det kunstneriske niveau i det pågældende område, samt at sikre et bredt og alsidigt musik- og koncertliv, der også omfatter de smalle genrer. Derudover skal netværksspillestederne yderligere bidrage til at udvikle musiklivet i området, eksempelvis gennem udvikling af nyt publikum og nye talenter i vækstlaget (Statens Kunstfond, 2021).

Ramme- og samarbejdsaftale

HUSET navigerer inden for to afgørende aftaler: en rammeaftale med Statens Kunstfond og en samarbejdsaftale med Aalborg Kommune. Disse aftaler sikrer HUSET væsentlige offentlige midler, baseret på at institutionens aktiviteter og initiativer harmonerer med de bredere kulturelle målsætninger og visioner som defineret af fonden og kommunen. Rammeaftalen kræver en målrettet ansøgning fra HUSET, der afspejler dets identitet og ambitioner, mens samarbejdsaftalen understreger HUSETs rolle i at realisere og styrke byens kulturelle strategi. Dette faciliterer en gensidig forstærkning af HUSETs strategiske mål og byens bredere kulturelle udvikling, hvilket sikrer, at institutionens indsats i høj grad understøtter og beriger det lokale kulturelle miljø. Gennem udarbejdelsen af handleplaner og årsrapporter, som er et krav fra ramme- og samarbejdsaftalerne, tvinges institutionen til aktivt at reflektere over og evaluere dens indhold, så det bedst muligt understøtter byens overordnede kulturelle udvikling - dette bliver et middel til innovation, da det igennem årsrapporten tydeliggøres, hvilke tiltag der fungerer og ikke, samtidig med at man skal sammenholde ens aktiviteter med de bredere kulturelle målsætninger og visioner der opstilles af eksempelvis Statens Kunstfond.

De to aftaler forstås derfor ikke kun som finansielle livlinier, men som en samlet indsats om at udvikle det lokale, nationale og internationale kulturliv.

³ Den nye ordning med genre- og netværksspillesteder er netop blevet evalueret i april 2024. Både Jazz9tus og HUSET skriver i den forbindelse et opslag på deres Facebooksider, hvor de beskriver deres samarbejde og evaluerer effekten af denne ordning.

Intern organisering

HUSET er organiseret internt gennem seks medarbejdere, som håndterer alt fra marketing til udviklingen af kunstneriske initiativer. Der er således en kulturhusleder, en forperson, en næstforperson, en personalerepræsentant og to politisk udpegede medlemmer. Da HUSET arbejder tæt sammen med kommunen og modtager betydelige mængder offentlige midler, er de to politisk udpegede medlemmer en garanti for at budgettet overholdes, men ligeledes en vigtig kanal til politikerne, da de tillader en mere direkte kommunikation og dermed et mere direkte samarbejde mellem Huset og kommunen - specifikt mellem HUSET og Sundheds- og Kulturforvaltningen.

HUSETs fremtid

Det blev i slutningen af 2023 vedtaget, at HUSET i 2024-2025 skal udbygges, så det fremadrettet også er vært for Kunsthall Nord (billedkunst) og Det Hem'lige Teater (scenekunst). Der udføres i 2024 forberedelses- og planlægningsarbejde i samspil med institutionerne, så der den 1. januar 2025 er blevet etableret et nyt kulturtilbud i Huset, der bygger på fire søjler:

1. Det nuværende "HUSET" med netværksspillested, kulturhus, cafe, husdrift m.v.
2. Det nuværende KORMA for vækstlaget i den rytmiske musik
3. En tilsvarende søjle for den sceniske kunst med bevarelse af Det Hem'lige Teaters kvaliteter suppleret med yderligere styrkelse af indsatsen for vækstlaget
4. En tilsvarende søjle for billedkunsten på baggrund af erfaringerne fra Kunsthall Nord med værksteder, udstillingsmuligheder og indsats for vækstlaget inden for denne kunstart (Kulturmødereferat, 24/1, 2024)

I den kontekst skal HUSET udvides med en blackbox, som samler billedkunst, scenekunst og musik under ét tag. Her er det hensigten at udvikle et socialt miljø med tværfaglig læring, hvor de forskellige kunstformer skal inspirere og forme hinanden. Der indsættes et kommissorium i 2024, som rammesætter vision, retning og opgaver i 2024 og 2025 med udgangspunkt i de fire søjler. Denne udbygning betyder, at HUSETs nuværende samarbejdsaftale med kommunen skal tilpasses, så der vil fra d. 1.1/2026 være vedtaget en ny samarbejdsaftale.

Studenterhuset

Studenterhuset udsprang af et initiativ fra en gruppe studerende fra Aalborg Universitet i 1995, med et ønske om at etablere et centrum for studielivet, der også fungerede som et spillested (*Bilag 2*). Dette ledte til etableringen af Studenterhuset i år 2000, drevet af en vision om at være samlingspunkt for universitetets studerende, og udvikle sig hurtigt til at blive et centralt sted for det lokale kulturliv.

Efter etableringen i år 2000 var der stor interesse fra byens lokale kulturliv, som ønskede at blive en del af miljøet og at optræde. I den kontekst opdagede man, at der var en stor talentmasse som spillede musik uden for traditionelle stilarter, men med et fokus på det niche- og særprægede, som ofte havde svært ved at finde et publikum. Da talentmassen hos denne demografi af musikere var så stor, og da de havde svært ved at booke koncerter, ønskede man at skabe en platform for deres musik. Dette fokus har ikke ændret sig siden etableringen, men der er kommet et betydeligt større fokus på talentudvikling inden for vækstlaget, som en naturlig forudsætning af samfundets udvikling, og af institutionens livslange sammenkobling med Statens Kunstfond.

Rammeaftale og samarbejde med Aalborg Kommune

Studenterhuset blev kort tid efter sin etablering udpeget som regionalt spillested, en, på daværende tidspunkt ny, støtte-/samarbejdsaftale af Statens Kunstfond. Denne ordning er de stadig en del af i dag, og som har tilvejebragt midler til Studenterhusets arbejde, og samtidig fokuseret det omkring vækstlaget.

Da institutionen hører under Aalborg Universitet, har kommunen altid haft en tilknytning til Studenterhuset, men denne er blevet mere markant gennem årene, hvor Aalborg Kommune nu finansierer en stor del af Studenterhusets drift. I den kontekst er de ligeledes med til at finansiere en stor del af Studenterhusets vækstlagsinitiativer. Disse midler uddelegeres på baggrund af armslængdeprincippet, hvilket giver Studenterhuset fuld kontrol over midlerne. Den ansøgning, som skal sendes til Statens Kunstfond hver 4. år, sendes ligeledes til gennemlæsning hos Kulturforvaltningen inden afsendelsen. Lederen fra Studenterhuset pointerer i den kontekst, at der ikke har været uenigheder i mange år, men at det nærmere har været værdifuldt med ekstra perspektiver på institutionens handleplan.

Institutionens udvikling og arbejde med vækstlaget

Gennem finansieringen fra Statens Kunstfond og Aalborg Kommune, har Studenterhusets identitet som et center for vækstlagsmusik fået mulighed for at gro. Finansieringen tillader et koncertprogram, som inddrager det lokale musikliv i langt højere grad end mange andre koncertvirksomheder, som er afhængige af høje besøgstal for at genere en tilstrækkelig indkomst. Studenterhuset er således blevet en institution, hvor mange lokale musikere spiller deres første koncert og kan udvikle sig som live-musikere, hvilket muliggøres af den støtte Studenterhuset modtager til specifikt dette formål. Gennem denne støtte har Studenterhuset haft mulighed for at udvikle og afvikle mange vækstlagsinitiativer, som primært henvender sig til live-musikeren. Her kan eksempelvis nævnes projektet Way Up North, en branchefestival for lokale musikere, hvor vinderen inviteres til SPOT festival.

Det er i de sidste år blevet et betydeligt fokus på at få den danske musik ud over landets grænser, samt at få den synliggjort i det offentlige rum som f.eks. på hospitaler, skoler, byrum og parker, hvilket også beskrives i Statens Kunstfonds målsætninger. Denne udvikling har også præget Studenterhuset, hvor initiativer som Way Up North nu også faciliterer udveksling med Sverige og Norge, hvor svenske og norske musikere inviteres til at spille på Way Up North, mens danske kunstnere inviteres til at spille på en svensk og norsk branchefestival. Generelt er initiativerne på Studenterhuset i nyere tid begyndt at udvikle det lokale musikliv nationalt og internationalt, hvilket ses i initiativer som Arctic Sounds (samarbejde med de arktiske lande om at præsentere musikere internationalt), Viva Sounds (showcase klubfestival i Göteborg) og Focus Wales (samarbejde med Wales om at præsentere musikere internationalt).

Intern organisering

Studenterhusets interne organisering består af fem administrative medarbejdere, som håndterer alt fra marketing til det overordnede kunstneriske arbejde. Disse positioner udgøres af en kunstnerisk leder, barchef, marketing-ansat, produktionsansvarlig og en lydtekniker. Den kunstneriske leder er ansvarlig for institutionens kunstneriske retning og initiativer, men indgår i mange samarbejder med byens andre kulturinstitutioner, hvor lederne udveksler erfaringer og opbygger initiativer i fællesskab. Eksempelvis er aftalen med Focus Wales udarbejdet i samarbejde med KORMA, som også er med i udvælgelsen af musikere til projektet (*Bilag 2*).

Ved siden af de livsvigtige finanseringsmekanismer, er de frivillige, som også udgør en livsvigtig funktion for Studenterhuset. Der er ca 100 frivillige, som varetager alt fra barvagter til lys-/lydarbejde til den overordnede afvikling af koncerterne. Disse er ligeledes en essentiel årsag til at Studenterhuset kan fokusere sit arbejde på vækstlaget.

Studenterhuset udgør derfor en vigtig kulturinstitution i byen, hvor store dele af vækstlagsmiljøet har mulighed for at udvikle sig som live-musiker. Gennem institutionens mange initiativer støttes og formes musikerne, så de får de bedste forudsætninger og at dyrke og udvikle deres talent.

Opsummering

Redegørelsen har givet et grundlæggende indblik i kulturpolitikken og gennemgået specialets to cases. Heriblandt hvordan kulturpolitikken er opbygget gennem en decentraliseret struktur, og hvordan HUSET og Studenterhuset interagerer med støttestrukturer for at fremme deres arbejde. Med dette som fundament indledes nu analysen, som er opdelt i to dele, og som beskrives uddybende i starten af analysekapitlet.

Analysekapitel

Analysen er delt op i to dele. Den første del af analysen anvender Bourdieus feltteori til at danne sig et overblik over de strukturer, der støtter eller hæmmer talentudviklingen i Aalborg. Denne del af analysen vil fokusere på at kortlægge positionerne i Aalborgs musikfelt, og vil undersøge hvordan denne dynamik manifesterer sig som et økosystem, der producerer og potentielt hæmmer kunst, kultur og dermed talentudvikling. Den anden del af analysen anvender Born, Bandura og til en vis grad Vygotsky og Piaget, til at understøtte denne analyse. Dette gør den ved at undersøge de potentialer og udfordringer som HUSETs og Studenterhusets sociale miljøer, som er forbundet med Aalborgs musikfelt, faciliterer i forhold til talentudvikling.

Aalborgs musikmiljø: Et dynamisk og relativt autonomt felt

Aalborgs musikmiljø udgør et dynamisk og autonomt felt inden for det bredere kunstneriske felt, hvor det deler erfaringer, viden og traditioner. Her defineres *dynamisk* som evnen til kontinuerlig udvikling og tilpasning i respons til både interne og eksterne påvirkninger, og *relativt autonomt* som, at mens feltet opererer selvstændigt, er det stadig påvirket af bredere sociale og kulturelle strømninger. Disse definitioner er baseret på Pierre Bourdieus teori om sociale felter (Bourdieu, 1986).

Tilpasningen af Bourdieus begreber til Aalborgs kontekst - en mindre, men stadig dynamisk by - afslører, hvordan et lokalt musikfelt opretholder autonomi og dynamik trods sin størrelse og geografiske placering. Feltets interaktion med det bredere sociale felt tillader en dybere forståelse af, hvordan lokale behov og bredere kulturelle strømninger navigeres.

Denne dynamik af kontinuerlig udvikling og reaktion på både interne og eksterne påvirkninger, reflekteres i de relative positioner indtaget af aktører. Denne evne til tilpasning er afgørende for positionernes kapacitet til at navigere i et ofte omskifteligt felt, hvor nye kunstneriske tendenser og politiske beslutninger kan have direkte indvirkning på deres aktiviteter. Disse positioner gennemgås i det næste afsnit, mens dynamikken mellem disse positioner uddybes løbende.

Relative positioner i feltet

Det er vigtigt at nævne, at i Bourdieus egne feltanalyser indtages positionerne næsten altid af enkeltpersoner, hvorfor aktører traditionelt forstås som individer i denne kontekst.

Eksempelvis indtages positionerne næsten altid af forfattere i det litterære felt. Dette speciale tilpasser begrebet til Aalborgs specifikke kontekst, hvor der rettes et særligt fokus på institutioner, og deres rolle i at skabe, opretholde og iterere strukturerer for musikmiljøet, herunder for talentudvikling. Når analysen derfor nævner aktører, forstås dette som institutionerne, der indtager musikfeltets positioner. Kapitalbegrebet er også tilpasset til institutioner.

Musikfeltet i Aalborg består af en række relative positioner, indtaget af en diversitet af aktører, såsom kulturinstitutioner (HUSET, KORMA, Studenterhuset, Skråen, Musikkens Hus, AKKC..), uddannelsesinstitutioner (kulturskolen, MGK, konservatoriet, universitetet, folkeskolen..), kunstnerkollektiver (den fremtidige blackbox ved HUSET, Backyard Studios..), foreninger (Jazz9tus, Meutiviti..) og kulturforvaltninger (Sundheds- og Kulturforvaltningen, Statens Kunstfond, KODA kultur..). Disse aktører er overordnet forbundet og interagerer med hinanden som følge af deres position i feltet, men mere specifikt gennem især partnerskaber og finansiering, som bruges til at skabe, iterere og mobilisere deres faciliteter, aktiviteter og de sociale miljøer der eksisterer gennem og hos deres faciliteter og aktiviteter. Eksempelvis afspejles samarbejdet mellem kulturinstitutioner og offentlige forvaltninger sig som en bred vifte af projekter såsom Mutation Week (Mutation Week) og Supernova Jazz Blast (Supernova Jazz Blast, 2021), men også diverse masterclasses og camps om film-/spilmusik, specifikke stilarter, netværksdannelse og meget mere. Disse positioner indgår dog ikke kun i samarbejder med lokale aktører, men ligeledes med diverse eksterne institutioner, hvilket udvider Aalborgs musikfelt. Eksempelvis har Studenterhusets festival Way Up North gradvist indgået samarbejder med andre festivaler, nationalt såvel som internationalt. Som det fremgår af Studenterhusets årsrapport fra 2023, så afvikles Way Up North første gang i 2005. Herefter indgår festivalen et samarbejde med SPOT-festival i 2007, med Reeperbahn festival i 2013 indtil dets ophævelse i 2023 og med Arctic Sounds i 2018 (Studenterhuset, årsrapport 2023). Dette eksemplificerer, hvordan musikfelter kan udvides gennem eksterne samarbejder. Desuden beskriver årsrapporten, hvordan Way Up North i samarbejde med KORMA kunne sende kunstneren Hjalte Ross til Viva Sounds i Göteborg. Dette vidner om, at festivalen gradvist har akkumuleret væsentlig

social kapital, hvilket i samarbejde med den kommunale enhed KORMA, afspejler sig som en markant indflydelse i forhold til at udvælge og dermed eksponere musikere. Mens Bourdieus' feltteori lægger betydelig vægt på magtkampe som feltets dynamik, så viser ovenstående afsnit, hvordan magtkampe også kan forstås som samarbejder. For mens KORMAs og Studenterhusets samarbejde styrkes og deres indflydelse stiger, så bliver det sværere for andre aktører at opnå samme indflydelse og blive en del af samarbejderne. Et samarbejde for nogle kan derfor føles som en magtkamp for andre. Når HUSET eller Studenterhuset intensiverer deres samarbejde med staten og kommunen, så er der færre midler til andre, som ønsker det samme. Dette skaber en dynamik i feltet, som i høj grad er ansvarlig for dets udvikling.

Interaktion og innovation

Interaktionen mellem aktørerne i feltet fremmer en udveksling af idéer og ressourcer, som er nødvendige for både vækst og innovation. Uddannelsesinstitutioner spiller en vigtig rolle i at levere færdigheder og ny viden, som er nødvendige for at opretholde musikfeltets relevans. Disse institutioner bidrager til at sætte standarder for musikalsk ekspertise og til at legitimere bestemte kunstneriske praksisser. Eksempelvis sørger uddannelsesinstitutioner for at uddanne musikere, hvilket forsyner spillestederne med kunstnere. Hvis der er en overpræsentation af rockmusikere i uddannelsesinstitutionerne, resulterer dette i flere rockmusikere, som søger mod kulturinstitutioner som HUSET og Studenterhuset. Dette kan føre til, at kulturinstitutionerne afholder flere rockkoncerter og udvikler rockfokuserede aktiviteter. Dette illustrerer, hvordan uddannelsesinstitutioner og spillesteder påvirker og er afhængige af hinanden.

Kulturinstitutioner såsom HUSET og Studenterhuset kan betragtes som knudepunkter, der faciliterer kunstneriske projekter, koncerter og netværksdannelse. Disse institutioner bidrager til byens overordnede kulturelle miljø, ved at understøtte både nye og eksisterende kunstneriske fællesskaber. Dette gør de gennem festivaler såsom Way Up North, Northern Winter Beat og Under Solen, workshops såsom Songwriting Weekend, tværfaglige projekter såsom Mutation Week, diverse camps, branchecaféer og meget mere. Eksempelvis faciliterede Mutation Week 2023, som er arrangeret af mange aktører såsom KORMA, HUSET og Studenterhuset, en række workshops og opvisninger, som bragte musikere og kunstnere fra forskellige genrer og discipliner sammen. Dette skabte en platform for

tværfaglig udveksling og innovation, hvilket kan resultere i flere samarbejder og kunstneriske projekter.

Endelig har de offentlige forvaltninger en unik dobbeltrolle inden for musikfeltet i Aalborg. På den ene side fungerer de som brobyggere mellem det politiske og kunstneriske felt, og leverer økonomiske ressourcer, der er afgørende for mange af de øvrige positioners projekter. På den anden side har de stor indflydelse på hvilke kulturelle værdier og kunstneriske udtryk der prioriteres, hvilket afspejler sig gennem de projekter som de offentlige forvaltninger vælger at finansiere, samt de retninger for kulturlivet som er beskrevet i offentlige dokumenter såsom kulturpolitikken. Eksempelvis modtager HUSET ca. 4 millioner fra Aalborg Kommune om året, baseret på en samarbejdsaftale med kommunen (HUSET, 2022, samarbejdsaftale med kommunen). For at modtage disse midler skal HUSET formidle en plan for, hvordan HUSETs aktiviteter planlægges at bidrage til de overordnede målsætninger beskrevet i kulturpolitikken (Aalborg Kommune, 2020). Gennem denne samarbejdsaftale kan HUSET eksistere, men er også forpligtet til at forankre deres aktiviteter i de målsætninger, som er beskrevet af Sundheds- og Kulturudvalget.

Magtkampen er derfor meget tydelig i Aalborg. De institutioner, som faciliterer aktiviteter, er i høj grad bundet af den økonomiske støtte fra Aalborg Kommune. HUSET er eksempelvis afhængige af at efterleve kommunens kulturpolitikker for at bevare deres finansiering. Derudover kan de offentlige forvaltninger, gennem deres væsentlige økonomiske kapital, prioritere bestemte kunstneriske udtryk og værdier. Denne indflydelse kan betyde, at institutioner kan være nødt til at tilpasse deres aktiviteter og projekter for at passe ind i disse rammer.

Intensivering af samarbejde og strukturel integration i Aalborgs musikmiljø

Mens der allerede er dækket nogle punkter vedrørende samarbejdet mellem de forskellige positioner, er det værdifuldt at dykke dybere ned i, hvordan Aalborgs musikfelt ikke kun er en arena for magtkampe, men også et økosystem, hvor samarbejde om at løfte det lokale kulturliv er afgørende. I Aalborgs musikmiljø er der observeret en forstærkning af samarbejdet mellem forskellige kulturinstitutioner og kommunen de senere år, som beskrevet af begge specialets respondenter, hvor især KORMA blev beskrevet som en værdifuld samarbejdspartner (*bilag 1; bilag 2*). Både som et resultat af det stigende fokus på

samarbejder for de regionale spillesteder, samt HUSETs position som genre- og netværksspillemødested. Dette øgede samarbejde har ledt til en mere integreret infrastruktur, som positivt påvirker kulturmiljøet. Institutioner som HUSET og Studenterhuset og kommunen koordinerer store initiativer såsom Mutation Week, hvilket udvider projektets rækkevidde og kulturelle påvirkning. Samarbejderne samler viden, faciliteter og økonomiske midler, hvilket kan styrke de kulturelle initiativers dybde og bredde.

Betydningen af vækstlaget er et gennemgående tema i Aalborgs kulturpolitikker og reflekterer et fokus på at udvikle kulturlivet på især et lokalt, men også nationalt og internationalt plan. Institutioner med et fokus på at fremme vækstlaget, understøttes væsentligt af politisk og økonomisk støtte fra institutioner som Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturforvaltningen, som aktivt deltager i at forme kulturelle målsætninger, der spejler bredere sociale værdier. Dette kunne eksempelvis være mangfoldighed, som kan fordres ved at arbejde med genrer, der er kendetegnet som marginaliserede i Aalborg. Denne støtte er ikke blot afgørende for realiseringen af diverse projekter; den afspejler også en strategisk beslutning om at prioritere initiativer, der støtter vækstlagets udvikling, som den beskrives i kommunens (Aalborg Kommune, 2020) og Statens Kunstfonds' strategi (Statens Kunstfond, 2021; 2024).

Der er desuden etableret platforme for vidensudveksling mellem det politiske og kunstneriske felt, som fremmer en gensidig påvirkning af målsætninger og strategier. Disse består af kulturmøder mellem Sundheds- og Kulturudvalget, samt relevante aktører fra Aalborgs kulturliv såsom lederne fra Studenterhuset og HUSET (Aalborg Kommune, 2014-nu). Denne platform fordrer samarbejde, hvilket potentielt kan bidrage til en mere dybdegående forståelse og tilgang til kulturpolitik. På trods af de gode intentioner kan denne tilgang paradoksalt nok også begrænse adgangen for nye aktører, da det etablerede netværk af samarbejder kan virke lukket og utilgængeligt for udefrakommende.

Dette indviklede samspil mellem offentlige og private interesser etablerer en ny form for magtdynamik i feltet, hvor Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturudvalget ikke blot understøtter, men også er med til at formulere, hvad der betragtes som værdifulde og ønskværdige kulturelle udtryk. Mens dette kan være stærkt berigende for nogle specifikke kulturelle strømninger, indebærer det også en risiko for, at visse kunstneriske udtryk og minoritetsstemmer marginaliseres, hvis de ikke passer ind i de bredere, godkendte rammer. Eksempelvis kan fordelingen af de økonomiske midler afspejle en favorisering af singer-

songwriters som spiller folk, hvilket fremhæver og støtter dette specifikke musikområde til fordel for andre som eksempelvis metal.

Den næste del af analysen vil fokusere mere specifikt på, hvilke effekter samarbejdet mellem de offentlige forvaltninger og det kunstneriske felt har for kulturlivet og talentudviklingen.

Samarbejde og magtkamp mellem det politiske og kunstneriske felt

Centralt i dette felt er den symbiotiske relation mellem det politiske og kunstneriske felt, som manifesterer sig gennem finansieringsmekanismer og strategiske partnerskaber. Disse samarbejdsmodeller og finansieringsaftaler, som udformes mellem Statens Kunstfond/Sundheds- og Kulturudvalget og byens kulturinstitutioner, tillader institutioner som HUSET og Studenterhuset at rette fokus mod vækstlagsinitiativer, som, skønt økonomisk udfordrende, skaber uerstattelig kunstnerisk og social værdi. Eksempelvis giver Statens Kunstfond institutioner som Studenterhuset og HUSET mulighed for at blive regionale spillesteder, hvilket sikrer dem midler til vækstlagsinitiativer, men forpligter dem samtidig til at arbejde inden for rammerne af fondens overordnede målsætninger og visioner. Mads Mulvad fra Studenterhuset udtaler i denne kontekst, at man aldrig har følt sig påtvunget arbejdsrammer, men at Statens Kunstfond tager udgangspunkt i institutionernes unikke position inden for lokalsamfundet (*bilag 2*). Denne udtalelse tegner et billede af, at man som kulturinstitution i dag har et helt naturligt fokus på vækstlaget, og at institutionelt arbejde med vækstlaget, er ved at etablere sig som en selvfølgelighed i kulturlivet. Denne udvikling kan ses i lyset af den prioritering begrebet har fået i diverse politikker hos Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturudvalget.

Dog bærer dette flerlagssamarbejde mellem det politiske og kunstneriske felt også en iboende spænding. På den ene side sikrer det økonomiske bidrag fra det politiske felt kreativ udfoldelse og innovation. På den anden side kan denne afhængighed af offentlig finansiering, og dens bundethed til politiske mål, paradoksalt nok indskrænke kulturinstitutioners kunstneriske frihed og selvstændighed. Dette kan føre til en tilbøjelighed til at favorisere sikre og bredt appellerende projekter, hvilket i værste fald kan føre til en homogenisering af kulturelle udtryk og marginalisering af mere eksperimentelle initiativer. Det er dog vigtigt at pointere, at uden denne forbundethed til det politiske felt, så havde mange kulturinstitutioner ikke en frihed og selvstændighed til at starte med, da denne i høj grad er skabt gennem de

økonomiske midler som overføres fra det politiske felt til Aalborgs musikfelt. Dette afspejles i HUSETs og Studenterhusets årsrapporter, hvor man kan se at kommunen finansierer ca. halvdelen af institutionernes drift. Et eksempel på hvordan det politiske felts påvirkning afspejler sig i praksis, kan ses i omlægningen af Det Hem'lige Teater⁴ og Kunsthall Nord⁵ og i oprettelsen af den nye Blackbox ved HUSET. Disse besparelser fremgår ikke tydeligt på Aalborg Kommunes hjemmeside, og bliver ikke afdækket fuldt ud i budgetplanen, men kan læses i adskillige artikler fra TV2 og Nordjyske, hvor de beretter om at Det Hem'lige Teater mister hele sit tilskud på 1.6 millioner, mens Kunsthall Nord mister 1.1 millioner (Sonne, 2023) (Lauritzen, 2023). Dog præsenteres der i budgettet fra 2024-2027 en plan om, at Det Hem'lige Teater og Kunsthall Nord overgår til den nye blackbox ved HUSET, mens deres drift og aktiviteter fortsætter i 2024 (Aalborg Kommune, 2024, s. 136). På selvsamme side beskrives, hvordan dette nye væksthus, hvis primære facilitet er en blackbox, skal samle dedikerede og ambitiøse kunstnere inden for billedkunst, scenekunst og rytmisk musik. Denne omprioritering afspejler et fokus på talentudvikling, hvor man nedlægger amatørscener såsom Det Hem'lige Teater til fordel for et mere "elitært" miljø i den fremtidige blackbox.

Derudover fremhæver interaktionen mellem det politiske og kunstneriske felt en dyb internalisering af offentlige narrativer om kunst og kultur i kulturlivets selvforståelse og omvendt. Kulturinstitutioner som er støttet af offentlige forvaltninger, skal i dag ikke blot formidle kunst, men skal gennem denne kunst fremme almen dannelse, herunder mangfoldighed og diversitet. Dette afspejles i næsten alle støtteordninger fra Statens Kunstfond, hvor der lægges vægt på at støtte musikprojekter, der forholder sig til deres kunstneriske og samfundsmæssige relevans. Alt efter støtteordningen, kan denne samfundsmæssige relevans være bæredygtighed, mangfoldighed og meget andet (Statens Kunstfond, 2024-2026). Dette fænomen kan forstås gennem Bourdieus begreb *illusio*, som indebærer, hvordan disse prioriteringer, målsætninger, samarbejder, dialoger mm. gradvist accepteres af og internaliseres i feltets aktører. Dette resulterer i en dybtgående overbevisning og engagement, som aktører oplever, når de accepterer og engagerer sig i de regler, normer og værdier, der er indlejret i denne praksis. Denne internalisering fremkalder en slags fælles-

⁴ Det Hem'lige Teater er et socialt beskæftigelsestilbud for, især udsatte, unge. Der udarbejdes årlige forestillinger, både originale og velkendte musicals, som unge fra Aalborg samarbejder om at skabe.

⁵ Kunsthall Nord er et kommunalt center for samtidskunst og laver udstillinger med nordjyske billedkunstnere. Kunsthall Nord har en særlig forpligtelse til den regionale kunstscene og det nordjyske vækstlag.

autonomi, hvor offentlige fremstillinger af kunst og kultur bliver så indgroede, at de påvirker både kunstnere og institutioners selvopfattelse og kreative udtryk, ofte uden en bevidsthed om disse narrativers oprindelse eller deres indflydelse.

Et eksempel på dette kunne være, hvordan målsætninger fra Statens Kunstfond gradvist er blevet en integreret del af hvordan Studenterhuset og HUSET opfatter deres mission og rolle i kulturlivet. Dette kan manifestere sig i, hvordan de tilrettelægger deres aktiviteter, udvælger kunstnere, og endda i den måde, de markedsfører sig selv på. Selvom denne tilpasning kan anskues som en strategisk justering for at sikre fortsat finansiering, kan den også indikere en dybere proces, hvor institutionernes selvopfattelse og værdier langsomt er blevet formet af de politiske narrativer og målsætninger, som ligger til grund for støtten. Eksempelvis har Studenterhuset i nyere tid skabt mange udenlandske projekter, hvor lokale musikere inviteres til at spille på diverse branchefestivaler verden over. Ligeledes er vækstlagsfestivalen Way Up North blevet sammenkoblet med en svensk og norsk festival, og har nu udveksling mellem de tre lande (Studenterhuset, 1999). Mens denne tilpasning kan ses som et udtryk for at tilpasse sig lokalsamfundets udvikling, kan den også ses i lyset af, at Statens Kunstfond i en lang årrække har haft fokus på, at danske musikere skal præsenteres internationalt. Mads Mulvad understøtter dette ved at beskrive, hvordan vækstlagsarbejde langsomt er blevet en del af Studenterhusets DNA, og at dette vækstlagsarbejde er blevet fremhævet i diverse rammeaftaler med Statens Kunstfond (*bilag 2*).

Musikfeltets relative autonomi og dynamikker

Aalborgs musikfelt er forbundet med det politiske felt i så høj grad, at musikfeltets autonomi er relativt begrænset på grund af de varige og stærke koblinger til bevillingsgivende instanser. Dog besidder kulturinstitutioner også en grad af selvkontrol, da mange af bevillingerne sker på baggrund af armslængdeprincippet. Den offentlige fremstilling af kunst, som også er påvirket gradvist af landets kulturinstitutioner, medvirker til at definere feltets illusio. Denne er i høj grad defineret af, at kunst skal være et medieringspunkt for mangfoldighed, diversitet, bæredygtighed og andre samfundsrelevante aspekter. Disse skal ikke forstås som fokusområder som påduttet kulturinstitutionerne, men som fokusområder, der gradvist er skabt gennem en kompleks og langvarig gensidig proces mellem kulturinstitutioner og offentlige forvaltninger, og som gradvist er blevet en del af kulturinstitutionernes arbejde - og altså en del af feltets illusio.

Kapitalens rolle i musikfeltet

Aalborg tilbyder en bred vifte af musikalske uddannelser og kulturelle initiativer, fra kulturskolen til det professionelle niveau på musikkonservatoriet. Disse uddannelsesinstitutioner, sammen med et symfoniorkester, big bands, kulturinstitutioner og diverse kulturforeninger, bidrager til en rig musikkultur, der er afhængig af en velfungerende balancerende mellem de forskellige kapitalformer: økonomisk, social, symbolsk og kulturel kapital.

Overordnet kan de tre kapitalformer; økonomisk, social og symbolsk, anskues som ressourcer der anvendes til at mobilisere og forstærke den kulturelle kapital, hvorfor den kulturelle kapital ikke nødvendigvis er den primære indikator for den position en aktør indtager i Aalborgs musikfelt. Dette eksemplificeres efter en gennemgang af de fire kapitalformer.

Den økonomiske kapital spiller en afgørende rolle, da den muliggør realiseringen af mange kulturelle projekter og initiativer. Institutioner og forvaltninger som besidder omfattende økonomiske ressourcer, såsom Musikkens Hus, AKKC, Statens Kunstfond og Sundheds- og Kulturudvalget, har betydelig indflydelse og er nøglen til mange initiativers overlevelse. Den kulturelle kapital har ligeledes en afgørende betydning, da den muliggør opbygningen og mobiliseringen af kulturelle projekter og initiativer, hvilket er afgørende for mange initiativers succes.

Den symbolske kapital, der omfatter anerkendelse og prestige opnået gennem især medieomtale, priser og samarbejder, er ligeledes væsentlig for at opretholde en kunstnerisk brandværdi, der tiltrækker publikum og finansiering. Social kapital, som udgøres af netværk og samarbejder, er ligeledes essentiel for at sikre adgang til nødvendige ressourcer såsom finansiering og samarbejder. Uden et stærkt netværk ville mange muligheder være utilgængelige, hvilket illustrerer hvordan de forskellige kapitalformer interagerer for at støtte og forstærke hinanden - især den kulturelle kapital som er dybt værdsat i musikmiljøet.

For at eksemplificere dette kan vi igen bruge Studenterhusets festival Way Up North. Festivalen er først og fremmest opbygget og skabt gennem en tilstrækkelig mængde kulturel kapital. Denne har bidraget til konceptualiseringen af festivalen og er nødvendig for at kunne indgå meningsfulde og stærke samarbejder. Herefter har man indgået diverse samarbejder med SPOT Festival, Reeperbahn Festival og Arctic Sounds, hvilket har udbygget festivalens sociale kapital. Gradvist opbygger denne festival symbolsk kapital, når den eksempelvis

indgår i samarbejder og beskrives i diverse artikler. Festivalens succes, som primært skyldes kulturel og social kapital, giver festivalen symbolsk kapital. Trods festivalens succes i forhold til at eksponere lokale musikere og talentudvikling, oplever den økonomiske udfordringer, hvilket afspejles i diverse årsrapporter fra Studenterhuset. Festivalens akkumulerede kapitalformer er i sig selv ikke tilstrækkelige for at sikre festivalens overlevelse, men er et argument for og en beskrivelse af, hvorfor festivalen burde finansieres.

Dermed får de offentlige forvaltninger en altafgørende betydning, da det er gennem deres økonomiske kapital, at projekter, der ellers besidder stor kulturel værdi, kan eksistere. Gennem den symbolske kapital som festivalen har tilegnet sig, sker der en skævvridning i musikfeltets magtbalance, hvor Way Up North nu har tilstrækkelig indflydelse, til at kunne udvælge musikere til SPOT festival i samarbejde med KORMA. Dette kan påvirke andre, især nyopstartede, institutioner, som kan finde det vanskeligt at akkumulere tilstrækkelig kapital til at opnå en lignende indflydelse.

Det er dog også vigtigt at pointere, at selvom de offentlige forvaltninger besidder en væsentlig magt på inden for Aalborgs musikfelt, besidder institutioner som kulturskolen, konservatoriet og universitet, og til en vis grad nogle af byens kulturinstitutioner, en så koncentreret grad af kulturel kapital, at de kan påvirke politiske målsætninger og retninger for kulturlivet. Eksempelvis kan ny forskning fra universitet bidrage med nye perspektiver til det brede studie af musikvidenskab, som kan påvirke målsætninger og retninger i mindre musikfelter såsom Aalborg. Ligeledes er konservatoriet ansvarlig for at uddanne mange af de musikere, som ender med at spille koncerter på byens spillesteder.

Opsamling

Aalborgs musikfelt synes derfor at være kendetegnet ved, at uddannelsesinstitutioner og diverse kulturinstitutioner såsom HUSET og Studenterhuset indtager de mest prominente positioner. Derudover har de offentlige forvaltninger en betydelig magt, som påvirker hele feltets dynamik og retning. Skabelsen af nye musikere og ny viden fra uddannelsesinstitutionerne er en grundsten inden for Aalborgs musikfelt, og sammenfletningen af disse ressourcer med samfundsmæssige mål, som bl.a. sker gennem de offentlige forvaltninger, er værdifuldt for at koordinere en samlet indsats. Disse samfundsmæssige mål faciliteres ofte gennem kulturinstitutioner såsom HUSET og Studenterhuset, og afspejles i en diversitet af projekter såsom vækstlagsfestivaler, camps,

branchemøder og meget andet. Både uddannelsesinstitutioner og offentlige forvaltninger påvirker alle andre positioner i Aalborgs musikfelt markant, hvorfor de i højere grad påvirker feltets dynamikker, end eksempelvis diverse kulturinstitutioner og foreninger.

Uddannelsesinstitutionerne forsyner kulturinstitutioner med musikere, kulturarbejdere og ny viden, mens de offentlige forvaltninger finansierer mange af deres initiativer. De forskellige positioner er afhængige af hinanden for at opretholde et kontinuerligt flow af udvikling, som er essentielt for vækst og innovation i musikmiljøet. Det er gennem dette væv af relationer og gensidige afhængigheder, at Aalborgs musikmiljø ikke kun opretholdes, men også fortsat kan udvikles og innoveres. Denne tilgang understreger, hvordan musikfeltet i Aalborg er et levende økosystem, hvor både konkurrence og samarbejde er nødvendige for at drive kulturel og kunstnerisk udvikling. Det er i dette samspil, at talentudvikling, innovation og kulturel mangfoldighed bliver mulig.

Overgang til 2. del af analysen

Efter at have etableret en grundlæggende forståelsesramme for Aalborgs musikfelt og de overordnede magtstrukturer inden for musikfeltet, vil analysen nu overgå til en dybere undersøgelse af de specifikke miljøer repræsenteret i de to cases. Disse miljøer, spillesteder, caféer, arbejdsrum og udviklings- og formidlingsaktiviteter, vil blive analyseret for at afdække deres potentiale til at facilitere talentudvikling og hvordan de er formet af både interne dynamikker og eksterne påvirkninger.

I denne del af analysen anvendes Georgina Borns teoretiske perspektiver til at dissekere de komplekse interaktioner og praksisser inden for disse miljøer. Borns analyse af mediering mellem forskellige sociale planer vil være særlig nyttig til at forstå, hvordan bredere sociale og politiske kræfter påvirker de lokale musikscener. Samtidigt vil Albert Banduras teori om social læring og de supplerende indsigter fra Jean Piaget og Lev Vygotskys udviklingsteorier blive brugt til at udforske, hvordan læringsprocesser inden for disse sociale miljøer foregår, og hvordan de bidrager til musikeres og kunstneres udvikling.

Analysen struktureres gennem en vekslen mellem gennemgang og analyse, hvor først HUSETs og Studenterhusets spillesteder gennemgås og herefter analyseres. Arbejdsrum, udviklings- og formidlingsaktiviteter og caféer følger samme struktur og analyseres i denne rækkefølge.

Analyse af de fire cases

Overordnet har HUSET og Studenterhuset en væsentlig rolle i byens sociale og kulturelle struktur, hvilket understøttes af den foregående analyse. De to institutioner fungerer ikke alene som spillesteder, men som kulturelle kraftcentre, der gennem arbejdsrum, spillesteder, udviklings- og formidlingsaktiviteter og caféer understøtter skabelsen, vedligeholdelsen og iterationen af kunstneriske fællesskaber. Gennem disse aktiviteter og fællesskaber er de to institutioner tæt knyttet med talentudvikling, idét at de ikke kun faciliterer musikalsk vækst, men ligeledes gennem fællesskaberne faciliterer personlig vækst, såsom eksempelvis self-efficacy, som har stor betydning for talentudvikling. Institutionerne befinder sig mellem det professionelle musikliv og amatørmusik, og forsøger at facilitere overgangen fra amatør til professionel. Studenterhuset fokuserer mere på eksponeringen af talenter gennem internationale festivaler såsom Focus Wales.

HUSETs spillested

HUSETs spillested fokuserer på traditionsrig musik og improvisation inden for folkemusik, jazz, singer-songwriter, global roots og hybrider, hvilket afspejles i dets indretning og akustik (*bilag 1*). Kapacitetsmæssigt har HUSET et lille spillested, hvorfor det indbyder til intime og oftest siddende koncerter. Spillestedet har desuden en stor tradition for at booke lokale, opkommende kunstnere, hvilket er understøttet af den statslige og kommunale støtte.

HUSETs koncertprogram udvikles ud over de fysiske grænser af sit eget spillested, idet det fungerer som genre- og netværksspillemødested og indgår i en bred vifte af lokale og nationale samarbejder (*bilag 1*). Dette inkluderer projekter som Under Solen Festival, Under Kniven og Supernova Jazz Blast⁶, hvor HUSET ikke kun tilbyder sin egen scene, men også koordinerer med andre venues. Dette skaber et økosystem af institutioner, der gensidigt påvirker hinanden, hvilket er i tråd med Børns idé om, at dynamikkerne på et højere institutionelt niveau (4. plan) kan facilitere og forme de kulturelle og musikalske miljøer på et mere lokalt plan (1. plan) (Born, 2011).

⁶ I april 2024 evaluerede Statens Kunstfond ordningen genre- og netværksspillemødesteder. I den forbindelse lavede HUSET et opslag på Facebook, hvor de bl.a. nævner nogle af de indgåede samarbejder i perioden.

Studerterhusets spillested

Studerterhuset præsenterer genrer såsom metal, rock, punk, EDM og jazz gennem events såsom Aalborg Metal Festival og afviklingen af koncerter med Nordkraft Big Band.

Studerterhuset har desuden et væsentligt større spillested med en kapacitet på op til 450, såvel som en mindre scene ved navn Stargate, samt caféen som periodevist omdannes til koncertrum.

Studerterhusets spillested har historisk faciliteret mange eksterne koncertformater, såsom Poetry Slam og Subhive, hvilket ikke alene giver kunstneriske fællesskaber en scene, men vedligeholder og styrker samtidig disse fællesskaber gennem Studerterhusets faciliteter, såvel som muligheden for eksponering.

Ligesom HUSET, anvender Studerterhuset sine faciliteter til at understøtte smalle genrer og lokale kunstnere. Dette styrker det musikalske fællesskab, både det specifikke ved Studerterhuset, men ligeledes Aalborgs overordnede musikalske miljø, ved at tilbyde en platform for eksponering og vækst. Studerterhusets engagement i at inkorporere eksterne formater såsom Poetry Slam og samarbejde med andre aktører illustrerer, hvordan større institutionelle dynamikker kan forme og indgå i de lokale musikscener.

Disse initiativer fra både HUSET og Studerterhuset illustrerer, hvordan spillesteder kan fungere som medieringspunkter i kulturformidlingen og talentudviklingen, der binder bredere samfundsmæssige strukturer sammen med individuelle kunstneriske udtryk. Denne interaktion mellem forskellige niveauer af mediering er essentiel for at forstå, hvordan talent udvikles og næres i Aalborgs dynamiske musikmiljø.

Disse iagttagelser vil danne fundamentet for den efterfølgende og mere dybdegående analyse af spillesteder.

Spillesteder som platforme for præstation og inspiration

Bygget på den forståelse, der er opnået gennem de indledende undersøgelser af HUSETs og Studerterhusets grundlæggende funktioner og deres samspil med det bredere musiske og kulturelle miljø i Aalborg, vil der nu indledes en mere dybdegående undersøgelse om deres specifikke roller som spillesteder. Disse spillesteder, og spillesteder generelt, er ikke blot fysiske rum for optrædener, men platforme for præstation og inspiration, der formidler tradition og innovation inden for musikken. I dette afsnit anvendes primært Albert Banduras

teori om social læring, suppleret med Piagets og Vygotskys perspektiver, til at udforske, hvordan disse spillesteder bidrager til de udøvende og observerende musikeres læring og udvikling.

Afsnittet er struktureret gennem følgende temaer: *Formidling, bevarelse og videreførelse af musikalske traditioner, observationel læring og direkte erfaring, nærmeste udviklingszone og (self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering).*

Formidling, bevarelse og videreførelse af musikalske traditioner

De to spillesteder fungerer som knudepunkter for kulturel formidling, hvor de tilbyder scener for et bredt spektrum af musikgenrer og stilarter. De har et væsentligt potentiale til at fremme musikalsk mangfoldighed og innovation, og bidrager til bevarelsen og videreførelsen af musikalske traditioner. Dette sker gennem en aktiv inddragelse af både nye talenter og etablerede kunstnere. Eksempelvis kan festivalen Mutation Week, der præsenterer lokale kunstnere, ses som en måde at innovere på inden for kunstmiljøet. Ved at præsentere lokale, nye og oftest helt ukendte kunstnere, tilføjes kunstszenen et frisk pust. Derudover kan Studenterhusets festival Northern Winter Beat, der præsenterer etablerede kunstnere inden for smalle genrer, ses som en måde at bevare og videreføre musikalske traditioner.

Lokale, nye kunstnere kan have et ønske om at skille sig ud, eller en higen efter at søge grænser inden for deres stilarter, da de ikke har en mere eller mindre fasttømret spillestil, som mange etablerede og berømte musikere har. Dette kan lede til brud med stereotyper og mainstream strømninger inden for musikken, og er en proces, der understøttes gevaldigt af de offentlige forvaltninger, som gennem finansiering muliggør de mange fremvisninger af de lokale kunstnere.

Jævnført Bourdieu, har de etablerede kunstnere en betydelig mængde kulturel kapital, og de spiller derfor en anderledes, men afgørende rolle i at formidle og videreføre musikalske traditioner. Når disse kunstnere optræder, demonstrerer de en række færdigheder og æstetiske værdier, som formidles til publikum og eventuelle musikere blandt publikum. Disse koncerter er derfor ikke kun opvisninger, men også undervisningsmomenter, hvor den inkorporerede kulturelle kapital - såsom teknik, gestik og fortolkning - til dels videreføres og påvirker eventuelle musikere blandt publikum. Man overtager naturligvis ikke som tilskuer hele kunstnerens kulturelle kapital, men det kan være med til at udvide ens referenceramme,

inspirere til lignende teknikker og performative aspekter, som dermed øger ens kulturelle kapital.

De to spillesteder adskiller sig fra andre og mere kommercielt drevne spillesteder, gennem deres tilknytning til Sundheds- og Kulturudvalget og Statens Kunstfond. Denne kobling sikrer, at selv økonomisk udfordrende genrer og aktiviteter får en stemme og en scene. Dette strategiske fokus modvirker en homogenisering af musikudbuddet og sikrer bevarelsen af en bred musikalsk diversitet. Samarbejdet med genreorganisationer som Tempi (Tempi, 2019) og PULS (PULS, 2017-2022) forstærker denne effekt ved at skabe netværk og udviklingsmuligheder for genrer, der traditionelt set kan have svært ved at finde et publikum. Gennem disse netværk og samarbejder sikres det, at spillestedernes programmer er varierede og reflekterer et bredt spektrum af musikalske udtryk. Dette afspejler sig mest kraftigt som afviklingen af koncerter med vækstlagsmusikere.

Denne tilgang til musikformidling illustrerer, hvordan HUSETs og Studenterhusets spillesteder fungerer som mere end fysiske rum, men som et værdifuldt redskab, der på dynamisk vis anvendes af kulturinstitutionerne til aktivt at forme og udvikle Aalborgs musikmiljø. Det efterfølgende afsnit vil udforske, hvordan disse spillesteders funktioner direkte bidrager til den musiske talentudvikling i Aalborg.

Observationel læring og direkte erfaring

Spillestederne i HUSET og Studenterhuset fungerer som kraftcentre for uformel læring, hvor musikere kan absorbere viden og færdigheder gennem observation og deltagelse i et dynamisk musikalsk miljø. Disse steder tilbyder unikke muligheder for at observere og interagere med både nye talenter og etablerede kunstnere, hvilket skaber en platform for læring gennem observation og praksis.

På HUSET faciliterer de intime og siddende koncerter en atmosfære, hvor publikum kan nærstudere kunstnernes teknik og udtryksform. Gennem den nærhed, som kan forekomme mellem kunstner og publikum i intime koncerter, kan dette miljø potentielt fremme en dybere forståelse af musikalske nuancer. For musikere blandt publikum giver dette en mulighed for at assimilere performative aspekter og tekniske færdigheder, som de kan anvende, eller inspireres af, i deres egen musikalske praksis. Hvorvidt man effektivt kan assimilere performative aspekter og teknikker, afhænger af faktorer som ens retention og evne til reproduktion, hvilket også beskrives af Bandura. Det afhænger også af sværhedsgraden af det

observerede, hvor teknikker, der synes langt over niveau, ikke kan assimileres effektivt. Det er meget usandsynligt, at en musiker blandt publikum kan assimilere teknikker fra velrenommerede stjerner, men det kan være en væsentlig inspirationskilde ved at etablere et mål om at kunne mestre lignende teknikker.

Studerterhuset faciliterer de samme muligheder, men grundet et større venue og oftest flere tilskuere, er der ikke samme mulighed for at nærstudere kunstnerne uforstyrret. Dog kan større begivenheder, såsom Aalborg Metal Festival, give publikum indsigt i subkulturelle musikudtryk og scenens energi, hvilket kan motivere til musikalsk udvikling.

De lokale kunstners mulighed for at optræde er en essentiel læringsproces, der både kan styrke kunstners tekniske færdigheder, men i højere grad deres sceniske nærvær.

Muligheden for at optræde afspejler en reel arbejdssituation for musikere, hvor der sættes krav til musikernes arbejde. Især uerfarne kunstnere kan opleve angst i forbindelse med at stå på en scene, hvorfor den direkte erfaring kan være særlig værdifuld, da den viser at man kan overkomme det mentale pres, der kan opstå ved at optræde live. Omvendt kan det modsatte være tilfældet, hvis man i overvejende grad anskuer oplevelsen som negativ. Dette uddybes i slutningen af dette afsnit og endegyldigt i diskussionskapitlet.

Endeligt nuanceres den observationelle læring gennem repræsentationen af lokale musikere, da musikere blandt publikum i så fald observerer sine peers og i mange tilfælde ens bekendte, hvilket kontekstualiserer den observationelle læring. Selvom Banduras fokus i højere grad er på observationen af rollemodeller og “kompetente andre”, kan denne kontekstualisering være værdifuld og det kan være inspirerende, opløftende og bekræftende at se sine peers have succes. Dette belyser Dale H. Schunk og Antoinette R. Hanson i en artikel fra *Journal of Educational Psychology*, hvor de gennem et forsøg med 72 børn i alderen 8-10 år beviser, at børnene opbygger mere self-efficacy og præsterer bedre ved at observere sine peers (Schunk & Hanson, 1985, s. 313-322).

Dermed er spillestederne ikke blot platforme for musikalsk udfoldelse, men også vigtige pædagogiske rum, hvor specielt uformel læring finder sted, og hvor hver koncert eller performance bidrager til den løbende udvikling af musikere på både scenen og blandt publikum.

Nærmeste udviklingszone

Selvom der ikke er tale om direkte undervisning fra en kompetent anden, kan spillestederne forstås i konteksten af den nærmeste udviklingszone, hvor kompetente andre ikke tilbyder direkte undervisning, men tilbyder en rig mulighed for observationel læring. Specifikt kan musikere blandt publikum lære værdifulde aspekter af gestik og performative teknikker, som sjældent er fokuspunkter i traditionel musikundervisning. Musikken og kunstens subjektivitet gør observationel læring særlig relevant, da kunstneriske udtryk er dybt afhængig af individuelle følelser og personlige udtryk. Musikere kan have brug for at observere mange forskellige optrædere og selv prøve kræfter med at stå på scenen, før de finder deres unikke stil og tilgang, som bedst udtrykker deres kunstneriske vision.

Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering

I spillestedernes dynamiske miljøer udspiller begreberne i Banduras teori sig særligt gennem muligheder for observationel læring og direkte erfaring. Disse erfaringer på spillestederne tilbyder unikke muligheder for at udvikle self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering blandt musikere. Dette afsnit vil dykke ned i, hvordan disse koncepter spiller sammen og bidrager til musikernes psykologiske og faglige udvikling i et miljø, der både fremmer og udfordrer deres færdigheder og kunstneriske udtryk.

Self-efficacy bliver styrket, når musikere ser andre optræde og selv får mulighed for at prøve kræfter med scenen. Det er ikke blot observationen af succes, der virker styrkende, men også den praktiske erfaring med at håndtere scenens udfordringer. Dette er især kritisk for nye kunstnere, som kan opleve en betydelig vækst i self-efficacy gennem positive oplevelser på scenen. HUSET og Studenterhuset tilbyder platforme, hvor både nye og etablerede kunstnere kan udfolde og validere deres færdigheder, hvilket kan motivere dem til at sætte større mål.

Målfastsættelse spiller en central rolle i udviklingen af musikere, idet de strukturerer deres ambitioner og læringsforløb ud fra de muligheder og udfordringer, de oplever i spillestedernes miljøer. Ved at tilbyde en scene for både lokale musikere og etablerede navne skaber HUSET og Studenterhuset en kontekst, hvor musikere kan aspirere til at nå næste niveau i deres karriere, inspireret af de rollemodeller, de ser og møder.

Selvregulering er ligeledes væsentlig, da musikerne lærer at navigere i det krævende og ofte usikre miljø, der er forbundet med live-optrædener. På spillestederne får kunstnerne en unik mulighed for at finjustere og tilpasse deres præstationer, idet de modtager direkte feedback fra publikum og reflekterer over deres egen optræden. Denne løbende tilpasning og selvrefleksion kræver en høj grad af selvregulering, som kan styrkes gennem gentagne optrædener og støtten fra et engageret kunstnerfællesskab.

En kritisk gennemgang viser hurtigt, at selvom spillestederne tilbyder væsentlige læringsmuligheder, kan de også repræsentere barrierer. En styrkning af self-efficacy kræver, at musikeren har gode oplevelser, mens dårlige oplevelser vil reflekteres som en svækkelse af ens self-efficacy. Det engagerede og støttende miljø er altafgørende for opbygningen af self-efficacy, hvorfor spillesteder med et sådant miljø, vil have bedre forudsætninger for at øge self-efficacy hos dets tilknyttede musikere.

Desuden kan faktorer som sceneskræk, mangel på støtte fra publikum eller andre musikere, og utilstrækkelig feedback hæmme målfastsættelse og selvregulering. For at opretholde høj self-efficacy og effektiv selvregulering er det nødvendigt, at institutionerne tilbyder en tryk og støttende atmosfære, hvor fejl og fiaskoer ses som læringsmuligheder snarere end som nederlag. Disse udfordringer kan adresseres gennem dedikerede initiativer, hvor man på tværs af kulturinstitutionernes sociale miljøer og aktiviteter, kan fordre et engageret og støttende miljø. Eksempelvis gennem workshops, hvor musikere kan øve sig i en mindre formel ramme, og ved at skabe netværk, hvor musikere kan støtte hinanden.

Opsummering

Ved gennemgangen af HUSETs og Studenterhusets spillesteder er der identificeret flere lag af hvordan disse miljøer faciliterer kunstnerisk og personlig vækst blandt musikere. Disse spillesteder er ikke blot platforme for musikalske optrædener, men også centrale punkter i den bredere kulturelle og sociale struktur i Aalborg. De understøtter et dynamisk miljø, hvor præsentationen af både nye og etablerede kunstnere, såvel som interaktionen herimellem, fremmer både bevarelsen og videreførelsen af musikalske traditioner og introduktionen af nye kunstneriske udtryk. Disse miljøer tilbyder unikke læringsmuligheder gennem både observationel læring og direkte erfaring, hvilket er afgørende for udviklingen af musikeres self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering. Analysen peger desuden på, at denne læring optimeres gevaldigt af et engageret og støttende miljø, mens fraværet af et sådant miljø kan

have negative konsekvenser for ens læring. Da spillestederne faciliterer observationel læring, rettes læringen ikke kun mod individer i krydsfeltet mellem det professionelle musikliv og amatørmusikken, men retter sig ligeledes mod amatører. Gennem den observationelle læring kan amatører lære værdifulde aspekter af især musikalsk æstetik, som kan være en stor inspirationskilde og bidrage til målfastsættelse og selvregulering - begge to en essentiel drivkraft for individer der søger at udvikle sit talent, eller som søger at udvikle et talent.

Næste del af analysen fokuserer på arbejdsrum, hvor musikere kan øve og finpudse deres musik, hvilket skaber et rum for fordybelse og læring.

HUSETs arbejdsrum

HUSET har, modsat Studenterhuset, en række forskelligartede arbejdsrum såsom værksteder, kunstatelier og øvelokaler. I 2021 konstaterede man at øvelokalerne havde skimmelsvamp, hvilket betyder at de har været nedlukket siden. Grundet en langtrukken forsikringssag, er denne renovering endnu ikke blevet udført (HUSET, 2023, s. 19). Selvom HUSET på nuværende tidspunkt ikke har øvelokaler, er det stadig værd at analysere øvelokalers potentiale for talentudvikling.

Det efterfølgende afsnit vil derfor stadig analysere øvelokaler i konteksten af HUSET.

Afsnittet forholder sig desuden til HUSETs atelierer og værksteder, og vil anskue arbejdsrum som kreative inkubatorer.

Arbejdsrum som kreative inkubatorer

Arbejdsrum i HUSET, værksteder, atelierer og øvelokaler, er essentielle infrastrukturer for dybdegående kunstnerisk og musikalsk udvikling. Disse rum supplerer spillestedernes læringsmiljøer ved at tilbyde en platform for både direkte erfaring og potentiel forstærkning af self-efficacy, hvilket bidrager til at forme kunstneriske færdigheder. De muliggør også til en vis grad observationel læring gennem interaktioner i et delt fysisk og kreativt miljø. Analysen vil dykke ned i, hvordan arbejdsrum gennem potentialet til individuel, kollektiv og tværfaglig læring kan facilitere talentudvikling.

Afsnittet vil adressere følgende temaer: *Direkte erfaring og praksis, observationel læring, self-efficacy og netværksopbygning.*

Direkte erfaring og praksis

Arbejdsrummene i HUSET tilbyder unikke muligheder for direkte erfaring, hvor kunstnere og musikere kan øve og forfine deres færdigheder, hvilket er fundamentalt for kunstneres og musikeres færdighedsudvikling. Disse rum er udstyret med de nødvendige redskaber og faciliteter, der gør det muligt for brugerne at eksperimentere og udvikle deres teknikker uden de begrænsninger, som deres eget udstyr eventuelt sætter - dette er naturligvis ikke gældende for HUSETs nuværende øvelokaler, da de stadig er under renovering. Rummene giver brugerne frihed til at praktisere på egne præmisser, hvilket er afgørende for dybdegående færdighedsudvikling. Ligeledes indbyder de delte faciliteter til et fællesskab, hvor personlige erfaringer, teknikker og lignende kan deles.

Observationel læring

Arbejdsrum, selvom de traditionelt primært er dedikerede til individuel praksis, tillader også observationel læring - særligt da faciliteterne er delte. Selvom ro oftest er en forudsætning for musikalsk fordybelse, kan interaktionen i et tværfagligt miljø som atelierer og værksteder, hvor kunstnere fra forskellige discipliner arbejder, potentielt berige musikernes kreative proces.

Det er interessant at overveje, hvordan tilgangen og teknikkerne fra andre kunstformer kan integreres i musikalsk praksis for at fremme en ny stilistisk udvikling og kreativ problemløsning. Eksempelvis kan en musiker blive inspireret af en malers metode til at lagde farver eller en keramikers følsomhed over for tekstur, hvilket potentielt kan lede til nye måder at tænke lyd og komposition på. Af samme årsag kan en musiker også potentielt lære nye måder at tænke musik på, ved selv at engagere sig i andre kunstformer som billedkunst, og ikke blot indgå i dialoger med billedkunstnere.

Desuden kan den tværfaglige interaktion i arbejdsrummene lede til direkte vidensdeling og samarbejde, hvilket ikke kun kan stimulere teknisk dygtighed, men også kan åbne op for innovative tilgange til kunstproduktion. Selvom musikere måske søger ro, kan den tilfældige eller planlagte eksponering for andres arbejdsprocesser og resultater tilbyde uventede indsigter og inspiration.

Specialet vil igen betone vigtigheden af et engageret, støttende og åbent miljø i disse processer, hvor kunstnere opmuntres til aktivt at engagere sig med hinandens arbejde,

udveksle idéer og teknikker. For at lette denne form for interaktion og reducere eventuelle barrierer for engagement, er det afgørende at have et støttende og mangfoldigt miljø, hvor kunstnere føler sig komfortable med at dele og lære fra hinanden. Dette miljø kan potentielt forstærkes gennem organiserede arrangementer og workshops, der fremmer tværfaglig læring og samarbejde.

Self-efficacy

Arbejdsrummenes potentiale for udviklingen af self-efficacy er særligt stor. I disse miljøer får kunstnere mulighed for at opleve både succes og udfordringer, hvilket direkte påvirker deres tro på egne evner. Den konstante mulighed for at afprøve og forfine teknikker understøtter en følelse af mestring, som er central for opbygningen af self-efficacy. Desuden spiller feedback fra jævnaldrende og mentorer i disse miljøer en vigtig rolle. Ved at modtage konstruktiv feedback og anerkendelse forbedres kunstnernes selvtillid, hvilket styrker deres vilje til at tage kreative risici og sætte ambitiøse mål. Dette er igen med til at understrege betydningen af et støttende og engageret miljø. Ved at miljøets individer engagerer sig i hinandens processer, og er åbne for hinandens kreative input, skabes en kultur hvor man får de bedste forudsætninger for at udvikle en tro på egne evner.

Netværksopbygning

Arbejdsrum skaber et miljø, hvor der naturligt kan opstå samarbejder gennem de delte faciliteter. Da faciliteterne er delte, kan man observere hinandens praksis, hvilket kan være inspirerende og opmuntre til samarbejde. Gennem disse samarbejder, kan musikere dele færdigheder og holdninger, men udbygger ligeledes sin sociale kapital, hvilket kan lede til flere muligheder og eksponering.

Barrierer

Selvom arbejdsrummene tilbyder væsentlige muligheder for kunstnerisk vækst, er der også barrierer ud over fraværet af et støttende og engageret miljø, der kan hæmme denne proces. Begrænset tilgængelighed og kapacitet kan udelukke nye kunstnere, der endnu ikke har etableret sig i kunstfællesskabet. Derudover kan et miljø domineret af etablerede kunstnere skabe en intimiderende atmosfære, som kan afskrække nyere kunstnere fra at engagere sig fuldt ud. Arbejdsrummene kan også have et helt særligt formål, såsom professionaliseringen af kunstnere. Dette kan gøre at man har et ønske om at arbejde med nogle få kunstnere, og

dermed ikke ønsker at få mange nye medlemmer. Anser man fraværet af nye kunstnere som noget negativt, er det essentielt, at der etableres strukturer, der fremmer inklusion, åbenhed og villighed til at indgå i kreative fællesskaber.

Opsamling

Ved gennemgangen af HUSETs arbejdsrum, er der, selvom øvelokalerne på nuværende tidspunkt er inaktive, identificeret en række potentialer og udfordringer ved arbejdsrummene i forhold til talentudvikling. Disse rum tilbyder ikke blot faciliteter for intensiv praksis og teknisk forbedring, men fungerer også som katalysatorer for kreativ udforskning og potentielt tværfaglig inspiration. Gennem en kombination af direkte erfaring, observationel læring og muligheden for at bygge og udvide professionelle netværk, bliver arbejdsrum til vigtige kreative inkubatorer, der fremmer innovation og kreativ udvikling.

De dynamiske interaktioner, der kan forekomme mellem kunstnere fra forskellige discipliner, kan potentielt berige den kreative proces og tilfører nye perspektiver, der kan inspirere til unikke kunstneriske udtryk. Derudover har dette miljø potentialet til at styrke self-efficacy hos kunstnere, idet de oplever både succes og udfordringer i deres kunstneriske virke. Samspillet mellem individuel praksis og kollektiv videndeling understreger vigtigheden af et støttende og mangfoldigt miljø for at maksimere talentudviklingen.

Med denne forståelse vil analysen nu bevæge sig videre til at udforske, hvordan udviklings- og formidlingsaktiviteter faciliterer kunstnerisk udvikling. Disse aktiviteter vil vise sig, at være særlige værdifulde i forhold til at optimere læringsprocesser og minimere potentielle barrierer i de sociale miljøer.

HUSETs udviklings- og formidlingsaktiviteter

HUSET har en lang række udviklings- og formidlingsaktiviteter, som strækker sig på tværs af HUSETs faciliteter og samarbejder. Disse er blandt andet: *artist residencies*, *tværkunstneriske samarbejdsprojekter*, *talks* og *workshops* (HUSET, 2023, s. 14). HUSET har arbejdet målrettet med udfoldelsen af projektet om den nye blackbox, hvorfor mange af disse aktiviteter rettes mod samarbejder, delingen af faciliteter og udviklingen af nye formater, der underbygger det tværkunstneriske samarbejde såvel som vækstlagsudviklingen (HUSET, 2023, s. 14). Dette ses bl.a. i projektet Mutation Week, hvor Aalborgs kreative vækstlag inden for fag som musik, dans, billedkunst, men også fag som arkitektur, gennem

kunst formidler hvordan de ønsker at fremtidens blackbox skal se ud og være. Da HUSET har artist residencies udbygger dette ligeledes muligheden for at afvikle udviklings- og formidlingsaktiviteter, da man i så fald kan indlogere udenlandske musikere, som kan afholde koncerter og masterclasses i byen.

Studenterhusets udviklings- og formidlingsaktiviteter

På samme måde som med Studenterhusets spillested, retter institutionens udviklings- og formidlingsaktiviteter sig ligeledes mod live-praksissen. Dette ses bl.a. gennem den lokale branchefestival Way Up North, den walisiske branchefestival Focus Wales, den arktiske branchefestival Arctic Sounds og deltagelse i øvrige branche-/vækstlagsfestivaler såsom Viva Sounds. Ikke alene er dette værdifuld erfaring for de musikere som bliver udvalgt til at spille, men det åbner ligeledes op for internationale samarbejder, hvilket fremmer vidensdeling som Studenterhuset kan bruge til at optimere deres talentudviklingsinitiativer. En vigtig pointe er derfor, at Studenterhusets talentudviklingsinitiativer primært retter sig mod semi-professionelle musikere, som allerede har indspillet musik, hvilket yderligere cementeres ved institutionens andre liveprojekter såsom STRYG, hvor en rytmisk kunstner akkompagneres af et klassisk strygeorkester. Da initiativerne retter sig mod livemusik, herunder international udveksling og akkompagnement af professionelle ensembler, sætter det krav til musikernes færdigheder, da projekterne er forbundet med relativt store økonomiske omkostninger.

Udviklings- og formidlingsaktiviteter

Efter analysen af spillesteder og arbejdsrum ved HUSET og Studenterhuset, som har belyst deres roller i at understøtte kunstnerisk og personlig vækst, og dermed deres bidrag til talentudvikling, rettes fokus nu mod udviklings- og formidlingsaktiviteter, som både HUSET og Studenterhuset faciliterer. Disse aktiviteter er afgørende for at facilitere yderligere læringsmuligheder og for at udvide netværk, både hos institutionerne og musikerne.

HUSETs og Studenterhusets tilgang til udvikling og formidling afspejler sig som en bred vifte af programmer og samarbejder, der spænder fra artist residencies og workshops til lokale, nationale og internationale festivaler. Analysen vil undersøge hvordan disse aktiviteter ikke blot er supplerende til de kunstneriske praksisser, der findes i spillesteder og arbejdsrum, men hvordan de også tilbyder strukturerede rammer for både professionel og personlig

udvikling. Derudover vil det undersøges, hvordan disse aktiviteter interagerer med de institutionelle og samfundsmæssige strukturer, der understøtter Aalborgs kulturelle miljø.

Afsnittet undersøger følgende temaer: *Samarbejdets effekt på udviklings- og formidlingsaktiviteter, direkte erfaring og observationel læring, netværksdannelse og self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering.*

Samarbejdets effekt på talentudvikling på kulturinstitutioner

Udviklings- og formidlingsaktiviteter udgør en væsentlig platform for talentudvikling, især når de er forankret i et bredt netværk af samarbejder mellem offentlige og private aktører. Disse samarbejder er afgørende, da de samler flere ressourcer og muliggør en integreret tilgang til ressourceudnyttelse - både mentale og fysiske - der kan berige de tilbudte aktiviteter og forbedre kvaliteten af talentudviklingen. For eksempel kan integrationen af forskellige kunstneriske perspektiver og ressourcer fra både offentlige forvaltninger og private organisationer tilbyde mere omfattende og diversificerede læringsmuligheder, som udvider de traditionelle rammer for kunstnerisk uddannelse. Dette ses tydeligt i projektet Mutation Week, hvor forskellige kunstneriske discipliner, repræsenteret gennem forskellige institutioner, interagerer og skaber tværfaglig kunst.

Ved at involvere en bred vifte af aktører hjælper det institutionerne med at sikre, at udviklings- og formidlingsaktiviteterne ikke blot er rigere, men også mere tilgængelige, hvilket fremmer en inkluderende kultur. Dette samarbejde hjælper med at opretholde en balance, hvor institutionernes unikke kulturelle og kreative identiteter bevares, mens de samtidig bidrager til et fælles mål om kulturel berigelse og faglig udvikling.

Det er dog væsentligt at være opmærksom på, at sådanne samarbejder ikke fører til homogenisering af institutionernes tilbud. Det ideelle er en synergi, hvor samarbejdets dynamik bidrager til at forstærke både de individuelle og kollektive styrker, uden at det går på kompromis med de kreative miljøers diversitet. For eksempel kan et jazzmiljø, der er stærkt støttet gennem samarbejde og indgår i mange udviklings- og formidlingsaktiviteter, udvikle sig til at blive elitært, hvis det ikke er opmærksomt på behovet for at inkludere og udvikle nye talenter. Derfor er det nødvendigt, at samarbejdet også fokuserer på at skabe rum for nye og mindre etablerede kunstnere, så de også kan drage fordel af de ressourcer og læringsmuligheder, der findes inden for disse netværk. Med andre ord, så er miljøet nødt til at

kunne forny sig selv, så det ikke blot udbygges gennem diverse samarbejder. Dette vil uddybes i diskussionskapitlet.

Dette afsnit etablerer en grundlæggende forståelse af, hvordan samarbejde kan forme og styrke udviklings- og formidlingsaktiviteterne på tværs af institutioner. Ved at sikre, at samarbejderne er rettet mod at fremme både individuel og kollektiv vækst, understøttes et dynamisk og inkluderende kunstmiljø, der er afgørende for en bæredygtig talentudvikling.

Direkte erfaring og observationel læring

Udviklings- og formidlingsaktiviteter tilbyder direkte, målrettet uddannelse og er essentielle for at udvikle, ofte specifikke, færdigheder. Disse aktiviteter, herunder workshops, masterclasses og camps, tilbyder praktisk læring, hvor deltagere får mulighed for at dykke dybt ned i specifikke teknikker og kunstformer under ofte kyndig vejledning. Denne direkte erfaring er central for udviklingen af de nødvendige færdigheder, der kræves for at opnå kunstnerisk succes.

Disse strukturerede læringsmiljøer tjener som platforme for dybdegående faglig udvikling, og kan sammenlignes med Lev Vygotskys koncept om 'nærmeste udviklingszone'. I disse "zoner" faciliterer erfarne instruktører og kunstnere en proces, hvor deltagere kan udvikle deres færdigheder ud over deres nuværende niveau ved direkte engagement og personlig vejledning. Denne tilgang tillader ikke kun opbygning og finjustering af teknikker, men også en fordybelse i kunstneriske processer, som er essentielle for den kreative udvikling. Eksempelvis faciliterer Open Jazz Jam Summer Camp af Jazz9tus, som HUSET også er en del af, en zone for nærmeste udvikling ved at indhente velrenommerede jazzmusikere fra Spanien, Frankrig og Litauen som afholder masterclasses.

Samtidig faciliterer disse aktiviteter mulighed for observationel læring, hvor deltagere ikke kun lærer gennem direkte erfaringer, men også ved at iagttage deres medkunstnere og instruktører. Disse miljøer af fælles læring forstærker potentielt musikernes forståelse og tilgangen til kunsten, da deltagerne eksponeres for en mangfoldighed af arbejdsmetoder og perspektiver, der kan inspirere til innovation og kunstnerisk vækst.

Denne del af analysen fremhæver behovet for en integreret tilgang til udviklings- og formidlingsaktiviteter. Disse aktiviteter bør ikke kun tilbyde direkte erfaring, men også aktivt forsøge at tiltrække og opbygge et miljø, der engagerer sig i hinandens aktiviteter, og hvor

vidensdeling opstår naturligt. Disse indsatsområder understreger vigtigheden af udviklings- og formidlingsaktiviteter, som et væsentligt redskab til at fremme både direkte erfaring, observationel læring og opbygningen af stærke fællesskaber.

Netværksdannelse

Udviklings- og formidlingsaktiviteter tilbyder væsentlige muligheder for formel og uformel netværksdannelse, som kan være afgørende for karriereudvikling og faglig vækst. Formelle netværksaktiviteter, såsom branchemøder og branchefestivaler, er designet til specifikt at forbinde nye talenter med etablerede branchefolk. Eksempelvis inviteres branchefolk til festivalen Way Up North, hvor lokale talenter optræder. Dette gør det muligt for musikere og branchefolk at indgå partnerskaber, hvilket eksempelvis kan afspejle sig som en pladekontrakt.

Samtidig giver mindre formelle aktiviteter, såsom workshops og camps, mulighed for uformel netværksdannelse. Her kan deltagere naturligt udveksle idéer og erfaringer, hvilket kan føre til nye samarbejder. Denne type af uformel netværksopbygning understøtter en kontinuerlig vidensudveksling og skaber et miljø, hvor kreative partnerskaber kan opstå spontant.

Gennem disse aktiviteter bliver institutioner som HUSET og Studenterhuset brobyggere, der ikke blot forbinder individer inden for lokale rammer, men også udvider disse netværk til at omfatte nationale og internationale platforme. Det styrker deres rolle som aktører i det bredere kunstneriske økosystem, hvor de bidrager til at forme karrierer og udvide mulighederne for både nye og etablerede kunstnere.

Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering

Udviklings- og formidlingsaktiviteter giver en unik platform for at styrke både kunstnernes tro på egne evner (self-efficacy), deres evne til at sætte og opnå mål, samt deres kapacitet til selvregulering. Disse psykologiske faktorer er essentielle for kunstnernes faglige og personlige udvikling og spiller en central rolle i, hvordan de navigerer i og bidrager til det kulturelle og sociale miljø.

Self-efficacy styrkes gennem velstrukturerede workshops, masterclasses og andre læringsformater, hvor kunstnere udfordres og støttes i at udvikle nye færdigheder.

Succesoplevelser kan markant øge kunstnernes tro på deres egne evner, hvilket styrker deres mod og villighed til at tage kunstneriske risici. Når kunstnere oplever at deres input værdsættes, og at de kan mestre nye teknikker, vokser deres self-efficacy, hvilket er afgørende for deres fortsatte engagement og vilje til at udvikle deres kunstneriske udtryk.

Målfastsættelse faciliteres gennem udviklings- og formidlingsaktiviteter ved klart at definere de forventninger og resultater, der forbindes med hver aktivitet. Kunstnere kan opfordres til at sætte både kort- og langsigtede mål, som de kan arbejde hen imod gennem deltagelse i forskellige aktiviteter. Ved at have klare mål, får kunstnerne en retning for deres indsats og en måde at måle deres fremskridt på, hvilket styrker deres fokus og dedikation til deres fag.

Selvregulering kan styrkes gennem udviklings- og formidlingsaktiviteter ved at give kunstnere værktøjer til bedre at kunne håndtere kritik, tilpasse deres arbejdsprocesser og forblive produktive under pres. Evnen til at regulere deres egne følelsesmæssige og adfærdsmæssige reaktioner hjælper kunstnere med at opretholde en konstruktiv tilgang til både personlige og professionelle udfordringer.

Denne integrerede tilgang til at udvikle self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering kan betragtes som en grundsten i at skabe robuste kunstnere, der er udstyret til ikke bare at navigere i, men også at forme og definere det kulturelle landskab i Aalborg. Ved konsekvent at understøtte disse aspekter gennem udviklings- og formidlingsaktiviteter, sikrer HUSET og Studenterhuset, at kunstnere ikke alene udvikler deres tekniske færdigheder, men også bliver kompetente til at håndtere de psykologiske aspekter af deres kunstneriske virke. Fordi udviklings- og formidlingsaktiviteter oftest retter sig mod en specifik aktivitet, kan de være et særligt værdifuldt værktøj til at forbedre self-efficacy, selvregulering og til at skabe mål for musikerne. Derfor kan de også anvendes til at påvirke dynamikkerne i institutionernes sociale miljøer. Da HUSET pt. ikke har nogle øvelokaler, kan dette eksemplificeres gennem deres udstillingsrum og kunstatelierer, men eksemplet kan sagtens tilpasses en musikfaglig kontekst. Eksempelvis udgiver HUSET regelmæssigt udstillinger med billedkunstnere fra atelierne, hvilket skaber et naturligt mål for de kunstnere, som er en del af udstillingen. Da disse udstillinger er fællesprojekter fordrer de ligeledes samarbejde, og gennem disse samarbejder, kan der opstå værdifulde dynamikker som positivt påvirker kunstnernes self-efficacy og selvregulering. Dette styrkes yderligere af mentor-lignende ordninger, hvor kunstnerne kan modtage feedback og positiv opmuntring for deres arbejde. For at tilpasse dette eksempel til en musikfaglig kontekst, kan vi i stedet erstatte udstillingsrummet og

kunstatelierne med spillestedet og øvelokalerne. I stedet for en udstilling, kunne et sådant fællesprojekt kulminere i en koncertrække på spillestedet.

Opsummering

Gennemgangen af HUSETs og Studenterhusets udviklings- og formidlingsaktiviteter har belyst, hvordan disse institutioner aktivt arbejder med at forme og understøtte kunstnerisk og personlig vækst. Disse aktiviteter spænder bredt fra artist residencies og tværkunstneriske projekter til deltagelse i nationale og internationale festivaler. Det er tydeligt, at både HUSET og Studenterhuset ikke blot tilbyder platforme for kunstnerisk udfoldelse, men at deres faciliteter også fordrer professionel udvikling og netværksopbygning, afspejlet i fællesprojekter som udstillingerne, branchemøder og meget andet.

Aktiviteterne kan være designet til at fremme direkte erfaring og observationel læring, hvor kunstnere kan dykke ned i deres specifikke færdigheder under vejledning af erfarne instruktører. Denne direkte erfaring er afgørende for at udvikle den tekniske dygtighed, som oftest er nødvendig for kunstnerisk succes. Samtidig tilbyder de strukturerede læringsmiljøer, som HUSET og Studenterhuset faciliterer, vigtige muligheder for netværksdannelse, der strækker sig over både lokale og internationale felter, hvilket styrker kunstnernes karrieremuligheder og faglige relationer.

Endelig peger analysen på vigtigheden af self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering, som kan styrkes gennem de tilbudte udviklings- og formidlingsaktiviteter. Ved at deltage i disse aktiviteter får kunstnerne værktøjer til ikke kun at forbedre deres tekniske færdigheder, men også til at udvikle den selvtillid og de strategier, der er nødvendige for at navigere i, bidrage til og omdefinere et dynamisk kunstmiljø. Dette understreger igen vigtigheden af et støttende og engageret miljø, der fremmer både individuel og kollektiv kunstnerisk vækst.

Samlet set viser denne analyse, hvordan udviklings- og formidlingsaktiviteter spiller en central rolle i at understøtte og fremme talentudvikling i Aalborgs kulturelle landskab. Disse aktiviteter er ikke kun supplement til de øvrige kunstneriske praksisser, men er afgørende for at skabe et miljø, hvor kunstnere kan trives, udvikle sig og i sidste ende bidrage til at definere regionens kulturelle og kunstneriske identitet.

Næste del af analysen fokuserer på HUSETs og Studenterhusets caféer som centrale knudepunkter for netværksdannelse og kreative diskussioner. Caféerne kan anskues som en arena for uformel læring og medieringspunkt for institutionernes sociale miljøer/aktiviteter.

HUSETs caféer

HUSET beskriver selv sine caféer som “det naturlige centrum for HUSETs sociale liv, og et rum for pauser og fællesskab” (HUSET, 2023, s. 12). Caféerne tjener i udgangspunktet som en forplejningsmulighed for HUSETs øvrige kulturelle, kunstneriske og kreative aktiviteter, hvor det fungerer som en slags mellemlid mellem arrangementer, hvor besøgende kan fordybe sig i dialog og veganske måltider. Caféen har et fokus på bæredygtighed og klima, hvilket afspejles som veganske fællesspisningsarrangementer deslignende. I 2023 har det primære arbejde i caféerne været at optimere disse veganske madarrangementer, såsom eliminering af madspild (HUSET, 2023, s. 12).

HUSET præsenterer i sin handleplan for 2024 en ny funktion for caféen. Den skal stadig facilitere veganske arrangementer, men skal nu også fungere som “en naturlig forlængelse af, og løftestang i, vores arbejde med kunst og kultur”, såvel som “fællesskabsmotiverende kulturfunktioner” (HUSET, 2023, s. 12). Dette indebærer f.eks. at bruge caféen som en lobby-funktion for teater og udstillinger og som krea-café.

På baggrund af Born kan man anskue HUSETs caféer, som fysiske rum der medierer et fokus på bæredygtighed og klimavenlighed gennem veganske arrangementer. Samtidig kan dette fokus ses som en mediering af det stigende samfundsmæssige fokus på bæredygtighed og klima. HUSETs plan om at integrere caféen med de øvrige kreative aktiviteter illustrerer også en strategisk anvendelse af caféernes rum til at understøtte en bredere kulturel og kunstnerisk udvikling. Ved at gøre caféen til en central og aktiv del af HUSETs kunstneriske og kulturelle arrangementer, bliver den et levende eksempel på Georgina Borns koncept om social mediering, hvor de sociale og kulturelle dynamikker formidles og opleves gennem interaktioner i dette fysiske rum. Disse nye integreringer af caféen fremmer ikke kun et fællesskab omkring kunstneriske og kulturelle oplevelser, men skaber også en platform for både spontan og struktureret kulturel udveksling og læring. Dette kan ses som et direkte udtryk for caféens rolle i at facilitere ikke blot fællesskab og fællesspisning, men også som et dynamisk sted for kulturel og kunstnerisk udvikling, hvor deltagerne både kan blive inspireret og engagerede i kreativ udfoldelse og diskussion.

Studerterhusets café

Caféen i Studenterhuset bærer visuelt præg af bygningens forhistorie som en bank. Modsat caféen i HUSET serveres der ikke mad og der er et større udvalg af alkoholiske drikkevarer, hvorfor caféen i højere grad kan føles som et barmiljø frem for et cafemiljø. Caféen har en gennemført og velovervejet visuel identitet, der afspejler institutionens forhistorie som bank, og som bruges aktivt til diverse udviklings- og formidlingsaktiviteter, såsom optagelse af live-sessioner, koncerter og diverse arrangementer såsom plademarkeder, karaoke og quizzer (*bilag 2*; Studenterhuset, Youtube). Mens caféen bliver brugt til diverse optagelser, events og koncerter, understreger Mads Mulvad vigtigheden af at bevare caféens primære funktion som et socialt mødested, hvorfor aktiviteter der forstyrrer denne funktion primært afvikles uden for caféens åbningstid. Dette skyldes primært, at Studenterhuset er en del af AAU og aktivt anvendes som et studiemiljø.

Caféen bliver desuden periodevist forvandlet til et koncertrum i forbindelse med festivaler som Way Up North, og udgør de fysiske rammer i mange tilbagevendende koncepter. Desuden optages der en del live-sessioner i caféen, hvor caféens visuelle fremtoning bliver en markant del af videoerne. Optagelsen af live-sessioner bringer et nyt perspektiv ind i talentudviklingen, da disse udgives på digitale platforme, hvilket er en central del af Borns teori. Grundet platforme såsom YouTube, deler man i højere grad end nogensinde optagelser online, hvilket giver musikere yderligere muligheder for observationel læring. Dette bidrager til at skabe forestillede fællesskaber, som fungerer som inspirationskilder og identitetsskabende mekanismer for individer.

Gennemgangen viser, hvordan større institutionelle dynamikker på det 4. plan af Borns model påvirker og former de små miljøer under det 1. plan på Studenterhuset. Samtidig tjener caféen i perioder som et medium for Studenterhusets øvrige kreative aktiviteter, der tiltrækker og engagerer forskellige dele af byens kulturliv. Dette gør caféen til et knudepunkt, hvor også den visuelle og historiske identitet ikke kun er en baggrund, men aktivt spiller en rolle i formidlingen af kulturelle og sociale oplevelser.

Caféer som kulturelle knudepunkter

Caféerne i specialets cases kan anskues som vigtige sociale og kulturelle knudepunkter, hvor kunst- og kulturinteresserede kan mødes, opbygge netværk og engagere sig i kreative diskussioner. Dette afsnit vil gennemgå de potentialer og spændinger, som caféer tilbyder i

forhold til talentudvikling og personlig vækst. Afsnittet gennemgår følgende temaer: *Spontane og planlagte aktiviteter, kulturel og social udveksling, identitetsdannelse og self-efficacy og talentudvikling.*

Planlagte og spontane aktiviteter

Som gennemgangen af HUSETs og Studenterhusets caféer viser, så er caféerne ofte vært for planlagte aktiviteter. I HUSETs tilfælde er det oftest veganske madarrangementer, mens Studenterhuset laver flere musikrelaterede aktiviteter i caféen. Alle disse aktiviteter, fra plademarkedet og quizzerne til koncerten og optagelsen af en live-session, tilbyder uformel læring med et varieret udbytte, afhængigt af i hvor høj grad individet spejler sig i aktiviteten. Eksempelvis kan man inspireres af teknikker til en koncert, eller indgå i meningsfulde dialoger/vidensudvekslinger gennem plademarkedet.

Der kan desuden forekomme spontane aktiviteter mellem gæsterne, som på samme måde kan facilitere uformel læring, men primært gennem dialog, hvilket vil uddybes i det efterfølgende afsnit. Havde HUSET eksempelvis haft lærreder og maling i deres café, var der mulighed for at en inspirerende samtale mellem to billedkunstnere kunne udvikle sig til et spontant fællesprojekt.

Kulturel og social udveksling

Caféerne i HUSET og Studenterhuset fungerer som vigtige sociale mødesteder, hvor kunst- og kulturinteresserede kan indgå i en kulturel udveksling og opbygge netværk. De tjener som dynamiske arenaer for kunstnerisk og kulturel udveksling, hvor besøgende ikke alene kan dyrke eksisterende interesser, men også opdage og udforske nye kunstformer. Caféerne har således potentialet til at facilitere en kontinuerlig dialog, som er afgørende for at udvikle og opretholde et levende kunstnerisk miljø.

Gennemgangen af HUSETs årsrapporter viser, at caféen primært anvendes til veganske madarrangementer, men at der i 2023 er kommet et fokus på at anvende caféen i forlængelse af HUSETs øvrige aktiviteter. Dog er det stadig værd at forholde sig til disse arrangementer, da effekten af de veganske madarrangementer kan perspektiveres til kunstfokuserede arrangementer. Ved at arrangere veganske fællesspisninger faciliterer HUSET ikke blot et madarrangement, men faciliterer ligeledes en åben dialog, som er centreret omkring det tema som aktiviteten omhandler. I dette tilfælde er det veganisme, bæredygtighed og

klimavenlighed. Afholder man i stedet et arrangement hvor caféen omdannes til udstillingsrum, eksempelvis med samme fokus på bæredygtighed og klimavenlighed, så centreres dialogen ligeledes om dette. Fokusset på bæredygtighed og klimavenlighed i konteksten af udstillingsrum, kan facilitere en dialog som kan inspirere kunstnere til eksempelvis at arbejde med anderledes og mere bæredygtige materialer og farver.

Studentarhusets café faciliterer i højere grad musikalske arrangementer, såsom markeder for merchandise i forbindelse med festivaler såsom Northern Winter Beat. Dette skaber et pendant til festivalens koncerter, ved at skabe et marked hvor der er plads til dialog. I dette specifikke tilfælde kan publikum ofte snakke direkte med kunstnerne når de køber plader og CD'er, men kan ligeledes snakke med det øvrige publikum, hvor de kan dele deres oplevelser fra koncerterne.

Ved at have denne aktive og engagerede tilgang til kulturel og social udveksling kan caféerne forvandles til mere end blot steder at indtage mad og drikke. De kan fungere som vigtige kulturelle knudepunkter, der spiller en afgørende rolle i at formidle kunstneriske oplevelser og fremme en bredere kulturel dialog. Disse aktiviteter er vigtige for at skabe og vedligeholde et inkluderende og dynamisk kunstnermiljø, som understøtter mangfoldighed og kreativ udfoldelse inden for både det snævre og bredere musikmiljø.

Self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering

Caféerne i Huset og Studentarhuset spiller en mindre rolle i at fremme kunstnernes self-efficacy, men kan styrkes yderligere gennem aktiviteter dedikeret til musik og kunst. Ved at anskue caféer som kulturelle knudepunkter kan caféerne fungere som samlingspunkter, hvor kunstnere og kulturinteresserede kan engagere sig i meningsfuld dialog og netværksdannelse, der kan styrke deres tro på egne evner. Grundet disse egenskaber ved caféer, kan de således være særligt værdifulde i forhold til at styrke self-efficacy, men det kræver at udviklings- og formidlingsaktiviteterne specifikt rettes mod dette.

Self-efficacy kan udvikles i caféer, hvis caféerne organiserer kunstudstillinger, oplæsninger, musikoptrædener m.fl., hvor deltagerne kan præsentere deres arbejde og modtage direkte feedback fra deres peers. Denne feedback er afgørende for at styrke kunstnernes tro på, at de kan udvikle og forbedre deres færdigheder. Ved at facilitere både formelle og uformelle møder, hvor kreative kan dele og diskutere deres arbejde, hjælper caféerne også deltagere med at sætte og revidere personlige mål, hvilket er afgørende for målfastsættelse.

Endvidere spiller selvregulering en væsentlig rolle i kunstnernes evne til at navigere i udfordringer og opretholde produktivitet. Caféer med en afslappende og støttende atmosfære kan hjælpe kunstnere med at lære at håndtere både kritik og ros, hvilket er nødvendigt for at udvikle robuste strategier til selvregulering.

Samlet set kan caféerne udgøre et vigtigt miljø for at udvikle og styrke de nødvendige psykologiske ressourcer, der støtter kunstnernes vækst. Ved aktivt at forsøge at præge både den formelle og uformelle dialog i caféerne gennem målrettede aktiviteter, kan caféerne spille en endnu større rolle i at understøtte kunstneres faglige og personlige udvikling, hvilket kan hjælpe med at fostre et dynamisk og inkluderende kunstmiljø.

Opsummering

Caféerne i HUSET og Studenterhuset fungerer som kulturelle knudepunkter, der potentielt kan fremme social og kunstnerisk interaktion. HUSETs café fremstår som et centrum for bæredygtighed og klimavenlighed gennem veganske madarrangementer, mens Studenterhusets café, med sit stærke studiemiljø og historiske identitet, tjener som et dynamisk socialt mødested. Disse klart definerede roller kan skabe udfordringer for at integrere yderligere talentudviklingsaktiviteter uden at forstyrre de eksisterende funktioner, især i Studenterhuset, hvor studiemiljøet er centralt.

På trods af disse udfordringer har caféerne en unik position i forhold til talentudvikling. De kan både understøtte institutionernes øvrige aktiviteter og facilitere deres egne, ved at tilbyde et miljø præget af åben dialog og kulturel udveksling. Caféerne skaber muligheder for, at kunstnere og kulturinteresserede kan udvide deres forståelse for kunst, udvide deres netværk og finde ny inspiration. Caféerne bidrager dermed til forestillede fællesskaber, hvor individer deler kulturelle og sociale identiteter, som igen kan være formet af ens fysiske miljø såvel som et digitalt miljø (sociale medier, videoplatforme mm.). Ved at udbyde kunstrelaterede aktiviteter kan caféerne tiltrække kunstinteresserede besøgende, hvilket kan præge dialogen og fremme vidensudveksling blandt de besøgende.

Dialogen, som er central i caféernes funktion, kan muliggøre udveksling af idéer og teknikker, der potentielt beriger de besøgendes kunstneriske forståelse og selvforståelse. Ved at fremme denne udveksling kan caféerne styrke de besøgendes self-efficacy gennem positive interaktioner med ligesindede. Støtten og engagementet er ligeledes vigtig her, da dette kan transformere negative oplevelser til værdifuld læring. Caféerne kan også facilitere uformel

målfastsættelse, hvor kunstnere kan definere og tilpasse deres personlige og professionelle ambitioner gennem interaktioner og oplevelser i caféen. Selvom dette ikke forekommer lige så naturligt som ved spillesteder eller i udviklings- og formidlingsaktiviteter, kan det opstå spontant gennem dialog.

Caféerne tilbyder rig mulighed for netværksdannelse, både gennem planlagte arrangementer som branchemøder og gennem den spontane sociale dynamik, der opstår i caféernes rum. Disse netværk kan være afgørende for kunstneres karrieremuligheder og fortsatte vækst, idet de åbner op for nye samarbejdsmuligheder og eksponering. Dette understøtter Bourdieu's idé om, at social kapital er en central funktion for udvikling.

Med denne forståelse af caféernes potentiale som kulturelle knudepunkter vil den næste del af analysen undersøge, hvordan de forskellige miljøer - spillesteder, arbejdsrum, udviklings- og formidlingsaktiviteter samt caféer - anvendes i sammenhæng, samt hvordan de kan anvendes, for at skabe endnu større værdi. Denne undersøgelse vil fokusere på, hvordan integrationen af disse miljøer kan optimere deres individuelle og kollektive bidrag til talentudvikling.

Synergien mellem de sociale miljøer og identitetsdannelse

Denne del af analysen vil forholde sig til, hvordan miljøerne allerede interagerer med hinanden for at skabe en rigere og mere varieret oplevelse for musikere og besøgende.

Helt grundlæggende har disse miljøer en naturlig synergi. Caféerne fungerer som sociale rum, hvor man kan indgå i dialog, udbygge sin interesse for kunst og potentielt indgå i samarbejder. Værksteder, atelierer og øvelokaler fungerer som arbejdsrum, hvor nye og erfarne kunstnere kan udbygge deres tekniske færdigheder, arbejde sammen om projekter og dermed også indgå i meningsfulde dialoger med yderligere mulighed for netværksdannelse. Udviklings- og formidlingsaktiviteter forstærker yderligere disse funktioner, da disse aktiviteter kan være målrettet netværksdannelse, teknisk dygtiggørelse og meget andet.

Summen af disse erfaringer kan kulminere i en koncert på spillestedet, hvor man får mulighed for at afprøve disse erfaringer i en konkret kontekst, opbygge scenisk nærvær og modtage feedback fra publikum. Der er allerede et fokus på dette hos HUSET, da man i årsrapporten fra 2023 beskriver, at caféerne skal integreres yderligere i de kreative og kunstneriske tilbud i HUSET. Ved at caféen fungerer som lobby-funktion for en forestilling i

spillestedet, skaber dette et socialt rum, hvor de besøgende kan indgå i meningsfulde dialoger i caféen, på baggrund af deres oplevelser i spillestedet.

Som hele den foregående analyse viser, så besidder disse miljøer markante potentialer for talentudvikling isoleret, men peger også på, at når de mobiliseres i sammenhæng, har de mulighed for at forstærke deres individuelle bidrag til talentudvikling. På baggrund af analyserne kan miljøerne helt naturligt understøtte mindre kunstneriske rejser, hvor man eksempelvis kan udvikle en interesse for kunst og finde samarbejdspartnere i caféen, udvikle færdigheder i et øvelokale, deltage i workshops og masterclasses, for til sidst at optræde på spillestedet. Dette kan forstås som en musikalsk rejse, hvor deltagerne gradvist opbygger deres kunstneriske identitet og offentlige profil.

Ved at kombinere disse miljøer kan kulturinstitutionerne skabe en helhedsoplevelse, der understøtter både kunstnerisk og personlig vækst. Dette understreger vigtigheden af at se på kulturinstitutionernes tilbud som en sammenhængende helhed, hvor hvert miljø spiller en vigtig rolle i en større talentudviklingsstrategi. Dette vil være et centralt omdrejningspunkt i det efterfølgende diskussionskapitel.

Opsummering af analysen

Analysen viser, at institutionerne, gennem sociale miljøer, bidrager til talentudvikling ved at facilitere direkte erfaring, observationel læring, netværksdannelse og udvikling af self-efficacy, selvregulering og målfastsættelse. På baggrund af dette kan HUSET og Studenterhuset siges at have en central rolle i byens sociale og kulturelle liv, både som formidler af forskelligartet kunst og som talentudvikler ved at opbygge netværk for og eksponere byens talenter. Institutionernes centrale bidrag til talentudvikling blev analyseret, som værende evnen til at skabe og vedligeholde kunstneriske fællesskaber gennem arbejdsrum, spillesteder, caféer og udviklings- og formidlingsaktiviteter. Disse aktiviteter faciliterer ikke blot musikalsk vækst, såsom opøvelsen af specifikke teknikker, afviklingen af koncerter og observationen af andre musikere, men også personlig vækst, idet de skaber en platform, hvor musikere kan udvikle en tro på egne evner og en evne til at sætte og forfølge konkrete mål. Afsnittet vil kort gennemgå de forskellige miljøers bidrag til talentudvikling.

Spillestederne i HUSET og Studenterhuset tilbyder unikke muligheder for musikalsk udvikling gennem både observationel læring og direkte erfaring. HUSETs intime koncertrum

fokuserer på traditionel musik og improvisation, mens Studenterhuset har fokus på især metal og rock, og har større kapacitet, hvilket tillader større og mere varierede events. Begge steder giver lokale kunstnere mulighed for at optræde og udvikle deres færdigheder i et støttende miljø. Da sidstnævnte er et stort fokus for institutionerne, repræsenterer de begge et bredt spektrum af genrer, hvilket eksempelvis ses i festivaler såsom Way Up North.

Arbejdsrum som værksteder, atelierer og øvelokaler i HUSET er essentielle for dybdegående kunstnerisk udvikling. Selvom HUSETs øvelokaler aktuelt er lukkede på grund af skimmelsvamp, viser analysen, at arbejdsrum generelt fungerer som kreative inkubatorer, hvor kunstnere kan praktisere, eksperimentere og lære af hinanden. Disse rum understøtter både individuel og kollektiv læring og skaber værdifulde netværksmuligheder.

Udviklings- og formidlingsaktiviteter spiller en afgørende rolle i talentudvikling ved at tilbyde strukturerede læringsmuligheder gennem bl.a. workshops, masterclasses og festivaler. Disse aktiviteter fremmer direkte erfaring og observationel læring, og understøtter Borns plan om institutionelle rammer ved at skabe strukturerede og støttende miljøer for talentudvikling. Disse aktiviteter understøtter også netværksdannelse og styrker kunstnernes self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering, hvilket er nødvendigt for deres faglige og personlige udvikling.

Caféerne i HUSET og Studenterhuset fungerer som vigtige sociale og kulturelle knudepunkter, hvor kunstnere og kulturinteresserede kan mødes, udveksle ideer og opbygge netværk. Disse caféer skaber rum for både spontane og planlagte aktiviteter, som fremmer uformel læring og kulturel dialog. Ved at integrere caféerne med institutionernes øvrige aktiviteter kan de yderligere styrke deres rolle som dynamiske platforme for kreativ udveksling og udvikling.

Samlet set viser analysen, at HUSET og Studenterhuset gennem deres mangefacetterede miljøer og aktiviteter spiller en afgørende rolle i at facilitere talentudvikling. Disse institutioner understøtter både musikalsk og personlig vækst ved at tilbyde en række muligheder for læring, netværksdannelse og kreativ udfoldelse. Dog reflekterer de mange muligheder for at opbygge self-efficacy, selvregulering og målfastsættelse også en potentiel risiko for en svækkelse af de samme parametre. Et vigtigt fund i analysen var derfor, at den sociale dynamik i disse miljøer er nødt til at være positiv og engagerende, da dette kan hjælpe med at forvandle en dårlig oplevelse til værdifuld læring og generelt forstærke udbyttet af

aktiviteterne. Et andet centralt fund var, at miljøet er nødt til at have en grad af selvfornyelse ved at arbejde med amatører, så talentudviklingsmiljøer ikke blot fokuserer på talentfulde individer, der potentielt aldrig når at videreføre deres værdifulde musikfaglige viden til Aalborgs musikfelt.

Disse to fund vil være udgangspunktet i det efterfølgende diskussionskapitel, der på baggrund af specialets teorier, vil opstille konkrete forslag til at fremme et støttende og engageret miljø med evnen til selvfornyelse, såvel som de udfordringer der kan hæmme dette potentiale.

Diskussionskapitel

Diskussionen er opdelt i to dele: den første forholder sig til analysen, mens den anden del indeholder en kritisk refleksion om specialet. Den første del vil behandle nogle af temaerne fra analysen, bl.a. en uddybning af, hvorfor et støttende og engageret miljø med evnen til at forny sig selv er altafgørende, men også hvordan man kan fordre og forme et sådant miljø. Derudover vil afsnittet udbygge, hvordan de forskellige miljøer kan anvendes i sammenhæng. Dermed er det ikke et typisk diskussionsafsnit, men forslagene har nogle diskursive elementer, hvorfor de er placeret her. Den anden del indeholder en kritisk refleksion over metoden og specialets begrænsninger.

Inden diskussionen udbygger, hvordan de forskellige miljøer kan anvendes i sammenhæng, vil diskussionen først behandle det støttende og engagerede miljøes rolle i en kunstnerisk udviklingsrejse.

Miljøets rolle i kunstnerisk vækst på kulturinstitutioner som HUSET og Studenterhuset

Et centralt fund i analysen er vigtigheden af et støttende og engageret miljø for talentudvikling. Et sådant miljø fremmer ikke blot teknisk færdighed, men også psykologiske aspekter som self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering. Et støttende miljø kan hjælpe kunstnere med at bearbejde både succeser og nederlag, hvilket er afgørende for deres udvikling.

Hvis en kunstner opfatter deres koncert som en negativ oplevelse, eller hvis man oplever utilstrækkelighed, kan det sociale og støttende miljø i caféen eller arbejdsrummet være et sted, hvor oplevelsen kan bearbejdes. Her kan kunstnere dele deres erfaringer, modtage opmuntring og konstruktiv kritik fra kolleger og mentorer. Dette hjælper dem med at forstå og lære af deres oplevelser, hvilket styrker deres self-efficacy og motivation. Et sådant støttende og engageret miljø kan derfor potentielt modvirke konsekvenserne af negative oplevelser og forhindre kunstnere i at miste mod, eller i værste tilfælde, give op. Dette bidrager til at læringen bliver iterativ og ikke hæmmes af negative oplevelser, som ikke kan bearbejdes i et socialt miljø.

På samme måde kan et positivt og engageret miljø bidrage til at forvandle idéer og inspiration fra workshops og masterclasses til konkrete projekter, der kan præsenteres på eksempelvis spillestedet. Dette cykliske mønster af læring, eksperimentering og præsentation forstærkes derfor gennem et støttende og engageret miljø, og understøtter en kontinuerlig udvikling og forankring af kunstnerisk talent.

Miljøets evne til fornyelse

Analysen peger på, at miljøerne styrkes gennem selvfornyelse snarere end blot udbygning via samarbejder. For højt kunstnerisk niveau kan afholde amatører fra at deltage, og byens talenter kan gå tabt, hvis de ikke udnyttes inden de flytter.

Eksempelvis kan et jazzmiljø, som har udviklet sig til et højt kunstnerisk niveau, og som derfor afholder nogle fra at deltage, aktivt bruge sine musikere til at nå ud til amatører, som kan finde det grænseoverskridende at deltage i de nuværende aktiviteter såsom Open Jazz Jam (OJJ). OJJ er et koncept baseret på improviseret musik fra 2021, som startede med at afholde åbne jams for alle niveauer på Center for Dansk Jazzhistorie i Aalborg. I 2024 er det en 5-dages sommercamp arrangeret af Jazz9tus, der ledes af tre internationalt kendte jazzmusikere fra Spanien, Litauen og Frankrig. Dog har Jazz9tus et koncept ved navn Jazz I Gaden, hvor man afholder koncerter og jams på baren El Mundo, men det kan virke intimiderende for mange, og er utilgængeligt for folk under 18. En løsning kunne være at bruge talentmassen fra disse jams til at skabe et nyt koncept for amatører og folk under 18. Eksempelvis kunne der etableres endnu et jazz-jam koncept rettet mod nye og ofte usikre jazzmusikere, som de musikere der i forvejen deltager i jams på El Mundo og på anden vis modtager støtte, skiftevis kunne lede. Derudover kan musikerne anvendes til at publikumsudvikle og inspirere unge med en interesse for musik, ved at spille koncerter på diverse folkeskoler i Nordjylland. På den måde sikrer man, at diverse støttestrukturer såsom udviklings- og formidlingsaktiviteter ikke kun støtter individet, men hele miljøet.

Der er også mindre direkte måder at anvende talentmassen på, som kan være med til at sikre at miljøet kan forny sig selv. Eksempelvis kan arbejdsrum opbygges, så der sikres plads til amatører såvel som mere erfarne kunstnere. Dette skaber et miljø, hvor især nybegynderne kan inspireres af at se hvordan en mere erfaren kunstner arbejder og håndterer udfordringer. Dette sætter dog nogle begrænsninger for de erfarne kunstners læringsmuligheder, da de sandsynligvis ikke på samme måde inspireres af amatører.

Man kunne i stedet, og endnu mere drastisk, overveje at oprette en rotationsstilling på institutioner som HUSET, hvor mere erfarne kunstnere skiftevis kan have vagter i arbejdsrummene, hvor de agerer som mentorer for amatører i atelierer, værksteder og øvelokaler. Denne stilling kunne være mindre omfattende ved at have korte vagter, som dermed potentielt kunne udfyldes vha. frivillig arbejdskraft, da det ville udbygge kunstnernes CV. Det kunne også være mere omfattende, ved at have længere og betalte vagter, som ville sikre en større tilgængelighed og indsats fra de ansatte kunstnere. Dette ville også sikre en bi-indtægt for kunstnere, som kan være økonomisk pressede. I dette tilfælde kunne arbejdsrummene designes til at lave større fællesprojekter under ledelse af de ansatte kunstnere. Et fiktivt eksempel kunne være en udstilling ved navn "Nye Nordjyske Malere", hvor unge i 10-15 års alderen i 2 måneder arbejder på malerier til denne udstilling. Dette ville sikre, at en potentiel stor talentmasse videreformidler deres læring til en ny generation. Det samme eksempel kan anvendes inden for musik, men hvor forløbet ender som en koncert/festival.

Formålet med dette afsnit er at understrege vigtigheden af, at investere i miljøet og ikke i individet. Ved at arbejde på at få miljøet til at forny sig selv, er det med til at sikre, at færdigheder, forståelser og perspektiver til dels kan blive inden for kommunen, ved at videreformidle det til en ny generation. Det er ligeledes med til at sikre en helhedsorienteret tilgang til talentudvikling, hvor man ikke kun investerer i talenter, men folk med et potentiale til at blive et talent.

Synergien mellem de forskellige sociale miljøer

Som afslutningen af analysen peger på, så anvendes de sociale miljøer allerede i sammenhæng, bl.a. ved at caféerne anvendes som lobby-funktioner for diverse arrangementer. Dette afsnit vil diskutere, hvordan miljøerne i endnu højere grad kan arbejde sammen for at fremme talentudvikling.

Inden denne diskussion påbegyndes, er det vigtigt at pointere, at eksempelvis caféerne allerede besidder en kultur, som kan komplicere og hæmme det potentiale som miljøerne besidder i sammenhæng. I HUSETs tilfælde er der en stærk kultur om vegansk madlavning, hvilket afspejler sig som fællesspisningsarrangementer deslignende, mens Studenterhuset har et studiemiljø, som er nødt til at prioriteres grundet institutionens tilknytning til AAU.

De titler, som er blevet givet til de forskellige sociale miljøer, afspejler deres potentiale for synergi. Caféerne som kulturelle knudepunkter kan være et værdifuldt rum, hvor ens interesse for kunst får mulighed for at vokse. Her kan man dele sine erfaringer og perspektiver med ligesindede og indgå i samarbejder, hvilket både kan være værdifuldt for nye og erfarne kunstnere. Dette kræver vel og mærke, at caféerne tiltrækker kunstnere, hvilket kan være en udfordring hvis caféen primært anvendes af studerende fra AAU. Arbejdsrummene fungerer som det næste led i denne kunstneriske rejse, ved at fungere som kreative inkubatorer. Her kan man viderebygge den interesse, som potentielt kan være opstået i caféen, ved at arbejde med teknik og færdigheder. Her kan man ligeledes afprøve samarbejder, som kan være opstået i caféen. Udviklings- og formidlingsaktiviteter som katalysatorer for kunstnerisk vækst kan forekomme når som helst i denne kunstneriske rejse. Det kan være en bestemt aktivitet, som har fået en given kunstner til at opsøge caféen for at indgå i en kulturel udveksling. Eksempelvis kan en udstilling i caféen tiltrække billedkunstnere og fordre dialoger omkring denne udstilling. Det kan også være en bestemt aktivitet, som har fået en kunstner til opsøge arbejdsrummet, hvis der eksempelvis er blevet etableret et samarbejde gennem denne aktivitet. Disse aktiviteter er desuden afgørende redskaber for kulturinstitutionerne, såvel som for talentudviklingen, der kan bruges til at fordre og forme bestemte kulturer i caféerne, spillestederne og arbejdsrummene. Dette uddybes i det efterfølgende afsnit.

Spillesteder som platforme for præstation og inspiration kan fungere som det næste led, hvor en koncert kan anses som kulminationen af den kunstneriske rejse, som har strukket sig over caféer, arbejdsrum og udviklings- og formidlingsaktiviteter.

Implementeringen af denne synergi

For at kunne understøtte denne udvikling, er det gavnligt med en helhedsorienteret løsning, som gradvist etableres. For at synergien mellem miljøerne kan opnås, kræver det at man fordrer en anderledes kultur i den sociale dynamik på caféer og arbejdsrum, ved at lave udviklings- og formidlingsaktiviteter der retter sig mod bestemte discipliner/stilarter. Dette afsnit baserer sig på et eksempel om at omdanne HUSETs café til en folk-café hver 2. fredag, men skal ikke forstås som den eneste løsning, men som en ud af potentielt mange. Ved at omdanne caféen på HUSET til at være en folk-café hver 2. fredag, så tiltrækker man folkemusikere og skaber et miljø, hvor de kan indgå i vidensudvekslinger og potentielt indgå i nye samarbejder. Ved at iterere konceptet på baggrund af feedback, er dette med til at sikre

at folk-caféen udvikles i trit med folkemusikernes behov, hvilket dermed er med til at sikre caféens bæredygtighed. Det kan dermed udvikle sig til et kulturelt knudepunkt for folkemusikere, hvor man indgår i dialoger omkring jazzmusikken og finder nye samarbejdspartnere.

Hvis man lykkedes med at etablere denne form for kultur, så vil arbejdsrummene naturligt harmonere bedre med caféerne, hvor kunstnerne kan tage de idéer og samarbejder, der er opstået i caféen, og videreudvikle dem i arbejdsrummene. Det kan være værdifuldt at facilitere overgangen mellem disse miljøer gennem specifikke aktiviteter, som eksempelvis “open studio nights”, hvor caféens brugere inviteres ind i arbejdsrummene for at se og deltage i de kreative processer. Dette vil ikke kun styrke sammenhængskraften mellem miljøerne, men også fremme en følelse af fællesskab og gensidig støtte.

Idéen med open studio nights viser også, hvordan udviklings- og formidlingsaktiviteter kan binde de forskellige miljøer sammen på en mere integreret og organisk måde. Ved at organisere specifikke begivenheder som open studio nights, temaaftener m.fl., der relaterer sig til de specifikke stilarter eller temaer, som caféen og arbejdsrummene fokuserer på, kan man skabe en rød tråd gennem hele institutionens aktiviteter.

For at binde spillestedet effektivt sammen med dette eksempel, kan det være værdifuldt at skabe en scene i caféen, i stedet for at bruge det reelle koncertrum. Denne scene kunne facilitere jams mellem jazzcaféens deltagere, eller fungere som en platform for præsentationen af det arbejde, der er udsprunget af jazzcaféens miljø. Dette kan også være med til at bryde op i forestillingerne om hvem der kan deltage, da spillesteder kan føles som professionaliserede rum, mens en scene i caféen vil skabe en mere afslappet atmosfære. Rettes udviklings- og formidlingsaktiviteterne mere målrettet komposition, kunne man også tage det reelle koncertrum i brug, hvor jazzcaféen præsenterer deres arbejde.

Som det også pointeres, så er det ikke nødvendigvis muligt at lave denne form for synergi mellem miljøerne, da især caféerne allerede besidder nogle funktioner. Derfor kan man i stedet samarbejde med andre institutioner, som kan varetage specifikke funktioner af konceptet.

Er der ikke fysiske rum der kan varetage disse funktioner, så kan man overveje at skabe en digital platform på tværs af byens kulturinstitutioner. Denne digitale platform kunne være opbygget på samme måde som den foreslåede anvendelse af miljøerne, ved at tilbyde online

mentorordninger, workshops og masterclasses. Derudover kunne denne platform oprette netværksgrupper for talenter med lignende interesser, hvor de kan dele individuelle erfaringer og idéer. Platformen kunne desuden udvides med et ressourcebibliotek, hvor man kan dele videoer, artikler, e-bøger mm., som relaterer sig til musik og talentudvikling.

Denne digitale platform kan gøre det lettere for kunstnere at finde og deltage i relevante aktiviteter og ressourcer. Det vil også muliggøre en mere fleksibel og tilgængelig tilgang til talentudvikling, som kan tilpasse sig individuelle behov og tidsplaner. Der sker dog en særlig læring i fysiske omgivelser, og den digitale platform skal derfor ikke forstås som en 1-1 erstatning af fysiske aktiviteter, men som en pendant til disse.

Denne løsning understøtter både Banduras, Borns og Bourdieus' forskning, da den medregner teknologien som en markant faktor i forhold til talentudvikling. Derudover, da det kan være omfattende at implementere den digitale platform, kræver dette et koordineret stykke arbejde fra eksempelvis byens kulturinstitutioner og kommunen, som skal skabe den digitale platform og dermed rammerne for projektet. Selve indholdet og dynamikkerne på platformen skabes af talenterne selv, samt institutioner som eksempelvis hyrer musikere til at lave masterclasses. Den digitale platform får således sin værdi og effekt gennem en integreret anvendelse af institutioner, teknologi og individer.

Skabelsen af et støttende og engageret miljø

Selvom de ovenstående eksempler har nogle iboende funktioner, som kan fordre et støttende og engageret miljø, så er det ikke givet, at miljøet vil udvikle sig sådan. Dette kræver en bevidst indsats for at fremme en kultur, hvor kunstnerne føler sig trygge ved at dele deres idéer og erfaringer, samt at der er tilstrækkelig tid og rum til denne udveksling. Tid og rum refererer her til planlagte sessioner og dedikerede områder, hvor kunstnere kan samles uden forstyrrelser og med tilstrækkelig tid til dybdegående diskussioner og samarbejde. Især udviklings- og formidlingsaktiviteter kan spille en afgørende rolle i at binde miljøet sammen, eksempelvis gennem mentorordninger, hvor erfarne kunstnere støtter de mindre erfarne, og arrangerer feedback-sessioner, hvor kunstnere kan modtage konstruktiv feedback i et positivt og opmuntrende miljø. Mentorordninger afspejler sig ofte som masterclasses, hvor der indhentes en kendt musiker, som ofte er fra udlandet. Som dette kapitel også peger på gennem jazz-jams og rotationsstillingen, så ville det være værdifuldt at nedskalere dette format, så man aktivt anvender kommunens talenter som mentorer. Dette sikrer at man ikke

kun udbygger miljøet gennem institutionelle samarbejder, samt fokuserer på professionaliseringen af individer, men aktivt anvender miljøets individer til at forstærke miljøet, og til at genere flere individer, som så kan gribes i de mere individfokuserede aktiviteter. En sådan tilgang understøtter ligeledes Banduras idé om reciprok determinisme, hvor miljø og individ gensidigt påvirker hinanden. Afsnittet foreslår således, at miljøets individer anvendes mere aktivt i opbygningen af miljøet, ikke kun som modtagere af talentudviklingsinitiativer, men som en aktiv del af den brede talentudvikling i kommunen. Disse individer kan, jævnført Vygotsky, anskues som kompetente andre for amatører, hvor der kan etableres zoner for nærmeste udvikling i form af jazz-jams og rotationsstillinger.

Derudover kan institutionerne indføre regelmæssige sociale begivenheder, der ikke nødvendigvis fokuserer på musik, men fremmer interaktion, samarbejde, inklusion og mangfoldighed. Dette kunne i sin enkelthed være fælles måltider eller LP/CD aftener, hvor man viser hinanden musik. Mere målrettet musik, så kunne man også arrangere fælles projekter, hvor deltagerne skal arbejde sammen for at kunne løse opgaven.

Hvordan udviklings- og formidlingsaktiviteterne helt nøjagtigt skal tage sig ud for at fremme dette, er svært at sige, da alle individer og miljøer er forskellige. Det er derfor vigtigt at have en proaktiv tilgang til disse aktiviteter, hvor man former dem i henhold til de observerede dynamikker i miljøerne. Dog er det essentielle, at man gennem disse aktiviteter fordrer et stærkt fællesskab og et netværk af støtte, da man i så fald kan sikre, at kunstnerne føler sig værdsatte og motiverede til at fortsætte deres kunstneriske rejse. Dette afspejler sig som udviklingen af self-efficacy.

Opsummering

Denne diskussion har fremhævet, hvordan de forskellige institutioner kan anvende deres miljøer sammenhængende for at fordre talentudvikling. Derudover har det fremhævet, hvordan samarbejde kan være et afgørende redskab for at facilitere denne synergi, samt hvordan det støttende og engagerede miljø er afgørende for kunstnerisk vækst. Ved at integrere caféer, arbejdsrum, spillesteder og udviklings- og formidlingsaktiviteter, og ved at anvende særligt udviklings- og formidlingsaktiviteter til at fordre et støttende og engageret miljø, kan man skabe en synergi, der understøtter en kontinuerlig og cyklisk kunstnerisk udvikling. For at kunne fremme en kultur af gensidig støtte og engagement, kræver det en bevidst og proaktiv indsats, hvor man reagerer på de respektive miljøers dynamikker og

behov. Det afgørende er, at kunstnerne føler sig trygge og motiverede til at dele deres idéer og erfaringer.

Kritisk refleksion

Specialet har anvendt et bredt teoretisk grundlag, som fokuserer på social læring, og med et særligt fokus på mental sundhed gennem begreberne self-efficacy, målfastsættelse og selvregulering. Disse aspekter er ofte hengemt i initiativer rettet mod talentudvikling, men som analysen også peger på, spiller de en afgørende rolle i kunstnerisk vækst og vedholdenhed. Derudover er der et betydeligt fokus på miljøet frem for individet, da investeringer i individet ikke nødvendigvis resulterer i en bæredygtig musikkultur. Dette fokus betyder også, at specialet kun i en mindre grad fokuserer på, hvordan talentudvikling kan støttes gennem aktiviteter, der er mere målrettet teknisk dygtiggørelse, netværksdannelse, performative aspekter og lignende aspekter, som retter sig mere mod individet.

Ved udelukkende at have sit fokus på miljøet, er der tale om en langsigtet strategi, der sigter mod at gøre miljøet så stærkt, at det kan forny sig selv og selv producere talenter. Det er dermed sandsynligt, at der vil gå lang tid før man ser direkte resultater i form af opdyrkelsen af berømte/veletablerede musikere. Denne proces understøttes mest direkte gennem et fokus på individet, hvor man i højere grad kan satse på individer/grupper ved at invitere dem til at spille på diverse festivaler, til branchemøder deslignende. Dog afspejler dette fokus på individet en markant risiko for nepotisme, hvor nogle prioriteres højere end andre. Dette kan være ganske naturligt og være sket på baggrund af musikernes dedikation og vedholdenhed, men det er altafgørende at disse individer repræsenterer et bredt spektrum af musikmiljøet, da det ellers kan bidrage til en homogenisering af musikkulturen i Aalborg. Det er sundt, både for de individuelle stilarter der repræsenteres, såvel som den overordnede musikkultur i Aalborg, at kunne inspireres af og spejle sig i et bredt spektrum af udtryk og teknikker. Et for stort fokus på få stilarter gør, at der er mindre materiale som de kunstinteresserede borgere kan spejle sig i, hvilket vil bidrage til marginaliseringen af nogle grupper. Samtidig kan man risikere, at der aldrig sker væsentlige nyfortolkninger og brud med traditionelle strukturer i en given stilart, hvis man ikke ser og hører andre stilarter udtryk og perspektiver på musikken.

Dog kan et miljø, som aldrig producerer de helt store resultater, også bidrage til at fjerne motivation og vedholdenhed for miljøets musikere. Et fokus på individet er derfor ikke helt uvæsentligt, da det beviser, at det faktisk er muligt at blive en veletableret musiker i Aalborg, og det kan derfor være en enorm inspirationskilde for øvrige musikere. Det kan derfor være uhensigtsmæssigt kun at fokusere på miljøet, men være mere hensigtsmæssigt at integrere arbejdet med miljøet og individer. Dog holder specialet fast i, at det er mere vigtigt at

fokusere på miljøet frem for individet, da et stærkt miljø vil producere flere og dygtigere individer, som man så kan gribe i de aktiviteter, som er rettet mod individet.

Konklusion

Dette speciale har undersøgt en række potentialer og udfordringer vedrørende talentudvikling i musikmiljøer, med et særligt fokus på HUSET og Studenterhuset i Aalborg. Gennem en analyse baseret på teorier fra Bandura, Bourdieu og Born, har specialet afdækket, hvordan forskellige sociale miljøer kan facilitere læring gennem observation, direkte erfaring, selvregulering, målfastsættelse og opbyggelsen af self-efficacy.

Undersøgelsen har vist, at miljøerne på HUSET og Studenterhuset spiller en vigtig rolle i at skabe platforme for nye, opkommende kunstnere. Disse miljøer tilbyder unikke læringsmuligheder gennem både observationel læring og direkte erfaring, hvilket er essentielt for musikernes udvikling. HUSET og Studenterhuset giver lokale musikere mulighed for at optræde, observere kendte musikere og deres peers, og modtage feedback, hvilket kan styrke deres self-efficacy og motivere dem til at sætte og nå nye mål – især hvis disse oplevelser bearbejdes i et støttende og engageret miljø.

Et støttende og engageret miljø blev fremhævet som værende afgørende for effektivt at opbygge self-efficacy, selvregulering og målfastsættelse, fordi det giver kunstnere mulighed for at bearbejde både positive og negative oplevelser. Dette medvirker til at læringsprocessen bliver iterativ og cyklisk, idet kunstnere kan vende negative oplevelser til værdifuld læring, fremfor at lade negative oplevelser hæmme deres udvikling.

Specialet har desuden kort belyst, hvordan tværkunstnerisk arbejde og samarbejde kan inspirere til nytænkning inden for musik såvel som de øvrige kunstformer der inddrages. Ved at engagere sig i en anden kunstform direkte, eller gennem tværkunstneriske samarbejder, kan kunstnere potentielt udvikle nye, innovative udtryk og berige deres kunstneriske praksis.

Der blev desuden præsenteret en række forslag til, hvordan miljøerne kan opbygges for at optimere talentudvikling. Centralt for dette var en nedskalering af masterclass formatet, hvor musikfeltets talenter anvendes mere aktivt til at engagere og inspirere amatører. Dette afspejlede sig som en række idéer, herunder et nyt jazz-jam format og en rotationsstilling i arbejdsrum såsom HUSETs. Derudover blev der præsenteret en idé om at skabe en digital platform, som ville kunne løse eventuelle logistiske udfordringer og yderligere tilgængeliggøre ressourcer til talentudvikling.

Afslutningsvist blev det diskuteret, at en langsigtet strategi for talentudvikling bør fokusere på at styrke de miljøer, der understøtter musikernes vækst. Ved at integrere caféer, arbejdsrum, spillesteder og udviklings- og formidlingsaktiviteter, kan man skabe en synergi, der fremmer en kontinuerlig kunstnerisk udvikling. Derudover blev de mange samarbejder diskuteret som værende et værdifuldt værktøj ift. til at kunne realisere og styrke synergien mellem miljøerne.

Ved at sikre kunstnerne de nødvendige ressourcer og støtte, muliggør denne tilgang deres fortsatte vækst og bidrag til et dynamisk og inkluderende kunstmiljø i Aalborg.

Litteraturliste

- AMF. (2012). *Aalborg Metal Festival*. Hentet fra Aalborg Metal Festival: <https://aalborgmetalfestival.dk/>
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice Hall.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: a social cognitive theory*. Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: the exercise of control*. W.H. Freeman.
- Born, G. (2011). Music and the materialization of identities. I *Journal Of Material Culture* (s. 376-388). Sage.
- Bourdieu, P. (1986). *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*. Routledge.
- Bourdieu, P. (1990). *The Logic of Practice*. Stanford University Press.
- Bourdieu, P. (1993). *The Field of Cultural Production: Essays on Art and Literature*. (R. Johnson, Red.) Columbia University Press.
- Brinkmann, S. (2020). *Kvalitative metoder: En Grundbog*. Hans Reitzels Forlag (s. 33-63)
- Epinion (2018). *Tilbageløbsanalyse af kulturens betydning i Aalborg*. Aalborg Kommune. https://presscloud.com/file/68/681342546095466/Epinion_-_Tilbageløbsanalyse_-_Aalborg_Kommune_-_Rapport_-_120618.pdf
- HUSET. (1978). *HUSET*. Hentet fra <https://huset.dk/>
- HUSET. (2022). *Samarbejdsaftale mellem Huset og Aalborg Kommune*. Hentet fra <https://huset.dk/content/samarbejdsaftale-mellem-huset-aalborg-kommune-2022-2025-4511>
- HUSET. (2023). *Årsrapport 2023 og Handleplan 2024*. Hentet fra https://issuu.com/huset_aalborg/docs/_rsrapport_2023_huset
- HUSET. (17. 04 2024). *Facebookopslag*. Hentet fra Facebook: <https://www.facebook.com/huset/posts/pfbid02n5dDNMpMVh7EvvhHzVqB5PHAgFNKf4t7ofmGuba933K3EE7WMHkARQW2EW5NpMpJI>
- HUSET. (2024). *Strategi- og Virksomhedsplan 2024-2027*. Hentet fra Huset.dk: <https://huset.dk/content/husets-strategi-og-virksomhedsplan-2024-2027-4485>
- HUSET. (u.d.). *Atelier*. Hentet fra Huset: <https://huset.dk/content/atelier-316>
- HUSET. (u.d.). *Facebook*. Hentet fra Facebook.dk: <https://www.facebook.com/huset>

HUSET. (u.d.). *Husets vedtægter*. Hentet fra Huset.dk: <https://huset.dk/content/husets-vedtaegter-4509>

Jazz9tus. (2019). *Jazz9tus.com*. Hentet fra JAZZ9TUS - Improvising our way to making Aalborg a Jazz City: <https://jazz9tus.com/>

Kulturministeriet. (11. Maj 2023). *Kulturpolitisk Redegørelse*. Hentet fra Kum.dk: https://kum.dk/fileadmin/_kum/1_Nyheder_og_presse/2023/Kulturpolitisk-redegoerelse_TG.pdf

Kulturministeriet. (2007). *Rapport med anbefalinger fra Kulturministeriets udvalg om vilkår for de rytmiske vækstlag*. København Universitet. https://kum.dk/fileadmin/_kum/5_Publikationer/2007/rytmiske_vaekstlag.pdf

Kulturmødereferat . (24. 1 2024). Hentet fra Aalborg.dk: <https://referater.aalborg.dk/politiske-udvalg/seneste-fra-sundheds-og-kulturutvalget?moedetitel=2024-01-24%2009.00>

Kulturmødereferat. (14. 3 2024). Hentet fra Aalborg.dk: <https://referater.aalborg.dk/politiske-udvalg/seneste-fra-sundheds-og-kulturutvalget?moedetitel=2024-03-13%2009.00>

Lauritzen, H.-C. (31. August 2023). Nedsikringer rammer hårdt - museum og teater risikerer lukning. *TV2 Nord*. Hentet fra <https://www.tv2nord.dk/aalborg/nedsikaeringer-rammer-haardt-museum-og-teater-risikerer-lukning>

Marino, M., Bredow, P., Kristensen, S., Gamst, C., & Byrsted, L. (u.d.). *Foreningen Mutation Week*. Hentet fra Mutation Week: <https://www.mutationweek.dk/foreningen-mutation-week>

MXD. (u.d.). Hentet fra Music Export Denmark: MXD: <https://mxd.dk/>

Piaget, J. (1977). *The Origin of Intelligence in the Child*. (M. Cook, Ovs.) Penguin.

PULS. (2017-2022). *PULS*. Hentet fra Nordisk Kulturfond: <https://nordiskkulturfond.org/puls>

Schunk, D. H., & Hanson, A. R. (1985). Peer models: Influence on children's self-efficacy and achievement. I *Journal of Educational Psychology* (s. 313-322). American Psychology Association.

Slamfrø. (u.d.). *Slamfrø - Poetry Slam*. Hentet fra Facebook: https://www.facebook.com/Slamfroe?locale=da_DK

Sonne, B. (30. June 2023). Aalborg Kommune vil fjerne al støtte til teater, kunsthall og museum. *Nordjyske*. Hentet fra <https://nordjyske.dk/nyheder/kultur/aalborg-kommune-vil-fjerne-al-stoette-til-teater-kunsthall-og-museum-de-smadrer-alt/4457839>

Statens Kunstfond. (1956). *Statens Kunstfond*. Hentet fra Kunst.dk: <https://www.kunst.dk/>

Statens Kunstfond. (1. October 2021). *Genre- og Netværksspillested*. Hentet fra kunst.dk: <https://www.kunst.dk/for-ansoegere/soeg-tilskud/netvaerks-og-genrespillesteder-2022-2024>

Statens Kunstfond. (25. March 2024). *Regionale Spillesteder*. Hentet fra kunst.dk: <https://www.kunst.dk/for-ansoegere/soeg-tilskud/regionale-spillesteder-2025-2028>

Statens Kunstfond. (2024-2026). *Søg tilskud*. Hentet fra Kunst.dk: <https://www.kunst.dk/for-ansoegere/soeg-tilskud>

Statsministeriet. (1994-2017). *Regeringsgrundlag fra 1994 og frem*. Hentet fra Regeringen.dk: <https://www.regeringen.dk/om-regeringen/tidligere-regeringsgrundlag/>

stm.dk. (u.d.). Hentet fra Statsministeriet: <https://www.stm.dk/statsministeriet/publikationer/regeringsgrundlag-2022/>

Studerterhuset. (1999). Hentet fra Studenterhuset: <https://studenterhuset.dk/>

Studerterhuset. (2. 12 2020). *Studerterhuset*. Hentet fra Rammeaftale: https://assets.ctfassets.net/9uufaf1xb46f/2j57VyK2CEploqArUZGILN/55d7f5f53278fe6b60c5b74ac1da6f57/Det_regionale_Spillested_Studerterhuset._Rammeaftale_og_Stategi_2021-2024.pdf

Studerterhuset. (2024). *Årsrapport 2023*. Hentet fra Studenterhuset.dk: https://assets.ctfassets.net/9uufaf1xb46f/4Yga5ok2D9tdi6sG82duH6/bffa37649d19af8f12faa24cc68ffe2e/AUC-s_Studerterhus_-_rsrapport_2023.pdf

Studerterhuset. (u.d.). *Facebook*. Hentet fra Facebook.dk: <https://www.facebook.com/studerterhuset.aalborg>

Studerterhuset. (u.d.). *Studerterhuset*. Hentet fra Studenterhuset: <https://studenterhuset.dk/om-studerterhuset/>

Studerterhuset. (u.d.). *Årsrapport 2022*. Hentet fra Studenterhuset.dk: https://assets.ctfassets.net/9uufaf1xb46f/1XUUCuLUyZVnnNJ7Zeoik/f808f8e5d46484eb22431396a03d968b/___rsrapport_2022_-_Studerterhuset.pdf

Subhive. (2017). *Subhive*. Hentet fra <https://subhive.dk/>

Sundheds- og Kulturudvalget. (24. 1 2024). *Kultur mødereferat*. Hentet fra Aalborg.dk: <https://referater.aalborg.dk/politiske-udvalg/seneste-fra-sundheds-og-kulturudvalget?moedetitel=2024-01-24%2009.00>

Supernova Jazz Blast. (2021). *Supernova Jazz Blast*. Hentet fra <https://kulturen.nu/musik/supernovajazzblast/>

Tempi. (2019). *Tempi*. Hentet fra Tempi: Home: <https://tempi.nu/>

Tempi. (u.d.). *Tempi*. Hentet fra Tempis Home: <https://tempi.nu/>

UNESCO. (9. November 2017). *Report of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization*. Hentet fra [unesco.org](https://www.unesco.org/en/articles/towards-inclusion-culture-pact-future-unesco-presents-report-culture-and-sustainable-development):
<https://www.unesco.org/en/articles/towards-inclusion-culture-pact-future-unesco-presents-report-culture-and-sustainable-development>

Villaume, P. (2005). *Kulturelt demokrati og decentralisering* | *lex.dk – Danmarkshistorien*. Hentet fra Danmarkshistorien:
https://danmarkshistorien.lex.dk/Kulturelt_demokrati_og_decentralisering

Vygotsky, L. S., & Cole, M. (1978). *Mind in society: the development of higher psychological processes*. (M. Cole, Red.) Harvard University Press.

Aalborg Kommune. (2020). *Kulturpolitik*. Hentet fra Aalborg.dk: <https://www.aalborg.dk/om-kommunen/politikker-strategier-og-planer/kulturpolitik>

Aalborg Kommune. (2024). *Budget 2024-2027*. Hentet fra Aalborg:
<https://www.aalborg.dk/om-kommunen/oekonomi-og-statistik/budget-2024-2027>

Aalborg Kommune. (u.d.). *Budget 2023-2026*. Hentet fra Aalborg.dk:
https://www.aalborg.dk/p/AAK/%C3%98E/Budget-2023-2026_Bind-1.pdf